ஓம்:

பரப் பிரஹ்மணே நம:

...கர பூஜ்ய பகவத் பாதாசாரிய

சுவாமிக ளவர்கள்

...தில், திரு வாய் மலர்ந் தருளிய

...வக சூடாமணி.

Acc No 5986

இது

...ரு விடை மருதூர்

...ாத சுவாமிக ளவர்கள்

...ாக மொழி பெயர்த் தருளப்பட்டு

தி...

...ப் பவண மடாதிபதி

காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய

...ாமிக ளவர்களால்

...திப்பிக்கப் பெற்றது.

...பி ரைட்.

...தா...

...ட்...

1938.

8-6

அநுக்கிர மணிகை.

மீநலோசநி பிரஸ், மதுரை...

அரும்பதவுரை.

நூல்.

பாட்டு எண்.

1 மற்ற மானம் - உபநிடத மொழிந்த பிரமாணங்கள்.
2 ஒவலற்று - ஒழிதலற்று.
5 ஆரணார்த்தம் - வேதார்த்தம்.
8 கோதிலா - குற்றமில்லாத.
10 வரமான - சிரேஷ்டமான.
12 அநிசம் - எப்போதும்; நாவாய்-மரக்கலம்.
13 வித்தம் - பொருள்; எடணை - ஆசை; அத்திரம் - நிலையில்லாமை.
15 பிரமத்தால் - பிராந்தி ஞானத்தால்; பழுதை-கயிறு; மற்றது - பழுதை ஞானம்.
17 எதம் - குற்றம்.
19 மேதை - புத்தி; சதுரன் - திறமையுடையவன்.
22 இத்திலும் - இகத்திலும்.
24 விரதி - விரக்தி (வைராக்யம்).

25 திட்டி - திருஷ்டி.
26 இரு வகை யிந்தியம் - ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம்; கோளகம் - இடம்.
34 மருதேசம் - கானல்; தோயம்-சலம்.
37 மானம் - பிரமாணம்; காட்டம் - விறகு.
40 பவ மாம் பவ்வம் - பிறவிக் கடல்.
41 பவனன் - காற்று; கான வங்கி - காட்டுத் தீ.
42 சிந்து - கடல்.
45 சுதை - அமிர்தம்.
46 கேதம் - துக்கம்.
47 அரந்தை - துன்பம்.
49 வித்துவான் - ஞானவான்.
50 வெருளுறேல் - மயங்காதே; எதிகள் - துறவிகள்.
51 வித்தாம் - விரிவு.
53 பன்னிய - கூறிய; துன்னிய - பொருந்திய; ஏது-காரணம்; துக ளிலா-குற்ற மில்லாத.
55 ஊனம் - கெடுதி.
58 தந்யன் - பாக்கியவான்.
59 ருணம் - கடன்.

62 இந்து - சந்திரன்.
70 ஞானத் திறமை - அபரோட்ச (பிரத்தியட்ச) ஞானம்.
76 காத்திரம் - தேகம்.
77 ஏகாக்கிரம் - ஒருமுகம்.
79 பேணியே - விரும்பியே.
80 வத்து - ஆன்மா.
82 மச்சை - மூளை; மேதசு - கொழுப்பு; ஊரு-தொடை; அங்கோபாங்கம்:— அங்கம் - கை கால் முதலியன; உபாங்கம் - அவற்றின் விரல் நக முதலியன.
87 மால்-ஆசை.
88 புலன்-விஷயம்.
90 மா னக்காம்—மால் நக்காம் - ஆசை யாகிய முதலை.
91 வசி-வாள்.
96 பாரார்த்தம் - அந்நியத்திற் குரியது (நாய் நரி முதலியன ஈண் டங்ஙிய மாம்).
99 தேக தாரஞ் சுதாதி—தேகம் - உடம்பு, தாரம்-மனைவி, சுதாதி - பிள்ளை வீடு காணி முதலியன.
100 தொக்கு - தோல், அத்தி - எலும்பு.

101 இந்த ஆக்கை - இவ் வுடம்பு.

102 தாதாந்மியம் - அத்தியாச ஐக்கியம் (ஒருமைப்பாடு).

103 வாகியம் - வெளி; போக ஆலயம் - சுகதுக்கங்களை யநுபவித்தற் குரிய இடம் (தேகம்)

104 சரை-மூப்பு; சைசவம் - பால (குழந்தை)ப் பருவம்; கௌமாராதி - குமார, யௌவந, விருத்த பருவங்கள்.

105 வன்னம்-ஜாதி; ஆசிரமம் - (பிரமசரிய முதலிய) நிலை.

107 விருத்தி - அந்தக்காணத்தின் பரிணமம்.

109 சொன்னுதி - பொன் முதலியவை.

111 அபஞ்சீகரித்த - பஞ்சீகாண மாகாத.

118 மூகத் தன்மை - ஊமைத் தன்மை.

120 அவயவத்தில் - இந்திரியங்களில்.

134 பிரமத்தால் - பிராந்தியால்.

136 எதுமே யறியாத் தன்மை - அபாவனை; ஒதினு முணராத் தன்மை-அசம்பாவனை; ஐயஞ் சேர்கை-சம்சய பாவனை; பேதமா யறியுந் தன்மை - விபரீத பாவனை.

140 மிசிரம் - கலப்பு; சருவதா - எப்போதும்.

147 பாவம் - இருப்பு.

149 பரவ லாகும் - வியாபிக்கப்பட்டிருக்கும்.

154 உலைத்தல் - வருத்தல்; சுடு கந லயப் பிண்டம் - காய்ந் துள விரும்பு.

156 பகுதி யாதி - பிரகிருதியும், அதன் காரியமான உலகமும்.

158 தரங்கம் - அலை; பாரம் - கரை.

160 வெண்மை - அறி வின்மை.

புலன்கள் - உணவு முதலியன; கோசகாரம் - பட்டு நூற் பூச்சி.

161 மதி நிகர் தமசினுலே-சந்திரனை யதனிடத்துள்ள களங்கம் மறைப்பது போ லுள்ள அஞ்ஞானத்தாலே. [பிராந்தி.

அசத்தின் மால்-அசத்தில் சத்தென்னும்

166 முகிலின் பந்தி - மேகத்தின் வரிசை.

167 அநகன் - பாப மில்லாதவன்.

168 விவித மாய் - நாநா வாக.

173 அநிலம் - காற்று.
175 கோசம் - உறை; வாவி - நடை கிணறு.
176 உதகம் - நீர்; சலிலம் - ஜலம்.
177 அபவாதித்தால் - பொய் யென்று நிச்சயித்தால்; பிரத்யக் - உள்.
180 பிரவிலாபித்து-அபவாதித்து (தெளிந்து).
182 அறு விகாரம்-சட் பாவ விகாரம்; அவை:— உண்டாதல், இருத்தல், மாறுபடுதல், அதிகரித்தல், குறைதல், நாச மடைதல் என்பன வாம்.
183 அத்தம் - கை; துனி - துன்பம்.
186 கூரம்பை - தேகம்.
193 இட்டாநிட்டம் - விருப்பு வெறுப்பு.
195 வாசனை - உலக வாசனை முதலியன.
216 அருதின் - தேகாதிகளின். [விலட்சணம்.
219 பரிச்சேதம் - நீக்கம்; மித்தை - சத் அசத்
220 அயோ விகாரம் - இரும்பின் விகாரத்தை; வந்நி - நெருப்பு. [முதலியன.
252 ககநம் - ஆகாயம்; பீதாதி - மஞ்சள் நிற

239 இட்ட நோக்காதி-பிரிய மோதப் பிரமோ
252 மார்த்தாண்டன் - சூரியன். [தம்.
253 பதிபிம்பங்கள் - பிரதிபிம்பங்கள்.
254 ச தசத்திற்குப் பேத மாம்-சதசத் (பாவ - அபாவ) விலட்சண மாகிய.
260 சொத சித்தம் - தானே பெறப்பட்டிருப்பது; பித்தியக் - பிரத்தியக் (ஆத்மா).
277 கோசரிக்கப்படாததாய் - அறியப்படாத
278 சோதிப் புற்ற - ஆராயப்பட்ட. [தாய்.
279 வாதகம் - கெடுதி.
281 வாச்சியார்த்தம் - சொல்லின் (வெளிப் படைப்) பொருள். (இலட்சியார்த்தம்- சொல்லின் குறிப்புப் பொருள்.)
282 துவந் துவம் - இருமை.
284 நேதி நேதி - இது வன்று, இது வன்று.
298 சடூர்மி - பசி, தாகம், சோகம், மோகம், ஜரை, மரணம். [சரீர தாபம் (துன்பம்).
300 ஆதி வியாதி;--ஆதி-மாநச தாபம்; வியாதி-
301 நித்தாங் காழி - அலை யிலாக் கடல்.

303 வெண்மை - மாயை; வெண்மை காரியம் - மாயா காரிய வுலகு; அக்கரம் - அட்சரம் (அழியாதது).
313 வித்தியால் - தத்துவ ஞானத்தால்.
322 இரு குணம் - சத்துவ குணம், இராசோ குணம்; சோதியாவது - மிசிர சத்துவ [குணம்.
334 கேதம் - குற்றம்.
337 கணிகம் - கணப் போ திருப்பது.
338 கரி - சாட்சி; துயில்-சுழுத்தி; சத் தசத்து. பாவாபாவம். (இருப்பு - இல்லாமை).
343 எவம் - எவ்வம் (தீமை.)
344 இந்து - சந்திரன்.
348 அரோக மில்லாது - நோ யிருத்தலே.
356 பல புலம் - பல விஷயம்.
360 வாக்கியச் செய்கை - வெளி வியாபாரம்.
362 விவ் விதம் - பல வகை.
364 அருணன் - சூரியன்.
370 வாரியை - நீரை.
375 கேவல ஞனவன் - சீவந் முத்தன்; உடலி லாத பேற்றிலும் - விதேக முத்தியிலும்.

377 நிடேத கர்த்தா - சாஸ்திரம் விலக்கிய கருமங்களைச் செய்பவன்.
378 அசோரர் - திருடாதவர்.
390 சதுரர் - பண்டிதர்.
398 பொய்யதாம் புணர்ப்பு - மித்தியா தாதாத்மியம் (கற்பித ஒற்றுமை).
400 பகுதி - பிரகிருதி (மாயை).
403 மந முடிச்சு - இருதயக் கிரந்தி (மாயை).
408 ஆசக்தி - விருப்பம்; கீடம் - புழு, பிரமரம்-[குளவி.
411 சொன்னம் - பொன்.
413 வாசனை முடிச்சு - வாசநாக் கிரந்தி.
419 வரை யிலா - எல்லை யில்லாத.
423 வாகியம் - வெளி; ஆந்தரம் - உள்.
425 பட்சம் - இரக்கை.
429 விட சம - விஷத்தை யொத்த.
430 அக மதி - நா னென்னும் புத்தி.
432 சுதை - அமிர்தம்.
435 விசாதிக விருத்தி - அநாத்மாகார விருத்தி.
439 குசூலம் - குதிர் (தாந்ய வுறை).

440 தம்பம் - (ஸ்தம்பம்) கட் புலனுக்கு விஷய
மாகாத தொரு பிராணி (மிகச் சிறிய
459 பிரமை - (ஈண்டுப்) பிராந்தி. [ஜந்து).
461 மரு புவி-காநல் நிலம்.
502 வாரி - கடல்.
513 இலக்கியம் - குறிக்கப்படுவது.
523 உசாவில் - வினவினல்.
532 தத்துவம் - உண்மை.
554 சாகரம் - கடல்.
566 பகுதி யாம் - மாயை யாகிய. [தின்கண்.
567 அத்தியாசம் - பிராந்தி; கான்மிசை-காலத்
569 இரவி - சூரியன்; வரை - மலை. [தை.
570 மேகப் புணர்ப்பினை-மேகத்தின் சம்பந்தத்
571 வாதகம்-கேடுறுவது; சாதமே முதல்-பிறத்
தல் முதலிய; கோ - பர்வதம்
574 தாபம் - உஷ்ணம்.
577 துய்ப்போன் - அநுபவிப்பவன். [பிம்பம்.
579 பாற்கரன் - சூரியன்; பதிபிம்பம் - பிரதி
581 சாதுத்துவாதி-சாதுத் தன்மை முதலியன.
583 ககந நேர் - ஆகாயத்தை யொத்து.

586 பகிர்ப்பு - பகுப்பு; ஆலம்பம் - ஆதாரம்.
588 வியாக்கிரம் - புலி; தீநன் - ஏழை.
590 வரை - எல்லை.
591 மின்னிய வதந ஞக - மலர்ந்த முகத்தின
592 ஆறிய - சாந்தமான. [ஞக.
594 ஓவியம் - சித்திரம்.
597 வானமர் புரம் - ஆகாச பட்டணம்.
601 பதிபந்தம் - பிரதிபந்தம் (தடை).
இலக்கிய திட்டி - ஒரு குறியில் பார்வை
604 பாவநம் - பரிசுத்தம். [யைச் செலுத்தல்.
606 இலக்குவது - விளங்கச் செய்வது.
611 தைரியம் - தீரத் தன்மை; வநம் - காடு;
612 திக்கை - திசையை. [மயாநம் - சுடு காடு;
614 சிதம்பரம் - சிதாகாசம்; திகம்பரம் - திக்கே
யாடை (நிர்வாணி); வற்கலை - மர வுரி.
618 அருத்தம் - பொருள்; விடமம் - விஷமம்
622 இனன் - சூரியன். [(வேறுபாடு.)
624 தந்திய - தந்திபனே.
625 தாரு வாதி - மர முதலியன.

626 தடத்தன் - சாட்சி.
627 சக்கர மூலம் - (சுழலும்) சக்கரத்தி னடி.
630 சரிதமோ டிருக்கும்-தேகாதி யுபாதிகளோ டுங் கூடி ஜீவித் திருக்கும்.
632 தரு - மரம்; பந்நம் - இலை.
633 பூன்ற - பூரண; உச்ச - மேலான.
635 எவணில் - எவ்விடத்தில்.
638 திரணம் - துரும்பு; படம் - ஆடை.
639 வான் - கடாகாயம்.
640 க்ஷீரம் - பால்; தைலம் - எண்ணெய்.
646 முகில் - மேகம்; ஆவரணம் - மறைப்பு.
647 அசங்கம் - கூட்ட மற்றது.
652 அநுஞ்ஞை - உத்தரவு.
653 தொந்தம் - பந்தம்.
655 நித்த கன்மம் - நிஷ்காம கர்மம்; சன்-நல்ல.
656 முத்தாப பாநு தேசால் - ஆதியாத்மிகம், ஆதி பௌதிகம், ஆதி தைவிக மென்னும் தாபத் திரய சூரிய வெப்பத்தால்.
660 பிரம வம்சம் - பிராமண குலம்.

ஓம்.

பரப் பிரஹ்மணே நம:

விவேக சூடாமணி.

பாயிரம்.

எவ்விநா யகனை முன்ன மியாவரும் பூசை செய்து, தவ்வறத் தங்க ளிட்டந் தாணியிற் றுமடைந்தார், செவ்விய கருணை கூர்ந்த சிவனருள் குமா ரனை, வவ்விநா யகனை யென்று மகத்தினு ளநுசந் திப்பாம். 1

அம்பிகா சகித ளுகி யாநந்த நடநஞ் செய்து, நம்பினோர் துன்ப நீக்கி நற்சுக நல்கா நின்ற, வெம்பிதா வான வீச னிருபதக் கமலந் தன்னை, நம்புவாந் துன்ப நீங்கி நற்சுக மடைவதற்கே. 2

போற்றிய நடந ராசன் பொருவிலா வுருவந் தானே, யேற்றிய குரவ ளுக விங்ஙனே

வந்து தித்து, மாற்றிட வொணாத வெம்மின்
மாசெலா மாற்றிற் றன்றே, தோற்றிய வந்த
வாசான் றணையடி தொழுதல் செய்வாம். 3

செகத்தினுற் பத்தி யாதி செய்திடு மேதா
வேனு, மகண்டதன் வடிவி னின்று மற்பமும்
பேதி யாதாய்ப், புகழ்ந்துநன் றுணர்ந்தோ ருக்
குப் பூரண வான்மா வாகத், திகழ்ந்தவா நந்த
வுண்மைத் தெளிவினைத் தியானஞ் செய்வாம். 4

சுத்தவே தாந்த மெல்லாஞ் சொல்லிய
பொருள்க டம்மை, மெத்தவுங் கருணை யாலே
மேன்மைசேர் பாடி யாதி, தத்துவ நூல்கள்
கொண்டே தடையறத் தெரிய வைத்த, வுத்த
மச் சங்க ராசா னுண்மையை யுளத்தில் வைப்
பாம். 5

அருண்மிகு சங்க ராசா னருளினு லமைத்த
தான, மருளறு விவேக சூடா மணியெனுங் கிர
ந்த நூலைக், கருதரு நடன ராசன் கருணையாற்

திறமை கொண்டே, வாதமிழ்க் கவிதை யாக
வழுவற வமைக்க லுற்றேன். 6

ஈநமில் சங்க ராசா னிசைத்தவிஞ் ஞாந
நூலை, யூநமா மென்றன் வாக்கா லுரைத்திடு
நீதி யோரின், வாநமர் பாநு தானே வையகம்
விளக்கி வைப்ப, வூநமின் மினியு நானீ தொளிர்ப்
பனென் றுரைத்தல் போலாம். 7

ஆதியில் வேத மூர்த்தா னச்சமுற் றன்பி
னோடே, நேதிநே தியெனும் வாக்கா னிகழ்த்
திய நுண்மை யான, போதவா நந்த வுண்மைப்
பொருளினை யானு ரைக்கு, நீதிதா னெவ்வி
தத்து நிலைமையாய்ப் புதவ தற்கே. 8

பரவுசா தநசம் பத்தி பாங்குடன் குரவன்
சேவை, சிரவண மநநந் தியாநஞ் சீர்பெறுஞ்
சமாதி ஞாந, மிருவித வீடு ரைக்கு மிந்நூற்
கவியி லக்க, மரியநற் பாயி ரத்தோ டறுநூற்றி
னெழுபத் தொன்றும். 9

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

சகலவே தாந்த நூலிற் சார்ந்தசித் தாந்த
மெல்லா, மிகவுமே கோச ரிக்கு மெய்ம்மையாய்
மற்ற மாந, மகிலமுங் கோச ரிக்கா வகண்டவா
நந்த மாகி, நிகழுநங் கோவிந் தாசா னிலைமை
யைப் போற்றல் செய்வாம். 1

சீவருக் கிங்கு மாந்தர் செந்மமே யரிதா
மத்தின், மேவுதற் கரிதா மாண்மை மேவினு
மறையோன் றன்மை, யாவதற் கரிதா மத்தை
யடையினும் வேதந் தானே, யோவலற் றோது
மார்க்க மொன்றுவ தரிய தாகும். 2

அத்தினும் வித்து வானா யமைவதிங் கரிதா
மத்தின், வித்தா வாந்மா நாந்ம விவேகமெத்
தரிதே யத்தின், சுத்தமா ஞாந மற்றே சொரூப
மாய் நிற்கு முத்தி, புத்திசே ரநந்த சந்மப்
புண்ணிய மன்றி யெய்தா. 3

பேசிய வடைவா யாவும் பெற்றிட வொ
ணாத தேனு, மீசனல் லருளி னாலே யிசைவதா

யருமை யான, மாசிலா மநுடத் தன்மை மன்
னிய முமுட்சுத் தன்மை, தேசிக ராசன் சே
வைத் திறமையிம் மூன்றும் போதும். 4

எத்திற வேது வாலோ வெய்திய மநுடத்
தேக, மத்திலு மார ணார்த்த மறிவதற் கேது
வாக, வொத்தவாண் மையைய டைந்து முண்
மையா முத்தி சேர, வெத்தநஞ் செய்யா மூட
னென்றுமாந் மாவைக் கொன்றோன். 5

பிந்நமி லாந்ம ரூபம் பிரிவறத் தானாய்
நின்று, மன்னவ னசத்தாந் தேக மாதியை யபி
மா நித்திங்; குன்னிய வாந்ம ரூப முணர்ந்து
தா னடையா தத்தாற், றன்னுடை யாந்ம ரூபந்
தன்னையே கொன்ற வன்றான். 6

அருமையா மநுடத் தேக மடைந்ததி
லாண்மை தன்னை, மருவியும் யாவன் றான்சேர்
மாசிலாப் பயனை வேண்டித், தாணியின் முய
ன்றி டாமற் றவிருவ னவனை யன்றி, யொரு
வனு மூட னுண்டோ வுள்ளவா றோருங் காலை. 7

ஓதிய பலவா நூலை யொழுங்குறப் படித்து மென்ன, தீதிலாத் தேவர் தம்மைத் திருமுமர்ச் சித்து மென்ன, நீதியாங் கன்ம மியாவு நித்த மூஞ் செய்து மென்ன, கோதிலாத் தேவர் தம் மைக் குறித்துபா சித்து மென்ன. 8

ஈதலா வின்ன மிங்ங னெத்தனை யியற்றி யென்ன, வாதியாம் பாசி வைக்ய மறிந்திடு மறிவா லன்றி, யோதொணுக் கற்ப கோடி யுற்ற கா லத்தி ஞலுங், கோதிலா முத்தி சித்தி கூடுவ தென்று மில்லை. 9

வித்தமா தியினு லென்றும் விமலமா முத்தி யாசை, வைத்திட வேண்டா மென்னும் வா மான சுருதி தானே, மெத்திய கன்மங் கட்கு மெய்ம்முத்தி யேதுத் தன்மை. சுத்தமா யில்லை யென்று துலங்கவே சொல்லு மன்றே. 10

ஆசையால் வித்து வான்ரு னமலமா முத்தி சேர, வாகிய சுகவி ருப்பம் வரையற

விடுத்து மேலோ, ஞகிய நல்லா சானை யடைந் தவ னுபதே சித்த, வேகமாம் பொருளிற் சித்த மிருத்தியே முயல வேண்டும். 11

அரிசமிப் பவமாம் பவ்வத் தமிழ்ந்திடுந் தன்னைத் தானே, இனியயோ கத்தி ஞலே யெய்திய சொரூப ஞான, மெனுமகா நாவாய் கொண்டே யிப்பவ வாரி னின்றுங், சுகபரப் பிரம மாகுங் கரையின்மே லேற்ற வேண்டும். 12

புத்திரர் மாதர் வித்தம் பொருந்துமே டணை யை விட்டிவ், வத்திர மான கன்ம மனைத்தையு மறவே தள்ளிப், புத்திமா ஞன தீரன் பொருந் திய பவத்தை விட்டு, முத்தியாம் பேற்றைச் சேர முயற்சிசெய் திடவே வேண்டும். 13

சித்தசுத் தியினைச் சோச் செய்தகன் மங்க ளன்றி, வத்துவின் ஞாநஞ் சோ வகுத்தகன் மங்க ளன்று, வத்துவின் ஞாநஞ் சேரல் வரவிசா ரத்தி ஞலே, சித்தியாங் கோடி கன்மஞ் செய்யி னுஞ் சித்தி யாகா. 14

அருவிசா ரத்தி னாலு மாத்தனின் வாய்மை
யாலும், பிரமத்தால் வந்த சர்ப்பப் பீதிதுன்
பங்கள் போக்கும், பரிசுடைப் பழுதை ஞாநம்
பாரினில் வருவ தன்றி, மருவிய மற்றொன் றாலு
மற்றது வாரா தேபோல். 15

அறவிசா ரத்தி னாலு மாத்தனின் வாய்மை
யாலு, மறிபொரு ளுண்மை தன்னை யறியலா
மஃதை யன்றிச், செறியுநீ ராட லூநஞ் செய்தி
டும் பிராணா யாம, முறுசெயல் யாதி னாலு மூண்
மையை யுணர வொண்ணா. 16

தீதிலா வதிகா ரிக்குத் திரவிசா ரத்தி னாலே,
கோதிலா ஞாந சித்தி கூடிடுஞ் செவ்வி தாக,
வேதமி றேசங் கால மீசனல் லருளே யாதி,
யோதிய ஞாநஞ் சேர வுறுதுணைக் கார ணந்
தான். 17

ஆதலா லாத்ம ரூப மறியவிச் சித்த தீரன்,
காதறீர் பிரம வித்தாய்க் கருணைவா ரிதியா
மாசான், பாதமே யநுச ரித்துப் பரமமா மாந்

மாத் தன்னின், கோதிலா நல்வி சாரங் குறைவ
றச் செய்ய வேண்டும். 18

மேதையின் மிக்கோ னாகி மிகுந்துள
சாரா சாரம், யாதுமே கூட்டத் தள்ள வியல்
புறுஞ் சதுரா னாகி, யேதமி னூலு ரைத்த விலக்
கண மியாவும் பெற்றோ, னதியா மாத்ம வித்
தைக் கதிகாரி யாவ னன்றே. 19

உத்தம விவேகி யாகி யுள்ளுற விரக்த னாகி,
நித்தமுஞ் சாந்தி யாதி நின்மலக் குணநி றைந்த,
வுத்தம முமுட்சு வுக்கே யுண்மையாம் வத்துத்
தன்னி, னுத்தம விசாரஞ் செய்ய யோக்கியத்
தன்மை யுண்டால். 20

சாதந நான்க தாகச் சாற்றலா மேலோ
ராலே, யோதிய வதிகா ரிக்கிங் குரைத்தவீ
திருக்குங் காலே, போதமாம் பிரம நிட்டை
பொருந்தலா மீதி லாக்காற், கோதிலா வந்த
நிட்டை கூடுவ தென்று மில்லை. 21

நித்தியா நித்தி யங்க ணிகழ்த்திய விவேக
மொன்று, மித்திலும் பரத்தி லுஞ்சே ரின்பிடை
விரதி யொன்றுஞ், சத்தியஞ் சமத மாதி சட்க
சம் பத்தி யொன்றுஞ், சுத்தமா முமுட்சுத் தன்
மை சொல்லலா மற்றொன் றாக. 22

சத்தியம் பிரம மேயாஞ் சகமிது மித்தை
யாமென், றித்திறஞ் சாத்தி ரத்தா லெய்திய
நிச்ச யந்தா, னித்தியா நித்தி யங்க ணிகழ்த்திய
விவேக மென்று, சுத்தமா மேலோ ராலே சொல்
விட லாகு மன்றே.
23

அத்திர மான தேக மாதியா யயனை யீறாய்,
நித்திய மிலாத தான நிகிலமாம் போக்கி யத்தி,
னத்திறங் காண்டல் கேட்ட லாதியா லறிந்த
வற்றின், மெத்தவு மருசி தானே மேன்மைசேர்
விரதி யாகும்.
24

துன்னிய விடய மெல்லாந் தோடமென்
றெண்ணுந் திட்டி, தன்னிஞ லஃதி னின்றுந்
தடையிலா விரதி பெற்று, மன்னிய விலக்கி யத்

தின் மாசற மநதை வைத்தல், பன்னிய சமமா
மென்றே பகருவர் மேலோ ரெல்லாம். 25

பரவிய விடயக் கூட்டம் பற்றியே தாவா
நின்ற, விருவகை யிந்தி யத்தை யித்திர ணின்று
மீட்டு, மருவதன் கோள கத்தின் மாறாது நிற்க
வைத்தல், பொருவிலாத் தமமா மென்றே புக
லுவர் பெரியோ ரெல்லாம். 26

உரைதரு சமத மத்தி னுறவினுற் சித்த
மற்றும், பாவிய பாகி யத்தைப் பற்றாது தன்
னிற் றானே, திரமதா யூன்றி நின்று திரமிலாக்
கன்ம மெல்லாம், வரையற விடுத்த றானே வா
வுப ரதியா மன்றே. 27

எத்துய ரெய்தி னுலு மேங்கியே யழுதி டாம,
லத்துயர் நீங்கு பாய மற்பமுஞ் செய்தி டா
மற், புத்தியின் றயிரி யத்தாற் பொருந்திய துய
ரை யெல்லா, மெத்தவுஞ் சகிக்குந் தன்மை
மேன்மைசேர் திதிட்சை யாகும். 28

சுத்தவே தாந்த நூலுஞ் சூக்குமக் குரவன்
சொல்லுஞ், சத்திய மென்ப தாகச் சார்ந்திடு

நிச்சயத்தை, வத்துவின் சாட்சாத் காரம் வரு வதற் கேது வான, வுத்தமச் சிரத்தை யென்றே புரைப்பருண் மையையு ணர்ந்தோர். 29

சுத்தமாம் பிரமத் தின்கண் சுழலுறுஞ் சித்தந் தன்னை, யெத்தந மியாதி ஞலு மென் றுமே யூன்ற வைத்தல், சத்தியச் சமாதி யென் றே சாற்றலா மஃதை யன்றிச், சித்தமே கின்ற வாறே செல்வது சமாதி யன்றால். 30

ஆகியி லஞ்ஞா னத்தா லாகிய வகங்கா ராதி, யேதமாந் தேக மீரு யெய்திய பந்த மெல்லாந், தீதறு ஞானத் தாலே தீர்ப்பதற் கிச்சை செய்த, லேதமின் முமுட்சுத் தன்மை யென்றுகூ றிடலா மன்றே. 31

மருவிய முமுட்சுத் தன்மை மந்தமத் திமம தேனும், பெருகிய விரதி யாலும் பெருஞ்சம மாதி யாலுங், குருவா னருளி ஞலுங் குறைவற வளர்ந்து காலம், பருவமெய் திடில்வா ளாகா பயனையே நல்கு மன்றே. 32

ஓதிய விரதி யோடே யுத்தம முமுட்சுத் தன்மை, தீதிலா தெவனி டத்திற் றீவி மாயி ருக்குங், கோதிலா தவனி டத்தே கூடிய சமத மாதி, நீதியாந் தன்ப லத்தை நிகழவே நல்கு மன்றே. 33

பன்னிய விரதி யோடே பற்றிய முமுட் சுத் தன்மை, மன்னிடா தெவனி டத்தில் மந்த மாய்த் தானி ருக்கு, மன்னவ னிடத்திற் சாந்தி யாதியா பாச மாகத், துன்னிடு மருதே சத்திற் ரேன்றிய தோய மேபோல். 34

முத்தியி னேது வாக மொழியுபா யங்க ளுக் குட், பத்தியே மிகவு மேலாய்ப் பகாலா மஃதே தென்னி, னித்தமுஞ் சொச்சொ ரூப நிகழ்த் திய னுசந் தானம், பத்திசா ஞது மென்றே பகருவர் பரமு ணர்ந்தோர். 35

ஓதுசா தாசம் பத்தி யுள்ளவா றற்ற தீரன், தீதிலா் வாந்ம ரூபந் திகழவே யுணா வே ண்டி, யாதுமே யுணர்ந்து தன்னை யெய்தினோர்

பவபர் தத்தைக், கோதறத் தீர்ப்போ ஞன குரு
விடைச் செல்லல் வேண்டும். 36

சுருதியே முதன்மா கத்தாற் சொல்லிய
தநுட்டா ணித்துப், பாவிய பாவ மற்றுப் பற்
றெலா மற்ருே ஞெப், பிரமவித் தாகி யந்தப்
பிரமமே சார்ந்து காட்டம், மருவிடா வந்தி
போல மாசறச் சாந்த ஞகி. 37

காரண மியாது மின்றிக் கருணைவா ரிதி
யே யாகிப், பாரினிற் றன்னைப் பற்றிப் பணிந்த
சா துக்க ளுக்குப், பூரணப் பந்து வாகிப் பொருந்
திய வாசான் றன்னைச், சேரலுற் றன்பி ஞேடே
சேடன்சே விக்க வேண்டும். 38

பத்தியால் வணங்கிச் செய்த பலவிதச்
சேவை யாலே, மெத்தவுந் தன்னி டத்தின் மெய்
யருண் மேவா நின்ற, வுத்தமக் குருவை நோக்கி
யுணரவேண் டியதை யெல்லாம், புத்திமா ஞன
சீடன் போற்றியே வினவல் வேண்டும். 39

நாதநின் சரணம் போற்றி, நல்லருட் கட
லே போற்றி, பாதமே பணிந்தோ ருக்குப் பந்

துவே பவமாம் பவ்வ, மீதினுள் மூழ்கு மென்னை
யினியநற் கருணை கூர்ந்த, கோதினின் றிட்டி
நாவாய் கொண்டுமே லேற்றி வைப்பாய். 40

படர்ந்ததீ வினையே யாகும் பவநா லுலர்த்
தப் பட்டுக், கடந்திடாப் பவமே யாதுங் கான
வங் கியிஞல் வெம்பித், தொடர்ந்தபீ தியிஞ
னீயே துணையென நம்பு மென்னை, முடிந்திடா
மரண மாதி முடிவுறச் செய்து காப்பாய். 41

சாதுவாய்ப் பூன்ற ராகிச் சாந்தராய் வசந்த
கால, நீதிபோ லுலகர்க் கிட்ட நிறைப்பராய்ப்
பவமாஞ் சிந்துப், பீதியைக் கடந்து மற்
ருேர் பீதியுங் கடப்பிப் போரா, யோதிய நீதி
சேர்ந்த வொத்தமே லோர்க ளுண்டால். 42

கருதிய சூரி யன்வெங் கதிரிஞ லெரிக்கப்
பட்ட, தரணியை யிந்து தானே தண்கதிர்
கொண்டு காக்கும். பரிசுபோற் பற்றி ஞேரின்
பவத்துயர் தீர்க்குஞ் சத்தி, சொருபவித் தான
மேலோர் சுபாவமே யாகு மன்ருே. 43

நாதனே யுன்னை யல்லா னானேதுஞ் சரணாய்க் காணேன், யாதுமே யேது வன்றி யெய்தினார் தம்மைக் காக்கு, நீதிதான் றம்மொத் தோர்க்கு நித்தமு நிறைந்த தன்றோ, வாதலா லருளா லென்னை யாளுவ துன்பொ றுப்பே. 44

பிரமவின் பாநு பூதி பெற்றதாற் சீத மாகி, நிருமல மாகித் தூய்தாய் நின்முகக் கலச நின்று, வருவதாய்ச் சகமே செய்யும் வாக்கியச் சுதையி னாலே, விரிபவக் கானத் தீயால் வெதும்பிய வெனைந னைப்பாய். 45

நாதநின் கடாட்ச திட்டி நாடிடுங் கண்பார் வைக்குக், கோதில்பாத் திரரே யாகிக் குமா னென் றொப்பப் பட்டோ, ரேதமில் பாக்கியத் தை யிங்ஙனே யெய்தி னோராய்க், கேதமா மியா வும் விட்டுக் கேவல ராவ ரன்றோ. 46

இப்பவச் சிந்து தன்னை யெவ்வித மியான்க டப்பே, னெப்படி யிங்கு பாய மேதுதான் கதி யெனக்கா, மிப்படி யென்றி வற்றை யெவ்வளவு

முணர்கி லேனியா, னப்பனே யருளா லிந்த வரந் தைதீர்த் தென்னை யாள்வாய். 47

இவ்வித முரைத்துத் தன்னை யியல்புடன் சரணா யெய்தி, வெவ்விய பவதா பத்தால் வெதும் பிய சீடன் றன்னைச், செவ்விய கருணை கூர்ந்த சீதள திட்டி யாலே, யவ்விதக் குரவ னோக்கி யப யமே யளிப்பா னன்றே. 48

வித்துவா னான வாசான் விதியுடன் றனைய டைந்து, முத்தியை மிகவி ரும்பி மொழிந்ததை நன்றாய்ச் செய்யஞ், சத்தியுள் ளவனாய்ச் சித்த சாந்திசேர் சீட னுக்குத், தத்துவ வுபதே சத் தைச் தயையினாற் றானே செய்வான். 49

வித்துவா னான மைந்தா வெருளுறே லினியு னக்குச், சுத்தமாய்க் கேடே யில்லைச் சுழல்ப வக் கடல்க டக்க, வுத்தம வுபாய முண்டிங் கூநமி லெதிகள் முன்ன, மெத்தினா லிவைக டந்தா ரின்றுனக் கதையி சைப்பாம். 50

வித்தாரப் பவப யத்தை விரைவிலே நாசஞ் செய்யச், சத்திசே ரொரு பாயஞ் சகத்தினின்

மேலா யுண்டு, புத்திர வதனு னீயும் புகல்பவக்
கடல்க டந்து, நித்தமும் பரமா நந்த நிலைமை
யை நண்ணி நிற்பாய். 51

சுத்தவே தாந்த நூலிற் சொல்லிய பொருள்க
டம்மி, னுத்தம விசாரத் தாலே யுதித்திடு
முண்மை ஞானம், புத்திர வவற்றி னாலே பொருந்
திய பவதுன் பங்க, ளித்தனை யேனு மின்றி
யிறந்திடு மிங்குத் தானே. 52

மன்னிய சிரத்தை பத்தி மாசிலாத் தியானம்
யோகம், பன்னிய முமுட்சு வுக்குப் பரமமா முத்தி
சோத், துன்னிய வேது வென்றே துகளிலா
வேதந் தானே, பன்னுவ தாலி வற்றைப் பற்றி
னோர் பந்தம் பற்றார். 53

உன்னிய சிரத்தை யாதி யுத்தம சாதனத்
தை, மன்னியே நிலைமை யாக மாசறச் சாதிப்
போர்க்கே, வின்னவென் றுணர வொண்ணா
வியல்புறு மவித்தை செய்த, பிரமமாந் தேக
பந்தம் பெயர்ந்திடும் பின்னுங் கேளாய். 54

ஊனமில் பரமாத் மாவா முன்றனக் கஞ்
ஞா னத்தா, லீனமா யநாத்ம பந்த மிசைந்ததா
லிச்சம் சார, மானதிவ் வாத்மா நாத்ம வரு
விவே கத்து தித்த, ஞானமாங் கனலின் மூலாஞ்
ஞானகா ரியமெ ரிக்கும். 55

என்றவா சானை நோக்கி யந்தநற் சீடன்
சொல்வா, னின்றுநான் செய்வி னாவ லீசனே
யருளாற் கேட்பா, யுன்றனன் முகத்தி னின்று
முத்தா மிதற்குக் கேட்டு, நன்றதாம் பயனை
நண்ணி நான்றுயர் தீர்வ தற்கே. 56

ஏதுதான் பந்த மாகு மெவ்வித மீது வந்த,
தேதுதா னிருப்பி தற்கா மெவ்வித மீதி றக்கு,
மேதுதா னாத்மா வாகு மேதநாத் மாவு மாகு,
மேதுதா னாத்மா நாத்ம வியல்புணர் விவேகஞ்
சொல்வாய். 57

ஈதுகேட் டாசான் சொல்வா னிவ்வவித்
தையினால் வந்த, வேதமாம் பந்தம் விட்டிங்
கேகசிற் பிரம மாகச், சாதுவே யிருப்ப விச்சை

சாலாற் றந்தி யன்னி, நீதொழி லியாவுஞ்
செய்தோ னின்குலந் தூய்தே நின்றால். 58

தந்தைகொள் ரிணத்தைத் தீர்த்துத் தளர்
வறச் செய்வ தற்கு, வந்ததன் மைந்த ராதி
வையகந் தன்னி லுண்டு, சிந்தைசேர் பந்தந் தன்
னைச் சீக்கிரஞ் சிதைப்ப தற்குப், பந்துவாய்த்
தன்னை யன்றிப் பாரினி லாரு மில்லை. 59

சென்னிசேர் பார மாதி செய்ததுன் பம்
வி டுக்க, வந்நிய ருலகி லுண்டிங் கடைந்ததன்
பசியே யாதி, தன்னினால் வந்த துன்பந் தவிர்த்
திடத் தன்னை யல்லா, லந்நிய ரில்லைப் பந்த
மகற்றலு மிந்த வாறே. 60

பாவிய மருந்தை யுண்டு பத்தியஞ் செய்
வோ னுக்கே, யரியனே பிணிக ணீங்கு மன்றி
மற் றொருஞ் செய்த, கருமம்யா தொன்றி னாலுங்
கருதிய பிணிக ணீங்கா, வுரவிய பந்த நீக்க
முரைத்தவிந் நீதி போலாம். 61

ஞானநல் விழியாற் றன்னா னற்பொரு
ளுணர வேண்டு, மேனையோர் ஞானி யைக்
கொண் டிப்பொரு ளுணர வொண்ணா, தீநமிற்
றனது கண்ணா லிந்துவை யுணர்வ தன்றி, யேனை
யா தொன்றி னாலு மிந்துவை யுணர லாமோ. 62

கருதிய வவித்தை காமங் கன்மமே யாதி
யாகப், பாவிய பவமா கின்ற பலமுறும் பாசந்
தன்னைக், கருதொணாக் கற்ப கோடி காலமோ
டிடினு மிந்தத், தரணியிற் றன்னை யல்லாற்
றவிர்ப்பதற் கியாவர் வல்லோர். 63

ஓங்கிய பாசீ வைக்கிய முணர்ந்திடு முணர்
வா லன்றிச், சாங்கிய மதத்தி னாலுஞ் சார்ந்
திடு மியோகத் தாலும், வீங்கிய கன்மத் தாலும்
வேறுபா சனையி னாலு, மோங்கிய முத்திப்
பேற்றை யொன்றுவ தென்று மில்லை. 64

தன்னுடை வீணை ரூபத் தகைமையுந் தந்தி
யாலே, பன்னிய கானஞ் செய்யும் பான்மையுஞ்
சபையின் கண்ணே, மன்னிய சநங்க டம்மின்

மநமகிழ் மாத்தி ரத்தைத், தன்னிடச் செய்யு
மன்றித் தோன்றலாந் தன்மை செய்யா. 65

ஈதுபோ லுயர்ந்த வாக்கு மிசைந்தசொற்
சாதுரீய, மோதிய நூல்க டம்மி னுரைசெயுஞ்
சத்திப் பாங்கும், பூதமா வித்தை யுந்தன் போ
கத்தின் பொருட்டா லன்றி, யேதமின் முத்திப்
பேற்றை யிசைவதின் பொருட்டா லன்ருல். 66

பரமமாந் தத்து வத்தைப் பார்த்துநன்
றுணர்ந்தி டாக்காற், பாவிய நூல்க ளோதல்
பலமேது மிலாத தாகும், பரமமாந் தத்து
வத்தைப் பார்த்துநன் றுணர்ந்தி டுங்காற், பாவிய
நூல்க ளோதல் பலமேது மிலாத தேகாண். 67

ஆதலான் மநம யக்க மடைவதற் கேது
வான, காதல்செய் சப்த சாலக் காநகந் தன்னை
விட்டுத், தீதிலாப் பிரம வித்தாந் தேசிகன் றன்
பாற் சென்றிங், கேதமில் பிரமந் தன்னை யிலங்
கவே யுணர வேண்டும். 68

பாவுமஞ் ஞாந மாகும் பாம்பினுற் கடிக்கப்
பட்டோர்க், கருமையாம் பிரம ஞாந மாகிய

மருந்தை யன்றி, மருவிய மறைக ளாலென் மற்
றுள நூல்க ளாலென், பரவிய மருந்தி னுலென்
பகருமந் திரங்க ளாலென். 69

மருந்தினைப் புசித்தி டாது மருந்தெனும்
வசநத் தாலே, பொருந்திய தனது ரோகம் போ
குவ தெங்கு முண்டோ, திருந்திய பிரம ஞாநத்
திரமையைச் சேர்ந்தி டாது, பரிந்துநான் பிரம
மென்று பகரலாற் பந்தம் போமோ. 70

வீராம் பகையோர் தம்மை வென்றிடா
தகில மான, பாரினுட் பாக்கி யத்தைப் பாங்கு
றப் பற்றி டாதிங், காருநா னரச னென்றே யறைந்
திடும் வசநத் தாலே, தீரனு மாச னுகித் திகழ
யோக் கியனே சொல்வாய். 71

திரிசிய நாசந் தன்னைத் திறமுறச் செய்தி
டாமற், பிரமமா மாந்ம ரூபம் பிறங்கவே யுணர்ந்தி
டாமற், பரமமே நானென் ருேதும் பகான்
மாத் திரமே யான, வுரையினுற் பிரம மாக வொன்
றிடு முத்தி யுண்டோ. 72

தரணியுட் டநத்தைச் சேரத் தகைமைசே
ராப்த னின்சொல், தரணியைப் பிளத்த லந்தத்
தநத்தின்மேற் சிலையைத் தள்ளல், மருவியே
யெடுத்த லிந்த வாறெலா மியாது மின்றி, விரி
வுறு வாக்காற் றானே வெளியுற வதுதான் வாரா.

ஈதுபோற் பிரம வித்தி னிடத்தினற் சிரவ
ணத்தோ, டேதமில் மநநந் தியாந மேகமாஞ்
சமாதி ஞாந, மீதெலா மன்றி மாயை யிரு
ளினான் மறைக்கப் பட்ட, கோதிலாத் தன்சொ
ரூபங் குதர்க்கமே கொண்டு மேவார். 74

ஆதலால் விவேகி யானோ ரனைத்துபா யத்தி
னாலுந், தீதிலாத் தற்சொ ரூபந் தெரிந்துபந் தம்
வி டுக்க, நீதியாய்த் தாங்க டாமே நித்தமு முயல
வேண்டும், மோதுரோ காதி நீக்க முயன்றிடு
நீதி யேபோல். 75

பாத்திர னான மைந்தா பகர்ந்திடு நின்வி
னாவல், சாத்திர ஞாநி கட்குச் சம்மத மாகி மே
லாய்ச், சூத்திர மொத்த தாகிச் சூக்குமப் பொ

ருளு டைத்தாய்க், காத்திர மெடாமு முட்சுக்
கருதிடத் தக்க தாகும். 76

புரிந்தவிவ் வினவ லுக்குப் பொருந்திய வுத்த
ரத்தைப், பரிந்துநா மின்று னக்குப் பகருவம்
பவபந் தத்தால், வருந்திய நீயி வற்றை மநத்தி
னே காக்கி ரத்தோ, டிருந்துகே ளிவற்றாற் பந்த
மீதுதா னுடனே நீங்கும். 77

புத்திமா னான மைந்தா பூரண முத்தி சேர,
நித்தமில் லாத தான நிகிலமாம் பொருள்க
ணின்று, மெத்தவும் விரதி தன்னை மேவுதன்
முன்ன ரேது, சித்தமார் சாந்தி தாந்தி திதிட்சை
யும் பின்ன ரேது. 78

பின்புதன் கன்ம மியாவும் பேணியே துறப்ப
தேது, பின்புவே தாந்த வர்த்தம் பிறங்கவே
கேட்ட லேது, பின்புதான் கேட்ட வர்த்தம்
பிரித்துணர் மநந மேது, பின்பிடை விடாம
லென்றும் பேணிய தியாந மேது. 79

சத்திய நிர்வி கற்பச் சமாதியா லமைவ
தான, வத்துவின் சாட்சாத் கார வலியினுற்
பரமா நந்த, முத்தியை யிவ்வி டத்தே முமுட்
சுத்தான் பெற்று நிற்ப, னுத்தம முத்தி சேரு
மொழுங்கிதே யுண்மை யீதே. 80

விரிவறு மாத்மா நாத்ம விவேகம்யா துறுதி
யாக, வரியனே யின்று நின்னு லறிந்திடத்
தக்க தத்தை, யுரைசெயக் கேட்டு நன்று யுளத்
தினுட் டரிய வற்றிற், புரையநாத் மாவை முன்
னம் புகலுவாம் பொருந்திக் கேளாய். 81

மச்சைமே தசுவெ லும்பு மாமிச முதிரஞ்
சர்ம, மிச்சைசெய் சுக்கி லம்மிவ் வேழுதா துக்க
ளூற்றிவ், வுச்சமாஞ் சிரசு பாத மூருகை முதுகு
மார்பென், றிச்சட வங்கோ பாங்க மியாவையு
மிசைந்த தாகி. 82

இயானென தென்ன வெங்கு மியாவரு
மறிவ தாகி, யீநமா மோக மெல்லா மிருப்பதற்
கிடமே யான, வூநமா மிவ்வு டம்பே யொன்றிய

தூல தேக, மானதென் றுரைப்பர் மைந்தா வகி
லமு மறிந்த மேலோர். 83

சுத்திய வாந மாதிச் சூக்குமப் பஞ்ச
பூதம், புத்திர வொன்றி லொன்று புகுந்துபஞ்
சீக ரித்து, மெத்தவுந் தூல மாகி மேவிய தூல
வாக்கைக், கொத்தகா ரணம தாக வொன்றிடு
மற்றுங் கேளாய். 84

மருவிய பஞ்ச பூத மாத்திரை யைந்து மெங்
கும், புரிவிசெய் சத்த மாதிப் டலன்களாய்ச்
சீவ ருக்குக், கருதிய சுகம ளிக்கக் காரணம்
போலத் தோன்றும், பரவிய உவைக டம்மைப்
பற்றினோர் கெடுவ தைக்கேள். 85

பேசிய புலன்க டம்மிற் பேதையா மெந்த
மூர்க்க, ராசையாம் பாசத் தாலே யழுந்தவே
கட்டுண் டாரோ, தூசுறு தங்கள் கன்மத் தூதனு
லிழுக்கப் பட்டு, வீசவே கீழு மேலும் வெறிதவ
ரலைந்து சோர்வார். 86

*உலவுபாம் பானே விட்டி லூருமீன் வண்டிவ் வைந்து, மொலிமுதற் புலனொன் ருென்றி லுவந்ததா லிறக்கு மாகிற், புலனிவை யைந்தி னும்மால் பொருந்திய புருடன் சேரும், பலவிதத் துன்பந் தன்னைப் பகர்ந்திட முடியு மோசொல். 87

தவ்விய புலன னைத்துந் தன்னுடைத் துகளினலே, வெவ்விய கருநா கத்தின் விடத்தினுங் கொடிதே யாகுங், கவ்விய வவ்வி டந்தான் கடித்தலுற் றவனைக் கொல்லும், தவ்விய புலன்க ளுற் பார்த் தவரையுங் கொல்லு மன்றே. 88

பரவிய புலன்க டம்மைப் பற்றிய வாசை யாகு, முரவிய மாபா சத்தை யுள்ளவா றறுத்த வன்று, னருமையா முத்திப் பேற்றை யடைந்திடச் சதுரன் மற்றேன், கருதிய வாறு நூல்கள் கற்கினுஞ் சதுர னன்றல். 89

* "உலவுமா னியானே" என்றும் பாடம்.

திடமிலா விரதி யோடே தீர்க்கமாம் பவமா கின்ற, கடலுடைக் கரையி லேறக் காதல் செய் முமுட்சுத் தன்னை, யடருமா நக்க ரந்தா னவனுடைக் கண்டத் தீழ்த்திக், கடலுடை மத்தி யத்திற் கடிதினின் மூழ்க வைக்கும். 90

ஆதலால் விடய வாசை யாகிய நக்க ரத்தை, யாதொரு முமுட்சு வானே னிலங்கிய விவேக மாகுங், கோதிலா வசியி னலே கொய்வனன் னவனே யாதும், வாதக மிலாம லிந்த வாரிதி கடக்க வல்லோன். 91

சுத்தமாம் புத்தி யின்றிச் சூழ்புல னெறி யிற் சென்றேன், மெத்தவுந் துன்பந் துஞ்சன் மேவுவன் மேலு மேலு, முத்தம புத்தி யோடே யுயர்ந்தவ ஞசான் சொல்லி, வைத்தநன் னெறிந டந்தோன் வரமான பயனே சார்வன். 92

நிச்சய மீதே மைந்தா நினக்குநன் முத்தி சேர, விச்சையே யிருக்கு மாகி லிப்புல னனைத்

தையும்நீ, துச்சமாம் விடத்தைப் போலத் தூ
ரவே போகத் தள்ளி, யுச்சமா நற்கு ணத்தை
யொழிவற வுவந்து சார்வாய். 93

நித்தமு மருட்க ளிப், நேர்நடை பொறு
மை மற்றுஞ், சுத்தமாம் சாந்தி தாந்தி சூக்கநூ
லுரைத்த மற்ற, வுத்தம குணம னைத்து மோங்
கிய சுதையைப் போலப், புத்திர வன்பி னோடே
புந்தியிற் பொருந்து வாயே. 94

சாதுவே சந்த தம்நீ சகலகா ரியமும் விட்
டே, யாதியில் லாவ வித்தை யாக்கிய பந்தந்
தன்னின், கோதிலா முத்தி தன்னைக் குறைவ
றத் தேடு வாயிவ், வேதமாந் தேகந் தன்னை
யெவ்வளவு நம்பி டாதே. 95

மோதிய விந்தத் தேகம் முடிவிலே பார்த்த
மேயா, மீதினை யாவன் காப்ப விச்சைசெய்
தபிமா னிப்ப, னேதிய வவன்றே கத்தி லொன்
றிய வபிமா னத்தாற், கோதிலாத் தன்னுர் மா
வைக் குமானே கொன்ற வன்றான். 96

மருவிய தேகங் காக்கும் மதியுடைத் தாகி
யாவ, னருமையா மாத்ம ரூப மறிந்திடக் காதல்
செய்வ, னுரவிய நக்க ரத்தை யொன்றிய தெப்ப
மென்று, கருதியே கடக்க வன்னோன் காதல்
செய் கின்ற வன்றான். 97

தேகமே யாதி யான திரளிலே தியங்கா
நின்ற, மோகமே பெரிய காலன் முமுட்சுவாம்
புருட னுக்குச், சோகமா ரம்மோ கத்தைச் சுத்
தமாய் வென்ற வன்றா, னேகமா முத்திப் பேற்
றை யெய்திடச் சதுர ஞானோன். 98

மோகம்யா தினைமுன் னுள்ள முனிவர்கள்
வென்று நன்றா, யேகபூ ரணவாந் மாவி னைத்
திய பதம டைந்தார், தேகதா ரஞ்சு தாதித் திர
ளிலே யிசைந்த வந்த, மோகமா காலன் றன்னை
முழுதும்வென் றப்ப தஞ்சேர். 99

யெத்திய தொக்கு மேதை மேதசு மச்சை
யத்தி, சுத்திய நாம்பி ரத்தஞ் சுழல்மல மூத்தி

ரங்க, ளித்தனை வகைகி ரம்பி யிருக்குமித் தூல தேக, மித்தினும் வைய கத்தி விகழ்ந்திடும் பொருள்வே றுண்டோ. 100

முந்திய கன்மத் தாலே முன்சொன தூல பூதர், தந்தவித் தூல தேகந் தடையிலா வாங் மா வுக்குத், தொந்தபோ கம்பு சிக்கத் தொடர்ந் தவோ ரிடமே யாகு, மிந்தவாக் கையின வத்தை யிலங்குசாக் கிரமே யாகும். 101

பெருகிய கந்த மாலை பெண்முதல் விவித மலப், பொருள்களின் போகந் தன்னைப் புறத் தினை பொறிக ளாலே, கருதுமித் தேகத் தோடே கவ்வுதா தாங்மி யத்தாற், பாவிய வாங்மா வுண்ணும் பகர்ந்தசாக் கிரமி தேயாம். 102

ஆகையாற் சாக்கி ரத்தி லறியலா மிந்தத் தேகம், வாகிய பவம னைத்தும் வந்தது புருடர்க் கத்தா, லாகுமோ ரில்வாழ் வோனுக் கமைந்த வோ ரில்லம் போலப், போகவா லயமே யாகும் புகலுட லாங்மா விற்கே. 103

ஓதிய வித்தே கத்திற் குற்பவஞ் சரைம ரித்தல், சாதுவே பெருத்த லாதி சகலமுந் தருமமாகு, மேதமாஞ் சைச வம்மற் றெய்திய கௌமா ராதி, யாதுமே யித்தே கத்தி லிசைந்துள வவத்தை யாகும். 104

வன்னமாச் சிரம மாதி வகுப்பிதன் னியமமாகும், முன்னுமா நாவ மாந முதலிதன் விசேடமாகு, மின்னல்செய் பிணிக ளெல்லா மிருப்பிடமிந்தத் தூலந், துன்னிய சூக்க தேகத் தொடர்பினை யினியி சைப்பாம். 105

சிரவணந் தொக்குச் சட்சுச் சிங்குவை நாசியைந்தும், பொருள்களை யறிவ தாலே போதவிந் திரிய மாகும், பாவிய வாக்குப் பாணி பாதபா யுருவு பத்தங், கருமமே செய்வ தாலே கருமவிந் திரிய மாகும். 106

துன்னுமுட் கரண மொன்றே தோன்றிய விருத்தி யாலே, மன்னிய மநது புத்தி மற்றகங்

காரஞ் சித்த, மென்னவே நான்க தாக விசைந்த தா மெவ்வி டத்தும், பன்னிய விதன்வி ருத்திப் பகுப்பினைப் பகரக் கேளாய். 107

விரிவுறு சங்கற் பாதி விருத்தியான் மநமி தாகும், பொருளுணர் நிச்ச யத்தாற் புகன்றபுத் தியுமி தாகும், பாவிய வபிமா நத்தாற் பகாகங் காமு மீதாம், பொருளது சந்தா நத்தாற் புகன் றசித் தமுமி தாமே. 108

விரிவுறும் பிராண னென்றே விருத்தியின் பேதத் தாலே, பரவிய பிராண பாநன் பகர் வியா நன்னு தாந, னாவிய சமாந னைந்தா முதகசொன் னதி தாமே, பரவிய விருத்தி யா லே பலவித மாவ தேபோல். 109

சிரவண மாதி யைந்துஞ் செறிந்தவாக் காதி யைந்தும், வருபிரா ணாதி யைந்து மருவும்வா னதி யைந்து, மிருதய மாதி நான்கு மெய்திய வவித்தை காமம், பாவுகன் மம்மிவ் வெட்டும் பகர்புரி யட்ட கங்காண். 110

ஈதுதான் சூக்க தேக மீதபஞ் சீக ரித்த, பூதமே தந்த தாகும் பொருந்துவா தனையு டைத் தாஞ், சாதமார் கன்ம போக சாதந மாந்மா விற்கீ, தோதிய வஞ்ஞா நஞ்செய் யுபாதியா மநாதி யீதாம். 111

கனவித னவத்தை யாமிக் கனவினி லுள்ள மொன்றே, நனவுகா லத்த நேக நாடுவா தனைக ளாலே, தனியதாய்க் காத்தி ராதித் தன்மை யை யடைந்து தோன்றுஞ், சொனவவித் தையி லே யாந்மா சுத்தசிற் சோதி யாகும். 112

சருவசான் றூன வாந்மா சாற்றிய வவத் தை தன்னி, லொருமநோ மாத்தி ரத்தை யுபா தியா யுடைத்தா யங்குப், பரவிய பாவ மாதிப் பலவிதக் கன்மத் தோடு, மருவிடான் றூனே யாக மாசற விலங்கா நிற்பன். 113

யாதினு விந்த வாந்மா வென்றுமே யசங்க மாகு; மாதலா லவத்தை யீதி லம்மந வுபாதி யாலே, சாதமாங் கன்ம மெல்லாஞ் சற்றுமே

சார மாட்டா, தாதியாஞ் சோதி யாகி யகிலமும் விளக்கி வைக்கும். 114

அறிவுறு வான்மா விற்கிங் ககிலமாந் தொழிலுஞ் செய்யச், செறியுமிச் சூக்க தேகஞ் சேர்ந்தவோர் கரண மாகு, முறியுளி வாச்சி யாதி முற்றுமோர் தச்ச னுக்கிங், குறுதொழி லியாவுஞ் செய்ய வொன்றிய கரண மேபோல்.

ஓதிய கரணந் தானே யுள்ளகன் மங்க ளெல்லா, நீதியா யான்மா முன்னர் நித்தமுஞ் செய்வ தாலே, சாதுவே சகலத் திற்குஞ் சாட்சியா மான்மா வெந்தப், போதுமே யசங்க மாகும் பொருந்திடா தொருவி காரம். 116

மெத்தவும் பார்க்குந் தன்மை மெதுவதாய்ப் பார்க்குந் தன்மை, சுத்தமாய்ப் பாராத் தன்மை சுழன்றகண் குணதோ டத்திற், கொத்த தாய் வருவ தாலே யுரைத்தவை கண்ணின் றர்மஞ், சுத்தமா மான்மா விற்குச் சொன்னவை தர்ம மாகா. 117

ஈதுபோற் செவிட்டுத் தன்மை யெய்திய மூகத் தன்மை, யாதிய சோத்தி ராதி யடைந்த தர் மங்க ளாகும், போதபூ ரணமா யாதும் பொருந்திடா வான்மா விற்கிங், கோதிய விகார மெல்லா மொன்றிய தர்ம மன்றால். 118

பின்னுமுட் புறமார் மூச்சுப் பெற்றகொட் டாவி தும்மல், மன்னிய மரண மாதி மற்றுள சலந மியாவுந், துன்னும்பிரா ணாதி தர்மந் துயர்தரு பசிதா கங்கள், பன்னிய பிராண னென் றின் பாவுதர் மங்க ளாகும். 119

ஆடுமுட் கரண மொன்றே யமைசிதா பாசத் தோடே, கூடியிச் சட்சு வாதிக் கூட்டமா மவய வத்தி, லோடிநா னென்ப தாக வுமதா யபிமா னிக்கும், பாடுமவ் வபிமா னந்தான் பகையகங் கார மாகும். 120

அகங்காங் கர்த்தா போக்தா வதுவேதான் சத்து வாதி, மிகுந்தமுக் குணவ சத்தால் மேவிய

வவத்தை மூன்றம், வகுத்துத்தா னநுப விக்கும் வந்துள விடய நன்றேற், சுகிக்குமவ் விடயந் நீங்கேற் சோர்ந்திடு மதுதான் காணே. 121

ஆதலா லின்ப துன்ப மகங்காரத் தர்ம மேயாஞ், சாதுவே யகண்டா நந்த சாகர வாந்மாவிற்கி, தேதுமே யில்லை யென்று மெய்திய விடயமெல்லா, மோதுமாந் மாப்பொ ருட்டா லொன்றிடும் பிரிய மாக. 122

ஓதிய விடயந் தானே யுள்ளவா பிரிய மாகா, தேதமி லாந்மாத் தானே யெவர்க்குநற் பிரியமாகு, மாதலா லாந்மா வென்று மகண்டவா நந்த மேயாந், தூயதா மாந்மா விற்குத் துன்பமோர் காலு மில்லை. 123

புரிவுசெய் சுழுத்தி யின்கண் புலனிலா வாந்மா நந்தந், திரமதா யாவ ராலுந் திநமநுபவிக்க லாகுஞ், சுருதிதான் பிரத்யட் சந்தான் சொல்லிய வைதி கந்தான், பாவிய வநுமா நந்தான் பகர்ந்ததிற் பிரமா ணங்கள். 124

அரியனே கார ணுக்கை யடைவினி யறையக் கேளா, யிருளவ்வி யத்த மாயை யேதமாமவித்தைப் பேராய்த், திரிகுண வடிவ மாகித் திருசியங் கட்கு மேலாய்ப், பரவியே யநாதியாமோர் பாசிவ சத்தி யுண்டால். 125

தாணியி லந்தச் சத்தி தன்னுடைக் காரியங்கொண், டருமையாம் புத்தி மான்க ளாகினேரநுமா நிக்கு, முருவமாய்ச் சகம னைத்து மொழுங்குறப் படைப்ப தாகி, யொருவித மீதா மென்ன வுரைத்திட வொணுத தாகும். 126

ஈதுசத் தான தல்ல வீதுதா னசத்து மல்ல, வீதுமற் றுபய மல்ல வீதுதான் பிந்ந மல்ல, வீதுமற் றபிந்ந மல்ல வீதுதா னுபய மல்ல, வீது சா வயவ மல்ல விதுநிர வயவ மல்ல. 127

ஈதுமற் றுபய மல்ல விதுவிசித் திரமேயாகி, யாதிதென் றுணா வொண்ணு வநிர்வசநீய மாகுந், தீதிலாப் பாசீ வைக்யத் தெரிவுதா

னிதைய ழிக்குஞ், சாதுவே பழுதை ஞானஞ் சர்ப்பமா லழிப்ப தேபோல். 128

சகலரு மறிவ தான தன்னுடைக் காரி யத்தால், மிகவுமெங் கும்ப்பா சித்த மேவிய முக்கு ணந்தான், புகல்பரன் சத்திக் குண்டு புகன்றவிம் முக்கு ணத்தி, லகலிரா சதகு ணத்தா லாகும் விட் சேப சத்தி. 129

கிரியையே வடிவ மாகிக் கிட்டும்ப்ரா விருத்தி யெல்லாந், தருவதற் கேது வாகத் தங்கும்விட் சேப சத்தி, பரவிய காம மாதிப் பலதுய ராதி யான, விருதய விகார மெல்லா மீதினு விசையு மென்றும். 130

உரவிய காமங் கோப முலோபடம் பம்ம கந்தை, மருளுறு மசூயை யீர்ஷை மச்சர முதல் வி காரந், தாணியி லிராச தத்தின் றர்மமா மிக்கு ணந்தான், புருடரிற் பிரவிர்த்தி செய் யும் புரையினுற் பந்த வேது. 131

இருளுறு தமகு ணத்தா லீன்றதா வரண சத்தி, பரமமாம் வத்து வித்தாற் பார்க்கலாம் வேறே யாகப், பிரிவுறு விட்சே பத்தைப் பெற் றவே துவினு லீதே, புருடரின் பவத்தி னுக்குப் பூருவ கார ணங்காண். 132

பெரிதுபண் டிதனு னுலும் பிரஞ்ஞையுள் ளவனு னுலு, மருமையாஞ் சூக்க மார்த்த மற வறிந் தவனு னுலுஞ், சருவவல் லவனு னுலுஞ் சாற்றுமா வரண சத்தி, யிருளினுன் மூடப் பட்டோ னியல்பினை யியம்பக் கேளாய். 133

அருமையாங் குரவன் மேலோ ராங்மரு பத்தை யன்பா, லுரமதாய் வெகுவி தத்தா லுணர்த்தினு முணரா னன்னேன், பிரமத்தா லாரோ பித்த பேதமாம் பொருளைத் தானே, திரமெனு நன்றி தென்னுந் தியங்கியே யவலம் பிப்பன். 134

ஆதலாற் பொல்லாங் காக வமைந்ததா மதகு ணத்திற், சாதமா யுரமே யாகச் சார்ந்த வா வரண சத்தி, சாதுவே யற்ப ராலே சாலவுங் கடக்க வொண்ணு, தீதுடை வல்ல பத்தை யென் னவென் றுரைப்ப மந்தோ. 135

ஈதினே டிசைந்தோன் றன்னை யேதுமே யறியாத் தன்மை, யோதினு மூணராத் தன்மை யுணரினு மையஞ் சேர்கை, பேதமா யறியுந் தன்மை பேசிய விவைக ளரா, வேதவிட் சேப மூந்தா னென்றுமே யிழுத்த லைக்கும். 136

நித்திரை சோம்பல் வெண்மை நிகிலமுந் தவிர்தன் மோகம், புத்தியின் சாட்டி யாதிப் புகறமோ குணவி கார, மித்திறே டிசைந்தோ னியாது மெவளவு முணரா வண்ணம், நித்தமுந் துயில்வோன் போலு நீண்டதூண் போலு கிற் பன். 137

சத்துவ குணஞ்ச லம்போற் சாலவுஞ் சுத்த மேனுந், தொத்திய விருகு ணத்தைத் தொடர்ந்

ததாற் பவத்துக் கேது, நித்தமு மாந்மா வித்தி னிகழ்வுறப் பதிபிம் பித்துச், சுத்திய சடம னைத் துஞ் சூரியன் போல்வி ளக்கும். 138

புருடனன் முயற்சி யாலே பூருவம் போல மெத்த, விருகுண மிகுந்தி டாம லியங்கிய சத்து வததின், மருவிய தருமங் கேளாய் மாநமில் லாமை யாதி, லரியம நியம மாதி வரன்மிகு சிரத் தை பக்தி. 139

திரமுறு முமுட்சுத் தன்மை தெய்வசம் பத்தி மற்றும், புரையுறு செய்கை யின்கண் பொருந்திடா மீட்சி யாதி, சருவமு மிசிர மான சத்துவ குணத்தின் றர்மஞ், சருவதா சுத்த மான சத்துவ மகிமை கேளாய். 140

சுத்தசத் துவகு ணத்தின் சூக்குமத் தெளிவி னாலே, நித்தியாங் மாநு பூதி நிகழ்ந்திடும் பரம சாந்தி, சித்தியாந் திருப்தி மேவுஞ் சேர்ந்திடு மிகக்க ளிப்பு, நித்தமு மாநந் தஞ்செய் நின்மல நிட்டை கூடும். 141

இவ்வித முக்கு ணத்தோ டிசைந்தவவ் வியத்த சத்தி, செவ்விய வாங்மா விற்குச் சேர்ந் தகா ரணவு டம்பாம், விவ்விதப் பொறிம நங்கள் விருத்தியில் லாச்சு ழுத்தி, யெவ்வமா ரிவ்வு டம்பி னிசைந்துள வவத்தை யாகும். 142

அகிலமாம் விதமு மான வறிவிலாச் சுழுத்தி யின்க, ணிகன்மநம் வித்தாய் நிற்கு மேதுமே யுணர்கி லோமியாஞ், சுகமதாய்த் துயின்றேே மென்று சொலும்பிர சித்தி யாலே, மிகுசுக வாங் மாத் தானே மிஞ்சியே யிதில்வி ளங்கும். 143

உடலுயிர் பொறிபு லன்க ளூலமந மகங்கா ராதி, யிடர்தரு விகார மியாவு மின்பதுன் பாதி யும்மற், றடர்தரு வாந மாதி யாகிய சகம னைத்து, மிடாவ்வி யத்த மீறு மிவையெலா மநாங்மா வாகும். 144

மாயைகா ரியமே யான மகத்தத்து வாதி யாயிக், காயமீ ருன யாவுங் கலங்கிய பொய்யே யாகுந், தூயனே சொன்ன வெல்லாந் தொகுத்

தநாங் மாவு மாகும், நீயிதைக் கான னீரி னிக ரென நினைதி யென்றும். 145

எத்தைநன் றுணர்ந்தோன் பந்த மிகந்துகே வலனு மென்றும், பத்தனே யினியு னக்கப் பர மாங்ம சொரூபஞ் சொல்வாம், நித்தமு நானு னென்று நிகழ்ந்திடு மநுபூ திக்கிம், மெத்திய பொருளே யாகி மெய்ம்மையாய் நிற்கு மாங்மா.

திரிவித வவத்தை கட்குந் திருந்திய சாட்சி யாகி, விரிவுறு பஞ்ச கோச விலட்சண மாகி யாது, மருவிய மநவி ருத்தி மற்றதன் பாவா பாவங், கருதிய வவத்தை மூன்றிற் கண்டிடு மஃதே யாங்மா. 147

யாதனைத் தினையுங் காணு மியாதினை யனைத் துங் காணு, யாதுதான் புத்தி யாதி யாவுமே சித் தாய்ச் செய்யும், யாதினைப் புத்தி யாதி யாவுமே சித்தாய்ச் செய்யா, தோதிய வதுதா னேயுன் னுடையவாங் மாவா மைந்தா. 148

யாதினற் சகம னைத்து மெங்குமே பாவ லாகும், யாதினைச் சகம னைத்து மெவளவும் பாவ மாட்டா, யாதொரு போத ரூப மிசைந்துவிச் சடம னைத்து, நீதியாய் நிகழு மீதே நின்னுடை யாந்மா வென்றும். 149

நீதுட லிந்தி யங்க டியங்கிய மநது புந்தி, யீதுதன் செய்கை யின்கண் ணேவிடப் பட்ட தேபோற், சாதுவா மைந்த யாதின் சந்நிதி மாத்தி ரத்தா, னீதியாய்ச் செல்லு மீதே நின் னுடை யாந்ம ரூபம். 150

தொத்திய வகங்கா ராதித் தூலமீ ரூன யாவுஞ், சுத்திய புலன னைத்துஞ் சுகாதியுங் கடமே போல, நித்திய போத மாகி நிலைமையாய் நிகழா நின்ற, வெத்தினு லறிய லாகு மீதுநின் னுந்மா வாகும். 151

யாதினு லுயிரும் வாக்கு மியாவுமே யியங்கு மந்தப், போதமா மந்த ராந்மாப் பூரணன் புராண னென்றும், பேதமி லகண்டா நந்தன் பெருகிய

வேக ரூபன், சாதமார் விருத்தி தோறுஞ் சாட்சி யாய்ச் சார்ந்து நிற்பன். 152

சாதுவே யித்தே கத்திற் சார்மகக் குகை யின் கண்ணே, யோதுமவ் வியத்த விண்ணி லொளிர்ந்திடு மிந்த வாந்மா, பேதமாம் பொருளை யெல்லாம் பெருகிய தன்றே சாலே, நீதியாய் விளக்கும் விண்ணி னிகழ்ந்திடு மிரவி யேபோல்.

அடர்மந வகங்கா ரங்க ளாக்கிய விகார மியாவு, முடல்பொறி யுயிர்கள் செய்யு மூலத்தலு முணரு மாந்மா, சுடுகன லயப்பிண் டம்போற் சொல்லிய வனைத்தி னேடுந், தொடரினும் விகார மேவான் சொற்பமுஞ் செய்தோ னுகான். 154

சாதுவே யிந்த வாந்மா சநநமா கான்ம ரிக்கா, னேதுமே வளர்வு ருன்மற் றிளைத்திடான் விகாரி யாகா, னேதமா மிந்தத் தேக மிறக்கினு மிறவா னித்தன், பேதமாங் கடமி றக்கிற் பெருகுவா னிறப்ப துண்டோ. 155

பத்தனே பகுதி யாதிப் பகுப்பினுக் கெல்லாம் வேருய்ச், சுத்தசிற் சொருப மாகிச் சுழல்வுறுஞ் சதசத் தெல்லா நித்தமும் விளக்கி வைத்து நிருவிசே டம்பொ ருந்துஞ், சத்தியப் பரமாந் மாவே சாக்கிரா தியிலி லங்கும். 156

நித்தமு நானு னென்றே நிலைமையாய் நிகழா நின்று, புத்தியின் சாட்சி யாகப் பொருந்திய பரமாந் மாவைச், சித்தவே காக்கி ரத்தைச் செறிந்துநான் பிரம மென்றே, புத்தியின் றெளிவி னுலே புலனுற வுணர்தி மைந்தா. 157

நித்தமு நின்னுந் மாவை நின்னிடை நீயுணர்ந்து, தத்திய சநந மாதித் தரங்கமாய்ப் பாரமற்ற, கத்துசம் சார மாகுங் கடலினைக் கடந்து நன்ருய்ச், சத்தியப் பிரம மாகிச் சார்பயன் சார்ந்து நிற்பாய். 158

அந்நிய வநாந்மா வின்கண் ணகமெனும் புந்தி பந்த, மின்னது புருடர்க் கெல்லா மேதமா மஞ்ஞா நத்தாற், றுன்னிய சநந மாதித் துயர்தரு

மேது வாக, மன்னுமிவ் வஞ்ஞா நத்தின் மயலினை மற்றுங் கேளாய். 159

புத்திர வெண்மை யாலிப் மொய்யுடன் மெய்யென் றெண்ணி, யித்தினி லாந்ம புந்தி யிசைந் திதைப் புலன்க ளாலே, நித்தமும் வெகுவாய்க் காப்பர் நிகிலருங் கோச கார, மெத்துவாய் நூல்க ளாலே மேனியைக் காப்ப தேபோல். 160

சதுரனே யவிவே கத்தாற் சர்ப்பமே யிரச்சு வென்னும், மதிநிகர் தமசி னுலே மறைந்திடப் பட்டோர்க் கெல்லா, மதுவலாப் பொருளி டத்தி லதுவெனும் புந்தி யுண்டா, மதனினு லசத்தின் மாலே யநர்த்தமாம் பந்த மாமே. 161

அகண்டமாய் நித்த மாகி யவிநாசி யான போத, மிகுந்ததன் மகிமை யாலே மிகவுமே விளங்கி மெத்தத், தகுந்ததன் னுர்மா வேயித் தமமயர் வாண சத்தி, யிகழ்ந்திட மறைப்ப தாகு மிராகுதா னிரவி யைப்போல். 162

நிருமலத் தேசி னாலே நிகழ்ந்திடுந் தன்னாந் மாவை, யிருளுமா வரண சத்தி யிவ்வித மறைத்த லோடும், புருடனிவ் வநாந்மா வான பொய்யுட னானே யென்று, கருதுவன் மோகத் தாலே காமமா தியினைச் சேர்வன். 163

பின்னரக் காம மாதிப் பெந்தவே துக்க ளாலே, துன்னுவிட் சேப சத்தி துயர்தரும் புருட னுக்கு, முன்னுமா மோக மாகு முதலையால் விழுங்கப் பட்டுத், தன்னுடைச் சொரூப ஞானந் தவிர்ந்தவன் றளர்வ தைக்கேள். 164

அனையவன் மநவ வத்தை யகிலமுந் தன்ன தென்றே, நனியபி மானஞ் செய்து நாடிய விடய மென்னு, நினைவுறு விடங்க ளாலே நிரம்பிய வபார மான, கநபவக் கடலின் மூழ்கிக் கலங் குவன் கதிகெட் டோனாய். 165

பாநுவின் கிரணத் தாலே படைத்துள முகிலின் பந்தி, பாநுரூ பம்ம றைத்துப் பரவியே வளரு மாபோ, லானதன் னான்மா வின்கண்

ணாகிய வகங்கா ரந்தான், மாநமி லாந்ம ரூப மறைத்துடன் வளரு மன்றே. 166

அநகனே யான மைந்தா வழுந்திய மழைக்கா லத்திற், கநமுகிற் றிரளி னாலே கதிரவன் மறைக் கப் பட்ட, திநமதிற் பனிமி குந்து தியங்கிய கொடிய காற்று, நனிபுவி யிருக்கின் றோரை நண்ணியே துயர்செய் மாபோல். 167

அகலுமா வரண சத்தி யமலமாந் தன்னாந் மாவை, யிகழவே மறைக்கும் போதி லேதவிட் சேப சத்தி, மிகவுமே மூட புத்தி மேவிய புருடன் றன்னை, வெகுவிதத் துயர்க ளாலே விவிதமாய் வருத்தஞ் செய்யும். 168

சாதுவே சாற்று கின்ற சத்தியிவ் விரண்டி னாலு, மேதமா மிந்தப் பந்த மிசைந்ததாம் புருட னுக்கிங், கீதினான் மோக முற்றே யெவனுமிவ் வநாந்மா வாக, வோதிய வுடலாந் மாவென் றுன் னியே மயங்க லாலே. 169

விரிபவத் தருவி னுக்கு வீங்கிய தமசே
வித்தா, மருவுதே காந்ம புத்தி மற்றதன் முளை
யாங் காமந், தருவதன் றளிராங் கர்மந் தாக்கிய
சலமாந் தேக, முரவடிக் கட்டை யாகு முயிர்களே
பணைக ளாகும். 170

பொறிநிரை நுனிக ளாகும் புலன்களே
மலர்க ளாகுஞ், செறிபல வான கன்மஞ் செய்த
தின் பங்க ளியாவு, முறுபல மப்ப லத்தை யுண்
பது சீவ னென்னும், பரவையே யிவித மாசப்
பவத்தரு பரவ லாகும். 171

ஓதிய வநாந்ம பந்த மூலவஞ் ஞான மூல,
மீதிதா னநாதி யேனு மேகஞா னத்தி லீறுஞ்,
சாதுவே சநநந் துஞ்சல் சரைபிணி முதலாந்
துன்பம், யாதுமே யிவற்றி னாலே யிசைந்ததாஞ்
சீவர்க் கெல்லாம். 172

காணமார் தெளிவி னாலே கறையறத் திட்
டப் பட்ட, வருமையா ஞான மென்னு மசியினாற்
சிதையும் பந்தம், பாவிய வத்தி ராதிப் படை

கண்மற் றநிலம் வந்நி, யுரவிய கன்ம கோடி
யொன்றிலுஞ் சிதைய மாட்டா. 173

சுருதியை நம்பி னோர்க்குச் சொன்னதங்
கன்ம நிட்டை, மருவிடு மவற்றி னாலே மன்
னிடுஞ் சித்த சுத்தி, பரவுமச் சுத்தி யாலே பரமு
ணர் ஞான முண்டாம், விரிவுறும் பவம வற்றால்
வேருட னசிக்கு மன்றே. 174

அந்நிய மிலாத வாந்மா வடைந்ததன் சத்தி
யாலே, மன்னிய வந்ந மாதி மயமதாம் பஞ்ச
கோசந், தன்னினான் மூடப் பட்டுத் தடையற
விளங்க வில்லை, முன்னிய பாசிக் கொத்தான்
மூடிய வாவி நீர்போல். 175

ஓதிய பாசிக் கொத்தை யுதகநின் றொதுக்
குங் காலை, சாதுவே புருட னுக்குச் சலிலமே
தூய்தாய்த் தோன்றித், தீதுறு தாகந் தாபந் தீர்ப்
பதாய்ச் சுகம ளிக்கு, மேதுவா யுதவு கின்ற
வியல்பினை யிங்குக் கண்டோம். 176

இந்தவா பஞ்ச கோச மிவற்றினை யபவா
தித்தாற், சந்ததா நந்த மாகிச் சாலவு மிலங்கா
நின்ற, பெந்தமில் பரமாந் மாவும் பிரத்தியக்
காந்மா வாக, மைந்தனே தூய்தாய்த் தோன்றி
மாசுக மளிக்கு மன்றே. 177

ஆகையால் விவேகி யானோ னடைந்ததன்
பந்த நீக்க, வேகமா யாந்மா நாந்ம விவேகமே
செய்ய வேண்டு, மூகமாம் விவேகத் தாலே யுண்
மையா நந்த சித்தா, யேகமாம் பரமாந் மாவை
யிங்கறிந் தின்பஞ் சார்வான். 178

மருவிய முஞ்சிப் புல்லின் மத்தியு ளாணி
யைப்போற், றிருசியத் திரளி னின்றுந் திகழ்ந்
திடுந் தன்னுந் மாவை, யருமையாம் புத்தி யாலே
யசங்கமா யசல மாக, மருவிய தென்று கண்டு
மாசற வகுக்க வேண்டும். 179

இவ்விதம் வகுத்த பின்ன ரிங்குள திருசி
யங்க, ளவ்வித வாந்மா வென்றே யநிசமும்
பிரவிலா பித்துத், தவ்வற வாந்மா வாகத் தாணியி

விருப்ப வன்றான், செவ்விய முத்திப் பேற்றைச்
சேர்ந்தவ னநக மைந்தா. 180

அந்நமே செய்த தூல வாக்கையே யந்ந
கோச, மந்நமுண் டாலஃ துய்யு மஃதிலா தேவி
றக்குந், துன்னிய மேதை யத்தி தோன்முதற்
கூட்ட மான, வன்னது நித்த சுத்த மாகிய
வாந்மா வாகா. 181

ஈதுமுன் பின்னி லாதா யிடையிலுண்
டாய்க்க ணத்திற், பேதமாய் விகார முற்றுப்
பேசுமோர் நியம மற்றுத், தீததாய்க் கடமே
போலத் திருசிய மான தாலே, யாதியா யறுவி
கார மறிந்திடு மாந்மா வாகா. 182

அத்தபா தாதி யான வவயவங் கெடினு
மாந்மா, வுய்த்திருக் கின்ற தாலு மொன்றிய
வந்த வந்தச், சத்திக ணசியா தாலுஞ் சந்தத
மேவப் பட்ட, வித்துணித் தேக மென்று மேவிடு
மாந்மா வாகா. 183

மோதிய மேதை யத்தி மூத்திர மலமே
யாதி, யாதுமே நிரம்பி மெத்த லீநமா யூழ லான,

தீதுட லெவ்வி தத்திற் றிகழ்ந்திடு மாத்மா வாகு,
மீதினை யுணரு மாத்மா விதனிலங் கியமே
யென்றும். 184

ஓதிய வுடலந் தன்னி லொன்றிய தர்மங்
கர்ம, மீதுடை யவத்தை யாதி யாதுமே யறியுஞ்
சாட்சி, யாதலாற் சாட்சி யாக வமைந்தவிவ்
வாத்மா விற்கிங், கீதினில் வேறாந் தன்மை
யென்றுமே சுபாவ சித்தம். 185

மேதைதொக் கத்தி யாதி மேவிய கூட்ட
மான, வேதமாந் தேக நானென் றெண்ணுவன்
மூட னேனென், கோதிலா விசார சீலன் குரம்
பையின் வேறே யான, வாதியா மாத்ம ரூப
மகமென வறிவன் மைந்தா. 186

உடலிது நானே யென்றிங் குன்னுவன் மூட
னேனே, னுடலுயி ரிரண்டு நானென் றுன்னு
வன் கரும ஞானி, திடமுறு விவேக ஞானத் திற
முடைத் தான மேலோ, னிடரிலாச் சொரூப
நானென் றெண்ணுவன் றன்னை யென்றும். 187

மேதைதொக் கென்பே யாதி மேவிய
வாக்கை யின்கண், சாதுவே யாத்ம புத்தி சற்றுநீ
சார்ந்தி டற்க, போதவா நந்த வுண்மைப் பூரண
சொரூப நானென், றீதினைச் சார்ந்தே யென்று
மெய்திடு பரம சாந்தி. 188

மொழியும்வே தாந்த நீதி முழுவதுந் தெரி
ந்தோ னேனு, மழியுட லாதியின்க ணத்தியா
சத்தி னாலே, யெழுமகம் புத்தி தன்னை யெவன்
விடா னெம்மட் டம்மட், டொழிவிலா முத்தி
யென்றிங் குரைத்தலு மவனுக் கில்லை. 189

உன்னுடைச் சாயா தேக முன்பதி பிம்ப
வாக்கை, யுன்னுடைக் கனவு தேக முன்மனோ
ராச்சி யாக்கை, யின்னதி லாத்ம புத்தி யேதுநீ
யியற்றா தேபோ, லின்னது லாக்கை மீது
மிதனைநீ யியற்றி டாதே. 190

ஓதுதே காத்ம புத்தி யுணர்விலா மூடர்க்
கெல்லாம், மேதமாஞ் சநந மாதி யின்னல்செய்

வித்தே யாகு, மாதலான் முயற்சி யாலே யதனை
விட் டுளத்தி னாசந், தீதறச் செய்யி வற்றாற்
றிரும்பவிப் பவமே சாராய். 191

ஐந்துகன் மேந்தி யத்தோ டமைபிரா ணன்க
லந்து, மைந்தமுன் சொல்பி ராண மயமெனுங்
கோச மாகு, மிந்தக்கோ சத்தி னான்முன்
னிசைத்தகோ சம்நி றைந்து, வந்ததன் செய்கை
யெல்லாம் வலியுறச் செய்யா நிற்கும். 192

உன்னிய வாயு வைப்போ லுள்ளிலும்
வெளியி லும்போ, யின்னதின் விகார மாகி
யெங்குமே யிட்டா நிட்ட, மந்நியந் தனதி
தென்ன வணுவுமே யறியா தத்தாற், பின்னரும்
பரவ சத்தாற் பேசுமீ தாந்மா வாகா. 193

அநகஞா நேந்தி யங்க ளைந்துடன் மநங்க
லந்து, மநமய கோச மீது மமதைசெய் விக
ற்ப வேது, கநபல விருத்தி பேதங் கலந்ததாய்
வலியு டைத்தாய், முனமிசை கோசந் தன்னை
முற்றுமே பரவ லாகும். 194

ஓதிய பொறிக ளென்னு மோமகர்த் தாக்க
ளாலே, வாதனை விறகி னாலும் வருபுல னெய்யி
னாலுந், தீதுற வளர்க்கப் பட்டுத் திரமுறச்
சொலிக்கா நின்ற, வோதிய மநமயத் தீயுலகமெல்
லாந்த கிக்கும். 195

மநதினை யன்றி வேறாய் மற்றொரு வவித்தை
யில்லை, மநதுதா னவித்தை யாகு மற்றிதே பந்த
வேது, மநதுதான் வளரும் போது மற்றதும்
வளர்ந்த தாகு, மநதுதா னசிக்கும் போது
மற்றது நசித்த தாமே. 196

மநதுதன் சத்தி யாலே மற்றொரு பொருளு
மில்லாக், கநவினிற் போக்தி ராதிக் கற்பனை
யாவுஞ் செய்யு, மனையவா சாக்கி ரத்து மகிலமுஞ்
செய்வ தாலே, மநதுடை வளர்வே யாகு
மன்னிய சகம னைத்தும். 197

சாதுவே சுழுத்தி யின்கண் சலமந மொடுங்
கும் போது, யாதுமே யணுவு மில்லை யாவரு
மறிவ ரித்தை, யாதலாற் புருட னுக்கிவ் வசத்தி

யப் பவசம் பந்த, மோதிய மநத்தா லுண்டா
முண்மையிற் பவமே யில்லை. 198

வீசிய காற்றே முன்னர் விண்மிசை முகி லைச் சேர்த்துப், பேசிய வஃதே பின்னும் பெரு முகி றீர்ப்ப தேபோற், றாசுறு மநமே முன்னந் துன்பமார் பந்தஞ் செய்யும், மாசறு மநமே மற்று மாசுக வீட ளிக்கும். 199

விரிமநந் தேக மாதி விவிதமாம் விடயத் தின்கண், புருடனுக் காசை யைமுன் புரிந்ததாற் பந்தஞ் செய்யும், மருவுமவ் விடயத் தின்கண் மற் றதே நஞ்சி னைப்போல், விரதியைத் திடமாய்ச் செய்து விடுத்திடும் பந்த நின்றும். 200

பெருகிய கயிற்று லாவைப் பிணிப்பதும் விடுவ தும்போற், றிரிவிதக் குணங்க டம்மின் றிறமையாற் சீவ னுக்கிங், குறைதரு மநது தானே யுபயமுஞ் செய்வ தாலே, பாவிய பந்த மோட்சம் படைப்பதற் கேது வீதே. 201

இதுதமோ ரசகு ணங்க ளிசைந்துதான் மலிந மாகித், திதமுறு பந்த வேது திகழ்ந்திடுஞ்

சத்து வத்தை, நிதமுமீ தறுச ரித்து நிருமல வடிவ மாகி, யதிசய முத்தி யேது வாயிடு மநக மைந்தா. 202

கோதிலா விவேகத் தாலுங் குறைவிலா விரதி யாலு, மீதுதான் சுத்த மாகி யின்பவீட் டின்பொ ருட்டா, மாதலாற் புத்தி மானு யமைந் துள முமுட்சு வானோ, னேதுமிவ் விரண்டை யும் முன் னுரமதா யடைய வேண்டும். 203

மநமெனும் பெயரு டைத்தாய் மகத்தான புலியொன் றிந்தக், கநமுறு விடய மென்னுங் காநகத் தேசத் தின்க, ணநுதிநஞ் சஞ்ச ரிக்கு மாதலா லத்தே சத்தி, லநிசமு நன்மு முட்சு வற் பமு மணுக வேண்டா. 204

முன்னிய தூலஞ் சூக்க முதலிய விடயம் யாவும், வர்நவாச் சிரம மாதி வகுப்புட னுடலங் கன்மந், துன்னிய குணங்க ளேது தொடர்பய னிவைய னைத்து, மன்னிய சீவ னுக்கு மநமிதே படைக்கு மென்றும். 205

சிறுமன மசங்க போதச் சீவனை மோகிப்
பித்துக், குறுகுட விந்தி யாதிக் குணங்களாம்
பந்திப் பித்து, வறிதுதன் செய்கை யாக மருவிய
பலபோ கத்தில், வெறிதுநா னெனதி தென்றே
விவிதமாய் மயக்கு மென்றும். 206

துனியுறு மத்தி யாசத் துகளினான் மனதே
யிந்தக், கனமுறு பவபந் தத்தைக் கற்பனை
செய்வ தாகும், நனிதமோ ரசவி கார நண்ணிநல்
விவேக மற்றோர்க், கினையதே சநந மாதி யின்
னல்செய் கின்ற வேது. 207

ஆதலா லாந்ம ரூப மறிந்தபண் டிதர்க
ளெல்லா, மோதிய மநதே யென்று மோங்கிய
வவித்தை யென்பர், மோதிய காற்றி னாலே
முகிற்றிரள் சுழல்வ தேபோ, லீதினா லிந்த ஞால
மியாவுமே சுழலு மன்றே. 208

ஆதலான் முமுட்சு வானோ னலைவுறுந்
தன்ம நத்தைச், சூதிலா முயற்சி யாலே
சோதிக்க வேண்டு மீது, சோதனை செய்யப் பட்

டுச் சுத்தமா நிற்குங் காலை, யோதிய முத்தி
சித்தி யுளங்கையிற் கனிநே ராமே. 209

வீடுறும் விருப்பத் தாலே விவிதமாம் விட
யத் தின்க, ணேடணை விட்டுக் கன்ம மியாவை
யுந் துறந்தன் போடே, சீடுறுஞ் சிரவ ணாதி நிட்
டையி னிற்ப வன்றான், மூடிய மனோவி கார
முழுவதும் விடுத்தோ னாவன். 210

பாவியே யொடுங்க லாலும் பரிணாமி யாத
லாலும், விரிதுயர் வடிவ தாலும் விடயமாந்
தன்மை யாலு, முனைமனோ மயகோ சந்தா
னுணர்வுரு வாந்மா வாகா, தெரிவுரு வான வாந்
மாத் திருசியப் பொருளா மோசொல். 211

போதவிந் திரிய மைந்தும் பொருந்திய புந்தி
யேயிங், கோதுவிஞ் ஞாந கோச முறைத்தவிக்
கோசந் தானே, காதல்செய் விருத்தி யோடே
கலந்ததாய்க் கர்த்தா வாகிச், சாதுவே புருட
னுக்குச் சம்சார வேது வாகும். 212

பகுதியின் விகார மாகிப் பரமனிற் பதிபிம்
பத்தின், றிகழ்வினைத் தொடர்வ தாலே தியங்

கிய கிரியை ஞாநத், தகைமையை யுடைய தாகித் தாக்குதே காதி யின்க, ணகமக மெனவே யென்று மறவுமீ தபிமா நிக்கும். 213

அகமெனுஞ் சுபாவ மாகி யநாதியாங் கோச மீதே, நிகிலமாம் விவகா ரத்தை நிருவகிக் கின்ற சீவன், புகலறம் பாவ மியாவும் பூருவ வாத னைக் குத், தருவதாய்ச் செய்த வற்றாற் ருக்கிய பயன்பு சிக்கும். 214

விரிவுறுங் கோச மீது விசித்திர யோநி கட் குள், மருவியே கீழு மேலு மாறுது திரியு மற் றும், பாவிய சாக்கி ராதிப் பலவித வவத்தை மேவும், பிரிவுரு சகதுக் கங்கள் பெருகவே புசிக்கு மீதே. 215

தகவிறே காதி தம்மின் றன்மகன் மங்கு ணங்க, ளஃதினுச் சிரம மாதி யகிலமு மெனதே யென்று, மிகவுமீ தபிமா நிக்கு மெத்தவும் பரமாந் மாவின், றகமையைக் கிட்ட லாலே தடையிலா திதுவி ளங்கும். 216

ஆதலா லாந்மா விற்கீ தணுகிய வுபாதி யாகு, மோதிய காணங் கட்கு ளுளமெனுங் கா ணத் தின்கண், சோதியா யிலங்கு மாந்மாச் சுத் தகூ டத்த னேனு, மீதினை மயலா ஞனென் றெண்ணியே பவத்தைச் சாரும். 217

ஞாநமெய் யான வாந்மா நவையில்கூ டத்த னேனு, மீநவிஞ் ஞாந கோச மென்னுமிவ் வுபாதி சேர்ந்தே, யூநதா தாந்மி யத்தா லொன்றுசெய் கர்த்தா போலு, மேனையுண் போக்தா போலு மிலங்கிடு மெங்கு மைந்தா. 218

நித்தமு மிந்த வாந்மா நிகிலபூ ரணமே யேனும், புத்திதா தாந்மி யத்தாற் பொய்ப்பரிச் சேத மேவி, மித்தையாய்த் தன்னைத் தன்னின் மிகவுமே வேருய்க் காணுங், கொத்துறு மண் ணின் வேருய்க் குட த்தினைக் காண்ப தேபோல்.

புத்திர வாந்மா வென்றும் பூரண வேக ரூப, மொத்துள சுபாவ மேனு முபாதியின் சம்பந் தத்தா, லத்துடைத் தர்மந் தன்னை யநுசரித் தது

போற் றேன்று, மெத்திய வயோவி கார மேவிய வந்தி யேபோல். 220

என்னலுங் குருவை நோக்கி யீரமில் சீடன் கேட்பான், பன்னிய வாங்மா விற்குப் பகர்ந்தவிச் சீவ பாவ, மன்னிய மயலா லேனு மற்றுமே யெவற்றா லேனுந், துன்னிடு மேலி வற்றிற் றோன்றிய சங்கை சொல்வேன். 221

ஏதமாஞ் சீவ பாவத் தேதுவா யிசையு பாதிக், காதியில் லாத தாலே யழிவிலா தாக வேண்டு, நாதனே யநாதிக் கெல்லா நாசமு மில்லை யன்றோ, வாதலாற் சீவ பாவ மழிவிலா நித்த மாமே. 222

ஈதினு விச்சம் சார மென்றுமே நீங்கா தாமே, யாதலான் மோட்சப் பேற்றை யடைந் திடு நீதி யெங்ஙன், ஞதனே யிந்தச் சங்கை நசிப் பதற் குத்த ரத்தை, யோதிநீ யருளு கென்ன வுத்தரங் குரவன் சொல்வான். 223

விரிவுறு விவேக முற்றோய் விசிதமாய் வினவு கின்று, புரைசெயு முத்த ரத்தை யுளத்

துட னொருமை யாய்க்கேள், கருதொணு மயலி னலே கற்பனை யாவ வெல்லா, முரியநற் பிரமா ணத்தா லோர்ந்திடி லுண்மை யாகா. 224

ஒருவடி வொருவி கார மோர்செய லோர் பற் றின்றி, மருவிய வாங்மா வின்கண் மன்னிய மயலா லன்றி, யொருபொருட் புணர்ச்சி யேனு முண்மையா யொன்ற மாட்டா, நிருமலக் ககநத் தின்க ணீலபீ தாதி யைப்போல். 225

பிரிவறு சாட்சி யாகிப் பிரத்தியக் குருவ மாகி, நிருமல நிருவி கார நிர்க்குண போதா நந்த, சொரூபமா மாங்மா விற்குச் சொல்லிய சீவ பாவம், புரையுறு புத்தி தன்னின் பொய்ம்மய லதனுற் றோன்றும். 226

ஓதிய நீதி யாக வூனமா மயலி னலே, சாத மாஞ் சீவ பாவஞ் சத்திய மாகா தென்று, மேதமா மயலி றக்கி லீதுட னிறந்து போகு, மேதெனில் வத்து வாகா வியல்பினு லநக மைந்தா. 227

தோதக மயலி னாலே தோன்றிய பொருளுக்
கெல்லா, மோதுமம் மயலெம் மட்டோ வுண்மையு
மந்த மட்டே, மோதிய விரச்சு சர்ப்ப முதன்மய
லளவே தோன்றிக், காதுசெய் மயலி றக்குங்
கணத்திலே யிறக்கு மன்றே. 228

கனமுறு மவித்தை யத்தின் காரிய மான
யாவும், வினவிடி லனாதி யேனும் வித்தைநன்
றுதிக்குங் காலை, யநகனே யணுவு மில்லா தழிந்
திடு மைய மில்லை, கனவுநன் னனவு றுங்காற்
காணும வழிவ தேபோல். 229

ஆதியில் பிராக பாவ மனாதியே யான
போது, மோதிய வதற்கு நாச மொப்பிய நீதி
யேபோற், சாதுவே யவித்தை யாதிச் சஞ்சல
வுபாதி யெல்லா, மாதியில் லாத தேனு மழிவதி
லைய மில்லை. 230

ஊனமாம் புத்தி யென்னு முபாதியின் சம்பந்
தத்தா, லீனமாம் சீவ பாவ மேகமா மாந்மா வின்
கண், கானனீர் நிகரே யாகக் கற்பித மாத

லாலே, யானவீ துண்மை யாகா தனிர்வச நீய
மாமே. 231

புத்தியோ டேபு ணர்ச்சி பூரண வாந்மா
விற்கு, மித்தியா ஞானத் தாலே மேவிய தாத
லாலே, சத்திய ஞான மொன்றாற் சாற்றிய
புணர்ச்சி நீங்கும், புத்திர மற்றொன் றாலப்
புணர்ச்சிதா னீங்கா தென்றும். 232

நித்தமாம் பரசீ வைக்ய நிகழ்த்திய ஞானந்
தானே, சத்திய ஞான மென்று சம்மதஞ் சுருதிக்
கெல்லாஞ், சுத்தமா மாந்மா நாந்ம சொரூபநல்
விவேகத் தாலே, யத்திற ஞான முண்டா மாத
லால் விவேகஞ் செய்க. 233

மலமுள சலத்தி னின்று மலத்தினை நீக்குங்
காலை, சலமது நிமல மாகிச் சகத்தினிற் றோன்று
மாறே, நிலையுறு தன்னாந் மாவி னின்றகங் கார
மாகிப், பலவித வசத்தை நீக்கிற் பரமமா யாந்
மாத் தோன்றும். 234

ஆதலா லகங்கா ராதி யகிலமா மசத்தை
யும்நன், னீதியா யாந்மா நின்று நித்தமு நீக்க

வேண்டு, மோதுவிஞ் ஞான கோச முண்மையா
யாந்மா வாகா, தேதெனி லநக மைந்தா வேதுவை
யியம்பக் கேளாய். 235

சாதுவே விகாரி யாலுஞ் சடமதாந் தன்மை
யாலுந், தீதள வுடைய தாலுந் திருசிய மாவ
தாலு, மேதுமே நியம மின்றி யிதுவிப சாரி
யாலு, மாதியா மாந்மா வாகா தநித்திய நித்த
மாமோ. 236

பரமமா மாநந் தத்தின் பதிபிம்ப மதனைச்
சார்ந்த, வுருவமா மவித்தை விர்த்தி யோதுமா
நந்த கோசம், பிரியமோ தப்ர மோதப் பிரி
வுடைத் தாகி யிட்ட, மருவிடும் போது திக்கு
மற்றகா லத்தொ டுங்கும். 237

யாதொரு கோசந் தன்னி லியாவரு முயற்சி
யின்றி, யோதுமா நந்த மெய்யா யொன்றிநித்
தஞ்சு கிப்பர், போதனே யக்கோ சத்தின் பூரண
வநுப வந்தான், சாதுவா மறிஞ ருக்கே சந்ததஞ்
சார லாகும். 238

அநகனே சுழுத்தி யின்க ணாநந்த மயகோ
சத்தி, னநுபவ மிகவுந் தோன்று மகிலமாஞ் சீவ
ருக்கு, மினையதி னநுப வந்தா னிட்டநோக் காதி
யாலே, சொனகநா நநவு கட்சூட் சொற்பமாய்த்
தோன்று நிற்கும். 239

பாவுசோ பாதி யாலும் பகுதியின் விகாரத்
தாலுங், கருதிய புண்ணி யத்தின் காரிய மாத
லாலுந், தாமுறு விகாரக் கூட்டந் தன்னிலுட்
பட்ட தாலு, மருவுமா நந்த கோச மாசிலா
வாந்மா வாகா. 240

திருசியக் கடமு ணர்ந்து திகழ்ந்திடுந் தேவ
தத்தன், மருவுமக் கடமு மாகான் மற்றதன் றர்ம
மேவான், பரிசுபோற் பஞ்ச கோசப் பகுப்பினை
யுணரு மாந்மா, மருவுமக் கோச மாகா மற்றதன்
றர்ம மேவா. 241

பாவிய பஞ்ச கோசப் பகுப்பினை யூகத்
தாலே, புரையற வபவா தித்தாற் புரிந்தவவ்
வபவா தத்தின், மருவிய வவதி யாகி மாசிலா

வகண்ட போத, வுருவமாய்ச் சாட்சி தானே யொருமையாய் மிஞ்சித் தோன்றும். 242

விரிவுறு பஞ்ச கோச விலட்சண வுருவ மாகிக், கருதிய வவத்தை மூன்றின் கரியதாய் நிருவி கார, நிருமல போதா நந்த நிலைமையா மிவ்வாந் மாவை, யரியனே விவேகி யானே னக மென வறிய வேண்டும். 243

என்னவா சானை நோக்கி யேதமில் சீடன் சொல்வான், சொன்னவிப் பஞ்ச கோசஞ் சுத்த மாய் மித்தை யென்றே, யுன்னிநா னூகத் தாலே யொதுக்கிய பின்ன ரையா, மன்னுசூ நியமே யன்றி மற்றேது மிங்குக் காணேன். 244

ஆதலால் விவேகி யானே னகமென வறியும் வண்ண, மேதுதான் வத்து விங்குண் டிதையி சைத் தருளு வாயென், றோதிய சீட னுக்கிவ் வுத்தமக் குரவன் சொல்வான், சாதுவே விசார மீது சதுரனீ யுண்மை சொன்னாய். 245

விரிவகங் கார மாதி விகாரமற் றவற்ற பாவ, மிருமையா மிவற்றை யெல்லா மிங்கியா

துணரு மியாதை, யொருபொரு ளுணரா தந்த வுணர்வுரு வான சாட்சிப், பொருளினை மிகவு நுண்மைப் புந்தியா லுணர்தி மைந்தா. 246

எதுவெது வெதனு லிங்ங னிதுவென வறிய லாகு, மதுவது வதனைச் சாட்சி யாகவே யடைந்து நிற்கு, மெதுவுமே யறியா தத்தி லென் றுமே சாட்சி யாகா, சதுதானே யிவித மாகச் சார்ந்திடு நீதி யெங்கும். 247

யாதினு லிந்த வாந்மா வென்றுமே தன்னாற் றானே, நீதியா யிலங்கா நிற்கு நித்தமு மாத லாலே, சாதுவே தன்னைத் தானே சாட்சியா யடைந்து நிற்கு, மாதலாற் சூநி யத்தை யறிந்திடு நீயே யாந்மா. 248

சூநியத் தப்பா லாகச் சொல்லிய வாந்மா விற்கு, மேனிலை யாக வொன்று மேவியதில்லை யென்று, மானதா லறிபொ ருட்கு மறிபடாப் பொருளி னுக்கு, மேனிலை யறிவே மெய்யாய் மேவிய வாந்மா நீயே. 249

சாதுவே யெந்த வாந்மா சாக்கிர மாதி
யின்க, ணோதிய பிரத்ய காந்ம வுருவமாய் நானா
னென்று, சோதியா யுளத்தி லென்றுஞ் சொலித்
திடு மேக மாக, வாதியா மவ்வாந் மாவை
யகமென வறிநீ யென்றும். 250

வித்தா விகார முற்று விவிதமாய்த் தோன்றா
நின்ற, வத்திர வகங்கா ராதி யகிலமு நேரே
கண்டு, நித்தியா நந்த சித்தாய் நிகழ்ந்திடு நின்னான்
மாவைப், புத்திர சூக்க மான புந்தியா லுணர்தி
நன்றாய். 251

கடசலந் தன்னிற் கண்ட கதிரவன் பதிபிம்
பத்தை, மடமையாய் மூட னானோன் மார்த்
தாண்ட னென்ப தேபோ, லுடலுறும் புந்தி
யின்க ணுதித்தசிற் பதிபிம் பத்தை, யடைவுறு
மயலான் மூட னகமென வபிமா னிப்பன். 252

கோதிலா விவேகி யானோன் குடஞ்சலம் பதி
பிம் பங்கள், யாதுமே விட்டு விண்ணி லேகமாய்ப்
பொதுவே யாகி, யோதிய விவைகண் மூன்று

மொளிர்விப்ப னாகித் தானே, சோதியாங் கதி
ரோன் றன்னைச் சுத்தமாய்க் காண்ப தேபோல்.

போதமார் விவேகி தேகம் புந்திசிற் பதிபிம்
பங்கள், யாதும்விட் டிதய விண்ணி லேகமா
யாவுங் காணுஞ், சோதியா யகண்ட போத
சொரூபமாய்ச் சதசத் திற்குப், பேதமாந் தன்
னான் மாவைப் பிரித்துநன் றறிய வேண்டும். 254

நித்தமாய் விபுவு மாகி நிகிலபூ ரணமு மாகி,
மெத்தவு நுண்மை யாகி மேவுமுள் வெளிக
ளின்றிப், பித்தியக் காந்மா வாகப் பிறங்கிய
பரமாந் மாவைப், புத்திர விவேகி யானோன் புல
முற வறிய வேண்டும். 255

நித்தமுந் தன்னான் மாவை நிலைமையா யறிந்த
சீவன், சுத்திய பாவ மற்றோன் சுழலறு விகாரம்
விட்டோன், மெத்திய துயர மற்றோன் மிகவுமா
நந்தம் பெற்றோ, னெத்தினும் பயமி றந்தோ
னேகமாம் பதம டைந்தோன். 256

நல்லன முமுட்சு வுக்கு நவின்றவிவ் வாந்ம
ஞான, மல்லது பவபந் தத்தை யகற்றியா நந்த

முத்தி, செல்லவோர் நெறியு மில்லைச் செப்பின முண்மை யாக, வல்லறீ ராந்ம ஞாந மாதலா லடைதி மைந்தா. 257

பிரமமே நானென் றிந்தப் பேதமின் ஞாநந் தானே, பாவிய மோட்சத் திற்குப் பரமகா ரணமே தென்னிற், பிரமமே யறிந்த ஞாநி பேதமெல் லாம்வி டுத்துப், பிரிவிலா நந்த வந்தப் பிரமமே யாவ தாலே. 258

பிரமமே யான ஞாநி பின்னரிச் சம்சா ரத்தை, மருவிடா ஞதை லாலே மாசற முமுட்சு வானேன், பிரமநான் பிரம மேநான் பிரமமே நானென் றிங்ஙன், றிரமதாய்ப் பிரமந் தன்னைத் திநமுமே யறிய வேண்டும். 259

சத்திய ஞாநா நந்தச் சந்ததா நந்த மாகி, நித்திய சுத்த மாகி நிகழ்சொரத சித்த மாகிப், பித்தியக் கபிந்ந மாகிப் பிரிவற நிறைந்து நின்ற, வத்துவே ததுவே மைந்தா வரமான பிரம மாகும். 260

பன்னிய பிரம மீது பரமவத் துவித மாகுந், தன்னினில் வேரு யொன்றுந் தானிலாத் தன்மை யாலே, பிந்நமில் பரமார்த் தத்தைப் பேணிநன் றறியுங் காலே, யந்நிய மெனும தனைத்து மணுவுமில் லாத தாமே. 261

யாதிது சகல ஞால மென்பதாய் நாநா வாகத், தீதுசெய் யஞ்ஞா நத்தாற் றிருசியம் போலத் தோன்றுஞ், சாதுவே யவைய னைத்துஞ் சகலகற் பனையு மற்ற, போத வாநந்த வுண்மைப் பூரணப் பிரம மேயாம். 262

கநமுடைத் தான மண்ணின் காரிய மான கும்ப, மநகனே மண்ணே யன்றி யற்பமும் பிந்ந மல்ல, வினவிடிற் கும்ப ரூபம் வீங்கிய மண்ணின் ரூபந், தனையலால் வேற தாகத் தானிலாத் தன்மை யாலே. 263

விரிவுறு மண்ணை யன்றி வேறதாய்க் கடத் தைக் காட்ட, வொருவனுஞ் சமர்த்த னில்லை யுலகினி லதனாற் கும்பங், கருதொணு மோகத்

தாலே கற்பிதம் பொய்யே மற்று, மருவிய வதுதா
னாம மாத்திர மண்ணே யுண்மை. 264

சாற்றிய நீதி யேபோற் சத்தியப் பிரமத்
தின்கண். டோற்றுகா ரியம னைத்துந் துகளிலாப்
பிரம மேயா, மேற்றிய பிரம மல்லா லெவளவும்
வேறே யில்லை, தேற்றமா யுசாவி லெங்குந்
திகழ்வது பிரமந் தானே. 265

கநபாப் பிரம மல்லாற் கற்பித மான ஞாலந்,
தினையள வேனும் வேறாய்த் திகழுமென் றுரைப்
போர்க் கெல்லா, மநகமோ காந்த கார மற்பமு
மகல வில்லை, யனையவர் சொல்வ தெல்லா மசத்
தியந் துயில்வோர் சொற்போல். 266

இதுவெனுஞ் சகம னைத்து மேகமாம் பிரம
மேயென், றதர்வண வுபநி டத்தி னதிசய மான
வாக்குந், திதமதாய்ச் சொல்வ தாலே திருசியச்
சகம னைத்து, முதயமத் தமந மின்றி யொளிர்ந்
திடும் பிரம மேயாம். 267

கநமதா மதிட்டா நத்திற் கற்பித மான
யாவும், வினவிலவ் வதிட்டா நத்தை விட்டுவே

றுருவ மாகா, தநகவா தலினான் ஞால மகிலமும்
பிரம மென்று, சொனவதிட் டாந மேயாஞ்
சொற்பமும் வேறா காதே. 268

சகமிது மெய்யா மாகிற் சத்தியப் பிரமத்
திற்குப், புகல்பரி பூர ணத்வம் போயிடும் வேதத்
திற்கு, மிகவுமப் பிரமா ணத்வ மேவிடும் பாசி
வற்கு, மிகலசத் தியவா தித்வ மெய்திடு மிதுநன்
றன்றே. 269

சாதுவே குற்ற மூன்றுஞ் சகித்திடார்
மேலோ ரியாரு. மீதவீ சன்ம நத்து மிசைந்த
தன் றெதனா லென்னி, லேதுமே யறிந்த வீச
னவையுமே யென்னி வில்லை, யாதிலு நானா
மில்லை யேகனா னென்ப தாலே. 270

பின்னருஞ் சகமெய் யானாற் பிரிவிலாச்
சுழுத்தி யின்க, ணன்னது தோன்ற வேண்டு
மனாவுமே தோன்றா தத்தாற், பன்னிய சகம
னைத்தும் பார்க்கும்போ திலவே யில்லை, பின்னி
லாச் சொப்ப நத்திற் பிறங்கிய சகத்தி ரட்போல்.

ஆகலாற் பிரமத் தின்க ணன்னிய சகமே யில்லை, பேதமாய்த் தோன்றல் பொய்யே பெருங் கயிற் றரவ தேபோ, லோதொணு வாரோ பத்திற் குண்மையு முண்டோ மாலா, லாதியா மதிட்டா னந்தா ஞரோப மெனவே தோன்றும். 272

பித்தனு மூட னுக்குப் பிரமத்தாற் காண்ப தெல்லாம், வித்தாப் பிரம மேயாம் வெள்ளிசுத் திகையே யன்றோ, சத்தியப் பிரமந் தானே சக மெனக் காண்ப தாலே, வத்துவாய்ச் சகமுண் டென்னல் வாக்குமாத் திரமே யாகும். 273

சாற்றிய வேத வாலே சத்தியம் பிரம மேலாய்த், தோற்றமத் துவித மாகுந் தூயசிற் கமு மாகு, மாற்றுமோர் மலமி லாதா மாதியந் தம்பெ ருதா, மேற்றுமோர் செயலி லாதா மென் றுமே சாந்த மாகும். 274

பரமவா நந்த மாகும் பங்கமார் மாயை செய்த, பிரிவியா தும்பெ ருதாம் பேதியா நித்த மாகு, மருவுமவ் வியத்த மாகு மப்பிர மேய

மாகுங், கருதுமோர் கலையி லாதாங் காட்டுமோர் பெயரி லாதாம். 275

ஒருமையா யொருவி கார மொன்றிடாப் பிரம சோதி, சருவதா விளங்கா நிற்குஞ் சஞ்சல ஞாதி ராதித், திரிபுடி யாது மின்றித் திருசிய விகற்ப மற்ற, பிரிவிலா வகண்ட சித்தே பிரம மென் றறிவர் மேலோர். 276

உரியனே தள்ளக் கூட்ட வொணுததாய் மநது வாக்காற், பரவியே கோச ரிக்கப் படாததா யறிவ தற்கிங், கருமையா யாதி யந்த மற்றவவ் வகண்ட மான, பிரமமே நாமு நீயும் பிறிதுள சீவ ருங்காண். 277

இத்திறஞ் சோதிப் புற்ற விப்பரப் பிரம சீவர், தத்துவம் பதங்க ளுக்குத் தகைமையாம் பொருள்க ளாகு, நித்தமு மவர்க ளுக்கு நிலை மையா மைக்கி யத்தைத், தத்துவ மசியாம் வாக் குத் தடையறச் சாற்று நன்ருய். 278

சாதுவே சாம வேதஞ் சார்மகா வாக்கி யத் தாற், பேதைமை யாவும் போக்கப் பிரிவறப்

பேசப் பட்ட, வேதமி லேக்கி யந்தா னிலக்கியப் பொருள்கட் காகும், வாதக மிருப்ப தாலே வாச் சியப் பொருள்கட் கில்லே. 279

பருவத வணுக்கள் போலும் பாநுமின் மினி கள் போலு, மாசுசே வகர்கள் போலு மாழிகூ பங்கள் போலும், விரிவுறு வாச்சி யங்கள் விரோ தமே மேவ லாலே, பிரிவிலா வயிக்கி யத்தைப் பெற்றிடா வவைக ளென்றும். 280

அரியனே வாச்சி யார்த்த மாயின பாசீ வர்க்குக், கருதிய விவ்வி ரோதங் கற்பித வுபாதி யாலே, யுரைசெயு மிவ்வு பாதி யொன்றுமே யுண்மை யாகா, திருமைசெய் யிவ்வு பாதி யேதெனி வியம்பக் கேளாய். 281

காரண மாயை யாதி கருதிய வீசோ பாதி, காரிய பஞ்ச கோசங் கருதிய சீவோ பாதி, தாரவே யிவ்வு பாதித் துவந்துவந் தள்ளும் போது, தீரனே யீச னில்லே தியங்கிய சீவ னில்லே. 282

தாணியை யாளுந் தன்மை தாணிபன் றன்னு பாதி, மருவிய கேட யாதி மற்றச்சே வகனு பாதி, பாவிய விவ்வு பாதிப் பகுப்பினைத் தள்ளும் போது, தாணிபன் ருனு மில்லே தங்குசே வகனு மில்லே. 283

நிருமலச் சுருதி தானே நேதிநே தியெனும் வாக்காற், கருதொணுப் பிரமத் தின்கட் கற்பிதத் துவிதந் தன்னைத், திரமதா யபவா திக்குந் திறமை யைக் கண்டோ மன்ருே, வுரியனே யாத லாலே யுபாதியைத் தள்ள வேண்டும். 284

வேதமாம் மாநத் தாலும் விளங்கிய போதத் தாலு, மோதிய சொப்ப நாதி யுத்தம வுத்தி யாலு, மீதிலே யீதி லேமற் றீதிலே யென்ப தாகப், பேதமா முபாதி யெல்லாம் பெயர்ந்திடத் தள்ள வேண்டும். 285

இவ்விதந் திருசி யத்தை யேகமாய்த் தள் ளிப் பின்ன, ரவ்விதப் பாசீ வைக்கிய மறிந்திடத் தக்க தாலே, செவ்விலக் கணேயி ளுலே செப்பிய

வவர்க டப்மை, யெவ்வமற் றுணர வேண்டு
மேகமாய் நிற்ப தற்கே. 286

விட்டலக் கணையும் வேண்டாம் விடாதலக்
கணையும் வேண்டா, மிட்டனே யுபய மான விலக்
கணை வேண்டு மீது, திட்டமாஞ் சோயந் தேவ
தத்தனென் கின்ற வாக்கிற், றட்டிடா ததுபோ
லீதாந் தத்துவ மசியாம் வாக்கில். 287

திருத்தமாஞ் சோயந் தேவ தத்தனென்
கின்ற வாக்கு, விருத்தமாந் தரும மெல்லாம் விட்
டவ னைக்கி யத்தைத், தரித்திடச் சொல்வ
தேபோற் றத்துவ மசியாம் வாக்கும், விருத்தமாந்
தரும மெல்லாம் விடுத்தயிக் கியமே சொல்லும்.

இத்திறம் விரோதந் தள்ளி யிலக்கியச்
சித்தே யான, சுத்தமாம் பரசி வர்க்குச் சொல்
லிய வைக்கி யத்தை, நித்தமு மறிஞ ரெல்லா
நிலைமையாய்ப் பரிச யிப்பர், புத்திர நீயு மங்ஙன்
புகன்றதைப் பரிச யிப்பாய். 289

இத்திறம் வேதந் தோறு மிசைமகா வாக்க
நேக, மத்திர தூல மாதி யசத்தினை யபவா

தித்துச், சுத்தமாய் வானம் போலச் சூக்கமாய்த்
தானே நின்ற, வத்தமி லிந்தச் சிவர்க் ககண்ட
வைக் கியமே சொல்லும். 290

ஆதலாற் பொய்யே யாகி யகமென வறியப்
பட்டிங், கேதெது தோன்று நிற்கு மிவையெலா
நன்றாய் விட்டுப், போதவா நந்த வுண்மைப்
பூரணப் பிரம நானென், றேதமில் புந்தி யாலே
யின்றனை யுணர்தி மைந்தா. 291

கருதுமண் செய்கை யான கடமுத லியாவு
மென்றும், பரவமம் மண்ணே யாகும் பான்மை
போற் பிரமத் தின்கண், மருவிய காரி யம்போன்
மயங்கிய சகம னைத்தும், பிரமமாத் திரமே
யாகும் பிறிதிதி லெதுவு மில்லை. 292

யாதினுற் பிரம மன்றி யாதுமே வேறிங்
கில்லை, யாதலா லதுவே யுண்மை யாதுதா
னெவர்க்கு மாத்மா, யாதுவத் துவிதஞ் சாந்த
மமலமாம் பரமா மென்றுஞ், சாதுவே யதுநீ
யாவாய் சத்திய மைய மில்லை. 293

கனவினி லாரோ பித்த காலதே சம்பு லன்க, ணினைவுறு ஞாதி ராதி நிகிலமும் பொய்யே போல, நனவிலு மஞ்ஞா நத்தா னம் மிடை யாரோ பித்த, கநவுடன் முதலே யாகக் கண்டவிச் சகமும் பொய்யே. 294

யாதினாற் பிரம மல்லா திவ்வுடல் காரணம் பிராண, னேதமா மகங்கா ராதி யிச்சகம் யாவும் பொய்யா, மாதலாற் பிரமஞ் சாந்த மமலமத் துவித மென்றுஞ், சாதுவே யதுநீ யாவாய் சத் திய மைய மில்லை. 295

பேதமாஞ் சாதி நீதி பெருங்குல கோத்தி ரங்க, ளோதிடு நாம ரூப மொருகுணங் தோட மின்றிப், போதுதே சம்பு லன்கள் பொருந்தி டாப் பிரம மியாது, போதனே யதுநீ யாவாய் புந்தியிற் சிந்தை செய்வாய். 296

யாதெலா வாக்கு கட்கு மிங்குக்கோ சாமே யாகா, யாதுநற் போதக் கண்ணி லிங்குக்கோ சரமா மியாதிங், காதியில் வத்து வாகு மமலசிற்

கநமு மாகும், போதனே யதுநீ யாவாய் புந்தியிற் சிந்தை செய்வாய். 297

மருவிய சடூர்மி யின்றி யாசில்யோ கியர்ம நத்தாற், கருதிடப் பட்டு மர்றோர் காணமுங் கருதொ ணாத, வுருவமாய் மநத்திற் கெட்டா வுண்மையாய் நிறைந்து நின்ற, பிரமமே ததுநீ யாவாய் பிரிவறச் சிந்தை செய்வாய். 298

மித்தியா சகம னைத்து மேவதிட் டாந மாகிச், சத்தசத் திற்கு வேறாய்ச் சலமறத் தன் னிற் றானாய், நித்தநிட் களமா யாது நிகாற நிறைந்து நின்ற, வத்துவே ததுநீ யாவாய் வழுவறச் சிந்தை செய்வாய். 299

ஆதிவியா திகளி லாதா யறுவிகா ரம்பெ றாதாய்ப், பேதமா மிச்ச கத்தின் பிறப்பிருப் பிறப்பைச் செய்யு, மாதிகா ரணமா னாலு மமல மாம் பிரமம் யாது, போதனே யதுநீ யாவாய் புந்தியிற் சிந்தை செய்வாய். 300

தொத்துபே தம்பெ றாதாய்த் தொடரு மோர் குறியி லாதாய், நித்தரங் காழி போல

நிச்சல மாகி நித்த, முத்தமா யகண்ட மான மூர்த்தியாம் பிரமம் யாது, புத்திர வதுநீ யாவாய் புந்தியிற் சிந்தை செய்வாய். 301

காரண மெவற்றி னுக்குங் காரண மாகி யொன்ருய்ப், பாரினை முதல நேகம் படைத்தகா ரணமாய் நின்றுங், காரிய கார ணங்கள் கலந்தி டாப் பிரமம் யாது, தீரனே யதுநீ யாவாய் திரமுறச் சிந்தை செய்வாய். 302

கருதிய வெண்மை வெண்மை காரியங் கட்கு வேருய்ப், பரமவக் கரமா யென்றும் பழுதிலா நந்த மாகி, நிருமல நிருவி கற்ப நிலைமையாய் நிறைந்து நின்ற, பிரமமே தநுநீ யாவாய் பிரிவறச் சிந்தை செய்வாய். 303

ஏதமில் கனக மேபோ லியாதொரு பிரமம் மாலாற், கோதுறு நாம ரூபங் குணமுதல் விகார மான, பேதமாய்த் தோன்றி னும் பேதியா விகாரி யாகா, சாதுவே யதுநீ யாவாய் சந்ததஞ் சிந்தை செய்வாய். 304

யாதினில் வேறே யில்லை யாதுமே லுக்கு மேலாம், பேதமில் லாம லென்றும் பிரத்தியக் கபின்னம் யாது, போதவா நந்த வுண்மைப் பூரண மேகம் யாது, போதனே யதுநீ யாவாய் புந்தியிற் சிந்தை செய்வாய். 305

ஓதிய விவ்வர்த் தத்தை யுத்தம வுத்தி யோடே, கோதிலாப் புந்தி யாலே குறித்துளந் தன்னிற் சிந்தி, யீதினு லைய மாதி யின்றியே வுளங்கை நீர்போற், சாதுவே யுண்மை ஞானஞ் சரித்திடுஞ் சங்கை யில்லை. 306

அடர்வுறு சைநி யத்து ளரசனைக் காண்ப தேபோ, லுடன்முதற் றிரளி னுக்கு ளுணர்வு மாத் திரமே யாகித், திடபரி சுத்த மாகத் திகழ்ந்திடு நின்னைக் கண்டவ், விடரிலாப் பிரம நானென் றெண்ணியவ் வடிவாய் நிற்பாய். 307

நிருமலப் பிரம மாக நின்னினீ யென்று நின்று, பிரமமா மந்த வுன்னிற் பிரிவுபோற் ருேன்ரு நின்ற, திருசியத் திரளை யெல்லாந்

நீரவே ப்ரவில்லா பித்துப், பரமவா நந்தம் பெற்றுப்
பகுப்பிலாச் சாந்தி சார்வாய். 308

சத்தசத் திற்கு வேறாஞ் சத்திய வேக வத்
துப், புத்தியாங் குகையின் கண்ணே பொருந்து
மவ் வத்து வாக, நித்தமிக் குகையின் கண்ணே
நிலைமையா யாவ னிற்பன், புத்திர வன்னோன்
மீண்டிப் புரையுடற் குகையிற் சேரான். 309

வத்துவை யறிந்த போதும் வாதனை வலியே
யாகு, மித்துணிச் சம்சா ரத்திற் கேதுவா யநாதி
யாகி, யத்திரக் கர்த்தா போக்தா வகமென வுறு
திப் பட்ட, தொத்துவா தனைய னைத்துந்
துடைத்திட வேண்டுந் தூயோய். 310

மைந்தனே யாந்ம நோக்கான் மாசிலா நின்
னாந் மாவிற், சந்தத நீயி ருந்து சலித்திடா
முயற்சி யாலே, வந்தவா தனைய டக்கு வாதனை
யடக்கத் தைத்தான், முந்திய சநத்கு மார முனி
வரர் முத்தி யென்றார். 311

ஈநதே கேந்தி யாதி யெனுமநாங் மாவி
டத்தில், யானென தென்னு மெண்ண மியாததே

யத்தி யாசம், ஞாநியா னவனி வற்றை ஞாந
மாந் தன்னாந் மாவி, லானநன் னிட்டை யாலே
யழித்திட வேண்டு மென்றும். 312

புத்தியின் விர்த்தி கட்குப் பொலிவுசெய்
சாட்சி யாகிப், பித்தியக் காந்மா வாகப் பிறங்கிய
நினைய றிந்து, புத்திர வந்த நானே பூரணப் பிரம
மென்னும், விர்த்தியா லத்தி யாசம் விடுத்துநீ
விமல மாவாய். 313

ஒருவித மிலாத தான வுலகுடைச் சார்பை
விட்டுப், பொருள்களை நாநா வாகப் புகலுநூற்
சார்பும் விட்டுப், பரவிய வநர்த்த மெல்லாம் பற்
றுடற் சார்பும் விட்டிங், கரியனே யாந்ம நோக்கா
லத்தியா சந்த விர்ப்பாய். 314

ஊக்கமாய்ப் பொருந்தா நின்ற வுலகவா
சனையி னாலு, நோக்கிடப் பட்ட நாநா நூலின்வா
சனையி னாலுந், தேக்கமாய் வாரா நின்ற தேகவா
சனையி னாலுஞ், சூக்கமா மாந்ம ஞாநஞ் சொன்
னவா றுதியா தியார்க்கும். 315

இப்பவச் சிறையை நீக்கி யேகவிச் சிப்ப வர்க்குச், செப்புவா சனைகண் மூன்றுஞ் செறி யயோ மயவி லங்கென், றப்புறப் பட்ட மேலோ ரறைவரா தலினுன் மைந்தா. துப்புற விவற்றை விட்டோன் றுகளிலா முத்தி சேர்வான். 316

சலமுதற் சம்பந் தத்தாற் சனித்ததூர்க் கந்த மூற்று, வலியுறு மகிலின் கட்டை வாசனை மறைந்த போது, மலமற வரைத்த லாலே மருவு தூர்க் கந்த நீங்கி, னிலைமையா யதனி டத்தி னின்றவா சனையே தோன்றும். 317

ஈதுபோ லிதயத் துள்ளே யிருப்பதாய் வெகுவாய்க் காம. மாதிவா சனையி னாலே யாங் மவா சனைம றைந்தும், போதநற் பழக்க மென் னும் புரையிலா தரைத்த லாலே, யாதுதா னீங்கி லீதே யமலமாய்த் தோன்ரு நிற்கும். 318

வத்துவில் லாவ நாங்ம வாசனைத் திரளி னாலே, வத்துவே யான வாங்ம வாசனை மறைபட் டாலும், நித்தமு மாங்ம நிட்டை நிலைமையா

லதனை நீக்கிற், சுத்தமா யீதே தோன்றுஞ் சொப் பிர காச மாக. 319

அரிமந மாங்மா வின்க ணடங்கிடு மெம்மட் டெம்மட், டுரியனே யம்மட் டம்மட் டுவா சனையு நீங்குஞ், சருவ வாசனையு நீங்கிற் சாற்றிய வாங்ம ஞானம், பிரதிபந் தங்க ளின்றிப் பிறங்கிடு முள்ள வாறே. 320

சந்தத மாங்ம நிட்டை சார்ந்ததா லியோகி யர்க்குத், தொந்தமா மநமி றக்குந் துட்டவா சனைய டங்கு, மைந்தனே யதனி னாலே மயங்கிய வத்தி யாசப், பந்தனை யாவுந் தீர்த்துப் பரமமாம் பதமாய் நிற்பாய். 321

போதனே யிருகு ணத்தாற் போயிடுந் தமசு முன்ன, மீதியி லிராச தம்போ மிசிரமாஞ் சத்து வத்தாற். சோதியா வதுதான் போகுஞ் சுத்த மாஞ் சத்து வத்தா, லாதலாற் சுத்தங் கொண்டே யத்தியா சந்த விர்ப்பாய். 322

மித்தையா மிவ்வு டம்பை மீந்தபிரா ரத்த கன்மஞ், சித்தமாய்க் காக்கு மென்றே சிந்தையி

ணிச்ச யித்து, மெத்தவுந் தைரி யத்தை மேவிநிச்
சலனே யாகி, யத்தியா சந்த விர்ப்பா யநகவெம்
முயற்சி யாலும். 323

நானொரு சீவ னன்று நற்பரப் பிரம
மேநான், ருனெனு நிச்ச யத்தாற் றள்ளியே
யகத்தை யெல்லா, மூநவா சனைவே கத்தா லுன்
னிடை யுதியா நின்ற. வீநமா மத்தி யாச மியா
வையு நீயொ ழிப்பாய். 324

சுருதியா லூகந் தன்னாற் சூக்கும வநுப
வத்தாற், பொருவிலா நானே யெங்கும் பூரண
னென்ற றிந்திங், கொருவொரு விடத்தி லோர்கா
லுண்மைபோ லுதியா நின்ற, சருவமா மத்தியா
சச் சார்பையுந் தவிர்தி மைந்தா. 325

சாதுவே பிச்சை வாங்கல் சலமலம் விடுத
லன்றி, யாதுமே தியாநி யர்க்கிங் கியற்றிடுஞ்
செய்கை யில்லை, யாதலா லாந்ம நிட்டை யநிசமு
மடைந்த தாலே, மோதிய வத்தி யாச முழுவது
நீயொ ழிப்பாய். 326

தத்துவ மசியே யாதி தருமகா வாக்கி
யத்தா, னித்தமும் பாசீ வைக்கிய நிகழ்த்திய
போதங் கொண்டு, யத்துவி லாந்ம புந்தி வலியுறக்
கிடைப்ப தற்கே, யத்தியா சத்தை யெல்லா மந
கனே யறவொ ழிப்பாய். 327

மூடமா மித்தே கத்தின் முளைத்திடு
மகங்கா ரந்தான், சேடமில் லாது நன்றாய்ச் சிதை
வுறுங் கால மட்டுஞ், சீடனே சாவ தாநஞ் சேர்ந்
துநற் றியாநி யாகித், தோடமா மத்தி யாசத்
தொடர்பினைப் பரிக ரிப்பாய். 328

விவிதமாஞ் சகமி தென்றும் விரிவுறுஞ் சீவ
ரென்று, மிவிதமார் தோற்ற மெல்லா மிசைந்த
நின் சொப்ப நம்போ, லெவ்வளவு கால மட்டு
மிலங்குமோ வித்து வானே, யவ்வளவு மிடைவி
டாம லத்தியா சந்த விர்ப்பாய். 329

நித்திரை யுலக வார்த்தை நீண்டசத் தாதி
கட்கு, நித்தமா மாந்ம ரூப நினைந்திடா மறதிக்
கும்நீ, யித்தனை யேனு மெங்கு மிடைவெளி

கொடாம லென்றும், புத்திர நின்னாந் மாவைப்
புத்தியிற் சிந்தை செய்வாய். 330

மாதிரு பிதிரு தங்கள் மலத்தினா லுண்டாய்
மற்று, மேதைதோன் மலமே யாதி மேனியா
மித்தூ லத்தைச், சாதுவே வெகுதூ ரத்திற் சண்
டாள னிகாய்த் தள்ளிப், பேதமில் பிரம மாகிப்
பேறபெற் றவனாய் நிற்பாய். 331

குறுகிய கடாகா சத்தைக் கூர்மகா காசத்
திற்போற், சிறுகிய சீவாந் மாவைச் சிற்கநப் பர
மாந் மாவி, லறிவினாற் றாவிலா பித்தவ் வகண்ட
மாம் வத்து வாகி, வெறிதிருந் திடுவா யென்றும்
விமலமா மியோகத் தோனாய். 332

பரவதிட் டாந மாகிப் படர்சுயஞ் சோதி
யான, பிரமமே நீயாய் நின்ற பிரிவிலா நிட்டை
யாலே, யுருவமாம் பிரமாண் டத்தோ டொன்றிய
பிண்டாண் டத்தை, யரியனே மலபாண் டம்போ
லகத்தினி லகற்றி நிற்பாய். 333

ஏதமா மிலிங்க தேகத் திசையகம் புந்தி
தன்னைச், சோதியா நந்த சத்தாய்ச் சொல்லிய

நின்னாந் மாவிற், றீதற வைத்தி லிங்க தேகமீ
திதைவி டுத்துக், கேதமில் லாம லென்றுங்
கேவல னாகி நிற்பாய். 334

தீதிலாக் கண்ணு டிக்குட் டிகழ்ந்திடும்
புரமே போல, யாதொரு பிரமத் தின்க ணிச்சக
மியாவுந் தோன்றுஞ், சாதுவே யதுநா னென்றே
சலமற வறிந்த தாலே, சீதனாய்ச் செய்வ தெல்
லாஞ் செய்துநீ முடிந்தோ னாவாய். 335

அருவவக் கிரிய மாகி யறிவுமெய் யின்ப
மாகி, யொருமையா மூன்ரூ பத்தை யொன்றியிப்
பொய்யு டம்பை, யரியனே விடுதி கூத்த னடைந்
திதன் னிசரூ பத்தை, விரிவுறு வேட ரூபம்
விடுத்திடு நீதி யேபோல். 336

சருவமாம் விதத்தி னாலுஞ் சத்திலா வகங்கா
ராதி, சருவமு மறியா தாலுஞ் க்ஷணிகமாய்க்
காண்ப தாலுஞ், சருவமு மறியா நின்ற சத்திய
வாந்மரி வாகா, சருவமு மறியுந் தன்மை க்ஷணிக
மா மதனுக் குண்டோ. 337

ஆதலா லகங்கா ராதி யறிந்திடுங் கரியே யாந்மா, பேதமி றயிலின் கண்ணும் பேதியா திருப்ப தாலே, சோதியா மாந்மா நித்தன் சுருதியு மாங்கே சொல்லுஞ், சாதுவே யதனு லாந்மா சத்தசத் திற்கு வேறே. 338

சாதுவே விகாரி யின்கண் சார்ந்துள விகார மியாவு, நீதியா யறியு மாந்மா நித்தனும் விகாரி யாகான், தோதக விவ்வி ரண்டுந் துயில்கநா மநோர தங்கண், மீதடிக் கடியி லாதாய் மீள்வ தைக் காண்ப தாலே. 339

ஆதலான் மாம்ச பிண்ட மாகிய வாக்கை மீதுந், தீதுறு புந்தி செய்த தேகாபி மாந மீதுஞ், சாதமா மகந்தை விட்டுச் சச்சிதா நந்த மாக, வோதிய வாந்மா நானென் றுணர்ந்துநீ சாந்தி சார்வாய். 340

ஓதிய சவதே கத்தி லொன்றிய நாம ரூபஞ், சாதியாச் சிரம மாதிச் சார்பும்விட் டிலிங்க் தேக, சாதமாங் கர்த்தி ராதிச் சார்பையும் விட்ட

கண்ட, போதவா நந்த வுண்மைப் பொருள்வடி வாகி நிற்பாய். 341

தொந்தமாம் பவத்தைச் செய்யுந் துட்டமாம் பிரதி பந்த, மைந்தனே யநேக மேனு மருவிய வவற்றிற் கெல்லா, முந்திய விகார மாக முளைத் திடு மகங்கா ரந்தான், சந்தத மூல மத்தைச் சருவதா வொழிக்க வேண்டும். 342

எவளவி லாந்மா விற்கிவ் வீநமா மகங்கா ரத்தோ, டெவமுறும் புணர்ச்சி யேது மிருப்ப தாய்க் காண லாகு, மவளவும் புருட னுக்கிங் கணு வின்மாத் திரமா னுலும், பவமறு முத்தி யென்று பகர்தலு மில்லை மைந்தா. 343

இருளகங் கார மென்னு மீநமா மிராகு வாலே, புரையற விடுபட் டோனே பூரண விமல மாகி, யொருசுயஞ் சோதி யாகி யுண்மையா நந்த மான, சொரூபமாய் விளங்கா நிற்பன் சுத்தமா மிந்து வேபோல். 344

இருளினுன் மூடப் பட்ட வீநமாம் புந்தி செய்த, புரையகங் கார மியாது பூருவந் தோன்

றிற் றந்தப், பாவிய வகங்கா ரந்தான் பற்றற நசித்துப் போனல், விரிவுறு பரசி வைக்கியம் விக்கிந மின்றித் தோன்றும். 345

நிருமலப் பிரமா நந்த நிதிமகா வலியைப் பெற்ற, திரிகுணச் சிரங்க ளுற்ற தியகங் காரப் பாம்பா, விருதயப் பூமிக் குள்ளே யிருளுறச் சூழப் பட்டிங், கொருவரும் பெருத வண்ண மொளித்திடப் பட்ட தாகும். 346

தீரனு மொருவன் ஞாநத் திரமையாற் றிகழ்வா ளாலே, கோரமாஞ் சிரங்கண் மூன்றுங் கொய்தகங் கார மான, சாரமில் சர்ப்பந் தன்னைச் சற்றுமில் லாத றுத்துப், பூரணச் சுகஞ்செய் விக்கும் புகழ்நிதி புசிக்க வல்லோன். 347

வெப்பமாம் விடதோ டந்தான் வீங்குதே கத்தி லெம்மட், டற்பமு மிருக்கு மம்மட் டரோ கமில் லாது கண்டோ, மப்படி யோகி யர்க்கு மகங்கா மெம்மட் டம்மட், டொப்பிலா முத்தி சித்தி யுள்ளவா றுதிப்ப தில்லை. 348

பகையகங் கார மியாதும் பற்றற நசித்த தாலு, மதுநின்று செய்வி கற்ப மறவுமே யடங்க லாலுஞ், சுககநப் பிரத்திய காந்ம சொரூப நல் விவேகத் தாலு, மகமது வானே னென்றே யடையலாந் தத்து வத்தை. 349

சொருபநற் சத்தை யாலே சுயமுமே சத்துப் போலாய், வெருளுறுங் கர்த்தா வாகி விகாரியாய்ச் சொரூபந் தன்னின், பிரதிபிம் பத்தை மேவிப் பிறங்கிய வகங்கா ரத்தின், மருவிய வாந்ம புந்தி மாற்றுவாய் விரைவில் மைந்தா. 350

சுககநச் சொரூப மாகிச் சுத்தசிந் மூர்த்தி யாகுந், தகவுள பிரத்திய காந்ம தத்துவ மாமு னக்கிவ். வகமுட னத்தி யாச மடைந்ததாற் சநந மாகிச், சகலமாந் துயர்மி குந்த சம்சார முற்ற தன்றோ. 351

புகழ்சதா நந்த சித்தாய்ப் பூரண வேக ரூபத், தகவுள நிருவி கார தத்துவ மாமுனக் கிவ், வகமுட னத்தி யாச மன்றியிற் சுபாவ மாக,

விகழுமிச் சம்சா ரந்தா னேதுமே யெங்கு மில்லை. 352

ஆதலாற் றுய்ப்போன் கண்டத் தடைத்த கண் டகமே போல, வாதக முனக்குச் செய்து வந்தவிவ் வகங்கா ரத்தைக், கோதிலா ஞான வாளாற் கொய்துநன் றன்சொ ரூப, பூதசாம் பிராச்ய வின்பம் புசித்திடு நினைத்த வாறே. 353

பிந்தியும் பரமார்த் தத்தைப் பெற்றதாற் காத னீக்கி, நிந்தைசே ரகங்கா ராதி நின்றவிர்த் தியினை மீட்டிங், கந்தவுன் சொரூபா நந்த மநுபவித் தகண்ட மாகிப், பந்தமி னிருவி கற்ப பதத்தினில் வெறிதி ருப்பாய். 354

பெருகிய வகந்தை மெத்தப் பெயர்த்திடப் பட்ட போது, வொருகண மேனு மற்றுளத்தினு னினைக்கப் பட்டால், விரிவுறப் பின்னுமுண்டாய் விட்சேபம் வெகுவாய்ச் செய்யும், மருவுகாற் றுல லைந்த மழைக்கால மேக மேபோல்.

பலபுலச் சிந்தை யாலிப் பகையகங் காரத் திற்கிங், கலைவுற வவகா சத்தை யற்பமு மளிக்க வொண்ணு, துலரொலு மிச்சை யுய்ய வூற்றிய நீரோ போலிச், சலவகங் கார முய்யச் சலசிந்தை யேது வன்றே. 356

தேகாதி சிந்தை யுற்றேன் றிருசியப் பாசம் பெற்றேன், றேகாதி சிந்தை யற்றேன் றிருசியப் பாசம் விட்டோ, ஞகாத சிந்தை தானே யாதலாற் பேதங் கொண்டிவ், வேகாத பவபந் தத்திற் கேதுவா யிசையு மைந்தா. 357

காரியம் வளரு மாகிற் காரண மான வித்தும், பாரினில் வளர்ந்த தாகப் பார்க்கலா மதுதானீங்கிற், காரண மான வித்துங் கடிதினி னீங்கலாலே. தீரனே காரி யத்தைத் தீர்த்திட வேண்டு முன்னம். 358

காரிய மான சிந்தை கருத்தினில் வளரும் போது, காரண வாத னைக்கோள் கருத்தினில் வளரா நிற்கும், காரண வாத னைக்கோள்

கருத்தினில் வளரும் போது, காரிய சிந்தை
யுந்தன் கருத்தினில் வளரு மைந்தா. 359

வந்தவச் சிந்தை யாலே வாகியச் செய்கை
யுண்டாந், தொந்தமாஞ் சிந்தை செய்கைத்
தொடர்பினுன் முன்னு ரைத்த, வந்தவா
தனைவ ளர்ந்திங் ககிலமாஞ் சீவ ருக்கும், பந்தமாஞ்
சம்சா ரத்தைப் பலவிதம் படைக்கு மன்றே. 360

ஓதிய வேது வாலே யொழிவிலா துதித்த
விந்தப், பேதமாம் பவபந் தத்தைப் பெயர்த்திட
வேண்டி முன்ன, ரோதிய மூன்றை யுந்தா
னொழித்திட வேண்டு மத்தி, லேதுநல் லுபாய
மென்னி லிதனைநீ யியம்பக் கேளாய். 361

எவ்வவத் தையிலு மெந்த விடத்திலு மெக்கா
லத்தும், விவ்விதத் தோற்றம் பெற்று வேறெனக்
காண்ப வெல்லாஞ், செவ்விய பிரம மேயாஞ்
சிறிதும்வே றில்லை யென்னு, மிவ்விதப் பார்வை
தானிங் கியம்பிய நல்லு பாயம். 362

ஓதிய பார்வை யாகு முண்மைவா தனையு
ரத்தாற், கோதுறு செய்கை முன்னர்க் குவிந்
திடும் பின்பு சிந்தை, யாதுமே யிறக்கும் பின்ன
ரேதுவா தனைய டங்கும், வாதனை யடக்கந்
தானே வழுவிலாச் சீவன் முத்தி. 363

சருவமும் பிரம மென்னுஞ் சத்துவா
தனைவ ளர்ந்தால், மருளகங் கார மாதி மலிநவா
தனைய டங்குங், கருமையா மெவ்வி டத்துங்
கலந்துள வந்த கார, மருணனின் காந்தி தோன்று
மளவிலே யழியு மாபோல். 364

இருளிருட் செய்கை யாக விசைந்துள
வார்த்த மெல்லா, மிரவியின் னுதிக்கும் போதிங்
கிறந்திடு நீதி யேபோ, லருவவத் துவிதா நந்த
வநுபவ முதிக்கும் போது, பெருகிய பந்த
மத்தாற் பெற்றதுன் பமுமி லாவாம். 365

திருசியத் தோற்றந் தன்னைத் திருக்குமாத்
திரமே யாகப், பிரவிலா பித்து நின்னைப் பிரம

மாத் திரமாய்ப் பார்த்திங், கரியனே வெளியி
னுள்ளி லாவது சமாதி பெற்றாக், கருமபந் தம்வ
ரைக்குங் காலநீ தள்ளு வாயே. 366

சொருபநிட் டையையோர் காலுஞ் சொற்
பமுந் தவிர வொண்ணா, தாணியி லந்த நிட்டை
தவிர்தலே கால னென்று, பிரியனே பகவா னான
பிரமபுத் திரரே யாதி, பாசநச் சுஜாதீ யத்திற்
பலவிதம் பகர்ந்தா ரன்றோ. 367

ஆதலாற் சொருப நிட்டை யன்றியுந் தவிர்
தன் ஞானிக், கேதமா மனர்த்த மாகு மேதெனிற்
றவிர்த லாலே, சாதமா மோக மத்தாற் சநித்திடு
மகந்தை யத்தாற், கோததாம் பந்த முண்டாங்
கூடிடு மவற்றாற் றன்பம். 368

பொருவிலா ஞானி யேனும் புலத்தினோர்
சென்றோன் றன்னைத், தாணியிற் சொருப
நிட்டை தவிர்தலா மறதி புந்திப், புரைகளா
லலைக்குஞ் சோர புருடனைச் சோர மாதிங், கரி
யனே விவித மாக வலைத்திடு நீதி யேபோல். 369

தீரனா ஞானி யேனுந் திருசியஞ் சென்றோன்
றன்னைக், கோரவா வரண சத்தி குறைவற
மறைக்கு மன்றே, நீரினுட் பாசிக் கொத்தை
நீக்கினுங் கணத்தி லந்த, வாரியை யதுதான்
மற்றும் வழுவற மறைப்ப தேபோல். 370

சலித்தடிக் கின்ற பந்து சற்றுமே தவறி
மாடித், தலத்துள படியில் வீழ்ந்த தன்மைபோற்
சொருப மென்னா, மிலக்கிய நின்று சித்த மெவ
ளவுந் தவறு மாகிற், புலத்தினோர் முகமே யாகிப்
போய்விழு மங்கங் கேகாண். 371

புலனிடைச் சென்ற சித்தம் புலத்தையே
நன்றி தென்று, பலவிதஞ் சங்கற் பிக்கும் படர்ந்
தவச் சங்கற் பத்தாற், றொலைவிலாக் காம முண்
டாந் தொடர்ந்தவக் காமந் தன்னாற், சலமுறு ப்ர
விர்த்தி யுண்டாஞ் சார்ந்தவப் ப்ரவிர்த்தி யாலே.

அருமையா மாந்ம நிட்டை யகன்றபோ
மற்ற வற்றாற், புருடனுந் தீங்கில் வீழ்ந்து போகுவ
தன்றி மற்றஞ், சொருபமே சாரா னிங்ஙன்

சொன்னவிவ் வனர்த்த மெல்லாந், தருவதாஞ்
சங்கற் பத்தைத் தள்ளுவான் விவேகி யானோன்.

ஆதலா லாத்ம நிட்டை யன்றியுந் தவிர்த
றானே, சாதுவே விவேகி யர்க்குச் சாற்றிய
கால னாதுங், கோதிலா வாத்ம நிட்டை கூடினோன்
பேற்றைச் சார்வ, னாதலாற் சாவதாந மாகவந்
நிட்டை சார்வாய். 374

கேதமா ருடலி ருந்துங் கேவல ஞான
வன்றான், பேதமா ருடலி லாத பேற்றிலுங் கேவ
லன்காண், சாதுவே பேதந் தன்னைச் சற்றுமே
காண்ப வர்க்கு, மேதக யசுரு வேத மிகவுமே
பயத்தைச் சாற்றும். 375

போதவா னெப்போ தேனும் பூரணப்
பிரமத் தின்க, ணேதமாம் பேதந் தன்னை யெவ
ளவுங் காண்ப னேலப், பேதமே யன்னோ
னுக்குப் பீதியா மாத லாலே, சாதுவே மறந்தும்
பேதஞ் சற்றுமே காண வொண்ணா. 376

சுருதிகண் மிருதி நீதி சுத்தமாய் நிடேதஞ்
செய்த, திருசியத் தாத்ம புத்தி செய்பவன்

விவேகி யேனும், விரிவுற மேலு மேலும் விவித
மாந் துன்பஞ் சார்வ, னரியனே நிடேத கர்த்தா
வாகிய பாவி யேபோல். 377

சத்திய வநுசந் தாநஞ் சார்ந்தவன் முத்த
னாகி, மெத்தவு மகத்து வத்தை மேவுவ னித்த
மாக, மித்தையி னநுசந் தாந மேவினோன் மிகந
சிப்பன், பத்தனே யசோர சோரர் பாலிதைப்
பார்க்க லானோம். 378

ஆதலாற் சந்நி யாசி யசத்தநு சந்தா நந்தா,
னேதமாம் பந்த வேது வென்றிதை யிகழ்ந்து
நன்றாய்ச், சோதியா நந்த சத்தாய்ச் சொல்லிய
பிரம நானென், றோதிய பிரம நிட்டை யொழி
வற வொன்ற வேண்டும். 379

தீதிலாத் மாநு பூதித் திகழ்வினாற் றிடமாய்ப்
பெற்ற, பேதமில் பிரம நிட்டை பெருகிய சுகஞ்
செய் விக்கு, மேதமா மஞ்ஞா நத்தா லெய்திய
துயரை யெல்லாஞ், சாதுவே யந்த நிட்டை
சற்றுமில் லாது செய்யும். 380

வாகிய வநுசந் தாந மலிநவா சனையைத் தானே, பாகனே மேலு மேலும் பயனதாய் வளரப் பண்ணு, மாகையால் விவேகி யத்தை யறிந்துடன் பாகி யம்விட், டேகமா மாந்ம ரூப மென்றுமே யநுசந் திப்பான். 381

வாகியம் விட்ட போதே மநதுவின் மலமா மைந்தா, வாகிய வம்ம நத்தா லடையலா மாந்ம ஞாந, மேகமா மந்த ஞாந மிசைந்ததாற் பவபந் தம்போ, மாகையாற் பாகி யத்தை யடக்கலே முத்தி மார்க்கம். 382

சாதுவே முமுட்சு வாகிச் சதுரனுய்ச் சதசத் தோர்ந்து, வேதமே நம்பி யாந்ம விபுத்துவ மறிந்தோ ஞர்தான், கேதமா ரசத்துத் தன்னைக் கெடுத்திடு மென்ற றிந்தும், பேதமா மவ்வ சத்தைப் பேணுவன் பால னேபோல். 383

உடன்முத லபிமா நத்தை யுடையவன் முத்தி சாரான், றிடமுற முத்தி சார்ந்தோன் றேகாதி யபிமா நிக்கான், சடமுறு துயிலு டைத்

தோன் சாக்கிரஞ் சாரா னத்தை, யுடையவன் றுயிலைச் சாரா னுபயமு மெவ்வே றன்றே. 384

தன்னையே சராச ரங்கள் சகலத்தி னுட்பு றத்தும், துன்னிய சாட்சி யாயுந் தொடரதிட் டாந மாயு, முன்னியிவ் வுபாதி யெல்லா மொழித் தெவ னகண்ட மாகி, மன்னுபூ ரணமாய் நிற்பன் மாசிலா தவனே முத்தன். 385

சகலமாம் விதத்தி னுலுஞ் சம்சாரம் விடுதற் கேது, வகமிலா வகண்ட பாவ மன்றிமற் றேது மில்லை, துகளிலா வாந்ம நிட்டைத் தொடர்பினுற் றிருசி யத்தை, யிகழிலவ் வகண்ட பாவ மிசைந் திடு மதிகா ரிக்கே. 386

மருவுதே காந்ம புந்தி மன்னிப்பா கியமே யான, பொருளுடை யநுப வத்திற் போகிய மாநத்த னுகி, யொருவித மிலாத செய்கை யொழிவிலா துற்றே னுக்குத், திருசியந் தன்னை நீக்குந் திறமையெவ் விதத்தி லுண்டாம். 387

அகிலமாந் தர்மங் கர்ம மசத்தியப் புலனை யனைத்து, மிகவுமே துறந்து நித்தம் மெய்யான

நிட்டை சார்ந்து, சுககந சொரூப மோர்ந்தச் சுகத்தையே யிச்சிப் போர்க்கே, திகழ்வுறு முயற்சி யாலே திருசிய நீக்க முண்டாம். 388

திருசிய மியாவு நீக்கித் திடமுற வகண்ட பாவஞ், சருவதா வடைவ தற்கே சாதுவா மெதிக ளுக்குச், சிரவண மாதி கன்மஞ் செய்த பின் சுருதி தானே, சருவதா நிருவி கற்ப சமா தியை விதிக்கு மன்றே. 389

ஆதலா லச்ச மாதி யடைந்ததா லசல ரான, சாதுவா மெதிக ளன்றிச் சதகோடி சந்மத் துற்ற, வேதவா தனையி சைந்தோ ரெவ்விதச் சதுர ரேனுந், தீதகங் கார மாதித் திருசியம் விரைவிற் றீர்க்கார். 390

ஓதுமா வரணந் தன்னி னூரத்தினல் விட்சே பந்தான், போதமில் புருடன் றன்னைப் பொய்ம் மயக் கத்தி னுக்கோ, ரேதுவா மகங்கா ரத்தோ டேகமா யிசைத்து வைத்துப், பேதமா மதின்கு ணத்தாற் பேயென வலைத்து வைக்கும். 391

இருளுமா வரண சத்தி யாவுமே நசியா தாகின், மருளும்விட் சேப சத்தி மாசற நசிக்க மாட்டா, பாவுமா வரண நாசம் பாலினீர் பகுப்ப தைப்போற், றிருசியந் திருக்கி ரண்டைத் திகழ் வுறப் பகுத்தா லுண்டாம். 392

சாற்றுமா வரண நாசஞ் சாரவே யாந்ம ரூபந், தோற்றிய சம்ச யாதித் துகளறத் தானே தோன்று, மூற்றவிட் சேப முந்தா னொழிந்திடு மதுதான் மற்றுந், தோற்றுமே யாகிற் பொய்யே தோன்றிடு மென்று கொள்வாய். 393

நல்லபோ தத்து தித்த நல்லதாம் விவேகந் தானே, சொல்லிய வாந்மா நாந்ம சொரூபநன் றுய்ப்ப குத்துத், தொல்லையா மஞ்ஞா நத்தாற் றொடர்ந்தபந் தஞ்சி தைக்கு, மல்லல்செய் பந்த மற்றோர்க் கற்பமும் பவமீண் டில்லை. 394

புத்திர பாசீ வைக்கிய போதமாம் பெரிய வந்நி, மெத்தவு மவித்தைக் காட்டை மீதியன் றித்த கிக்கி, லத்துவி தாந்ம ரூப மடைந்துள

முத்த னுக்கிங், கித்தனிப் பவத்தை மீண்டு மீன்
றிடும் வித்தே தாகும். 395

செவ்விதா யாந்ம ரூப தெரிசநஞ் செய்வ
தாலே, யெவ்வவா வரண நீங்கு மிறந்திடு மித்தை
ஞாநம், விவ்வித விட்சே பத்தால் விளைந்துள
துன்ப நீங்கு, மிவ்விதஞ் சொன்ன மூன்று
மிசைந்தவோர் திருட்டாந் தங்கேள். 396

தீதற விரச்சு ரூப தரிசநஞ் செய்வ தாலே,
மோதுமா வரண மாதி மூன்றுமே முடிந்த
வன்றோ, வாதலாற் பந்த நீக்க மடைந்திட
விவேகி யானோ, ஞதியா மாந்ம ரூப மவசிய
மறிய வேண்டும். 397

ஏதமாம் புந்தி யொன்றே யெரியயப் பிண்
டம் போலப், போதசற் பிரமத் தோடே பொய்ய
தாம் புணர்ப்ப டைந்து, ஞாதிரு ஞாந ஞேய
ஞாலமாய்ப் பரிணு மிக்கு, மாதலா லிவைய
னைத்து மசத்திய மாகு மென்றும். 398

புந்திகற் பிதமே யாகப் பொருந்திய ஞாதி
ராதி, மைந்தனே மநம யக்கம் மநோரதங் கநவி

வற்றிற், சந்ததம் பொய்யே யாகச் சகலரும்
காண்ப தாலே, யந்தமி லாந்ம ரூப மரிசமு நிருவி
காரம். 399

பகுதியின் விகார மாகப் பாவிய வகங்கா
ராதி, புகலுட லீறு மியாவும் புலனனைத் தங்க
ணத்தில், வெகுவித விகார மேவும் விமலமா
மாந்மா வென்று, மிகழ்வுறு விகார மேவா தேக
சித் துருவ மேயாம். 400

சத்தசத் திற்கு வேறாய்ச் சாட்சியாய்ப்
புந்தி யாதிக், கித்திற மகம்ப தத்தி னிலக்கியப்
பொருளு மாகி, நித்தவத் துவிதா கண்ட நிமல
சித் துருவே யான, சுத்தமாம் பிரத்ய காந்மா
சுககரப் பாமாந் மாவே. 401

இத்திற நித்தா நித்த வியல்பினைப் பகுத்த
வற்றி, னித்தமாந் தன்னுந் மாவை நிச்சயித் தறி
வாங் கண்ணு, லத்திற மான நானே யகண்டசிற்
பிரம மென்று, தத்துவ மறிந்தோ னியாவுந்
தவிர்ந்துதான் சாந்த னவன். 402

நிருவிகற் பகமே யாக நிகழ்ந்திடுஞ் சமாதி
யாலே, யொருமையாந் தன்னான் மாவி னுண்
மையை யெந்தப் போது, புருடனிங் கறிவ னந்
தப் போதுதா னஞ்ஞா நத்தான், மருவிய சகல
மான மநமுடிச் இறந்து போகும். 403

பத்தனே நிருவி கற்பப் பரமவத் துவிதாந்
மாவிற், புத்தியின் ரூடத் தாலே பொருந்திநீ
நானி தென்று, நித்தமும் விகற்ப முண்டா நிமல
மாஞ் சமாதி தோன்றி, றத்துவ வநுபவத் தாற்
றவிருமவ் விகற்ப மெல்லாம். 404

சமதமா தியைய டைந்த சதுரனுஞ் சந்நி
யாசி, யமலமாஞ் சமாதி யாற்ற னகண்டபா
வம்பொ ருந்தித், தமசினால் வருவி கற்பந் தள்ளி
நிர் விகற்ப னேயா, யகலமாம் பிரமா கார
மாகவே சுகித்து நிற்பன். 405

எவர்கடஞ் சுரோத்தி ராதி யிந்திய மிதய
மியாவுஞ், சுவமதா ஞாநாந் மாவிற் சுத்தமாய்ப்
பிரவிலா பித்தந், கவமிலாச் சமாதி பெற்றோ

ரவர்களே முத்த ரானோர், விவிதமாம் பரோட்ச
வார்த்தை விளம்புவோர் முத்த ரன்றால். 406

பேதமா முபாதி யாலே பிந்நனா மொரு
வன் றானே, யேதமா முபாதி தீர்த்தா லேகனா
மவனே மற்று, மாதலா லுபாதி தீர்க்க வந்சமும்
விவேகி யானோன், சாதக நிருவி கற்ப சமாதியே
செய்ய வேண்டும். 407

ஏகமா நிட்டை யாலே யென்றுமே பிரமத்
தின்க, ணருமா சக்தி யுள்ளோ னகண்டசற்
பிரம மாவன், சோகமே யற்ற கிடஞ் சுற்றிய
பிரம ரத்தை, யேகமாய்ப் பாவித் துத்தா னென்
றுமே யஃதா யிற்றே. 408

கிரியைக ளியாவும் விட்டுக் கிடகம் பிரம
ரத்தை, மருவியே தியாநஞ் செய்து மற்றதே
யாகு மாபோ, லொருமையா நிட்டை யாலே
யுண்மையாம் பிரமந் தன்னைச், சருவதாத் தியா
நிப் போனாஞ் சத்தியம் பிரம மாவன். 409

மிகவுமே நுண்மை யான மெய்ப்பரப் பிரமந்
தன்னைத், தகவிலாத் தூல திட்டி தன்னினா

லெவருங் காணார், நிகழ்மதி நுண்மை யுள்ள
நிமலரே சமாதி யாலே, மிகவுமே சூக்க மான
விருத்தியாங் கண்ணாற் காண்பர். 410

மெத்தவும் புடபா கத்தான் மேவிய மலத்தை
விட்டுச், சுத்தமாந் தன்கு ணத்தைச் சொன்
னமே வுவதே போலச், சித்தமுந் தியானத் தாலே
சேர்ந்தமுக் குணம லத்தைச், சுத்தமாய் விட்டுத்
தன்னின் சுபாவமாஞ் சொரூப மேவும். 411

இடைவிடாத் தியானத் தாலே யிருதயஞ்
சுத்த மாகித், திடமுறப் பிரமத் தின்கண் டியங்
கிடா தடங்கு மெப்போ, தடர்மிகு மகண்டா
நந்த வநுபவ வேது வான, சடமிலா நிருவி கற்ப
சமாதியப் பொழுதே யுண்டாம். 412

ஆனவச் சமாதி யாலே யகிலவா சனைமு
டிச்சும், போனதாம் விவித மாகப் பொருந்திய
கன்மம் பொன்று, மேனையுள் வெளியி லெங்கு
மென்றுமோர் முயர்சி யின்றி, யூநமில் சொரூபத்
தோற்ற மொருமையா யொளிரா நிற்கும். 413

பலிப்பினாற் பார்க்கும் போது பாங்கான
சிரவ ணத்தின், சலிப்பிலா மநநந் தானே சதகுண
மேலா மத்தி, னிலைப்பிலா நிதித்தி யாச
மிலக்கமாங் குணமே லாகு, மலுப்பிலா நிருவி
கற்ப மளவிலாப் பலனு டைத்தாம். 414

பிரிவிலாச் சமாதி யாலே பிரதிபந்
தங்க ளின்றி, யொருமையாய்ப் பிரம ரூப
மூணரலா மஃதி லாதேற், சருவதா மநவி ருத்தி
சஞ்சல மாத லாலே, விரிவுற விரோத மான
விருத்தியோ டேக லக்கும். 415

ஆதலாற் பொறிகள் புந்தி யடக்கிநீ நின்னாங்
மாவிற், சாதுவே சமாதி பெற்றுச் சந்ததம் பிரம
ஞானச், சோதிகொண் டவிசா ரத்தாற் சுழல்வுறு
மிருளை யெல்லா, மீதியில் லாது நீக்கி மிஞ்சிய
வடிவாய் நிற்பாய். 416

எதுமே பேசாத் தன்மை யெவளவும்
வாங்கரித் தன்மை, கோதுறு மாசை யின்மை
குறைவுசெய் கிரியை யின்மை, சாதுவே யேகாந்

தத்திற் சந்ததம் வாசஞ் செய்கை, யீதெலாஞ்
சமாதி தன்னை யிசைந்திட முந்து மார்க்கம். 417

ஏகாந்த தேச வாச மிந்திய மடங்க வேது,
போகாத வவ்வ டக்கம் புரைமன மடங்க வேது,
வேகாத வவ்வ டக்க மிவ்வுட லாதி நானெனன்,
றுகாத வாத னைக்கோ ளடங்குதற் கேது வாமே.

வாதனை யடக்கத் தாலே வரையிலாப்
பிரமா னந்தத், தேதமி லநுப வந்தா னென்றுமே
தியானிக் கெய்து, மாதலால் விவேகி யானோ
னலமன வடக்கந் தன்னைச், சாதுவே
முயற்சியாலே சாதிக்க வேண்டு மென்றும். 419

அரியனே மநதில் வாக்கை யடக்கதைப்
புத்தி யின்கண், பிரிவற வடக்கி யத்தைப்
பிறங்குசாட் சியில டக்கு, புரையிலாச் சாட்சி
தன்னைப் பூரண நிருவி கற்பப், பிரமமாய்த்
தானே பார்த்துப் பெருகிய சாந்தி சார்வாய். 420

ஏதமாந் தேகம் பிராண னிந்தியா மநது
புந்தி, யாதியா முபாதி கட்கு ளலமன மெந்த

வெந்தக், கோததா முபாதி யோடே கூடுமெம்
மயமே யாக, வோதிய தியானி யாவ னெழிவிலா
னந்த மொன்றான். 421

ஆதலா லந்த வந்த வனர்த்தமா முபாதி
சேர்ந்த, வேதமாந் தன்ம நத்தை யேகாது மீட்க
வேண்டிச், சாதுவே தியானி யானோன் சகலமு
நன்றாய்த் தள்ளி, யோதிய பிரமத் தின்க
ணெய்வதே யொழியா வின்பம். 422

பாகனே விரக்தன் றானே பரமோட்ச
விச்சை யாலே, வாகியாந் தரத்தி னுலே
வருவதாம் பற்றி ரண்டு, மேகமாய் விடுவ தாலே
யியம்பிய விரக்த னுக்கே, வாகியாந் தரமி
ரண்டாய் வகுத்தநற் றுறவு கூடும். 423

பாவிய புலன்க ளோடே பற்றுதல்
வெளிப்பற் றாகு, மூாவகங் கார மாதி யோடுபற்
றுட்பற் றாகும், பெருகிய விரதி பெற்றோன்
பிரமநிட் டையைய டைந்திவ், விருவிதப் பற்றை
யுந்தா னேகமாய் விடுக்க வல்லோன். 424

பாவிடு மோர்பட் சிக்குப் பறந்திட விருபட் சம்போன், மருவிடு மோட்ச மாகு மாடிமேற் சீவனே ற, விரதிநல் விவேக மென்ன வேண்டிய திரண்டு பட்ச, மிருமையி லொன்றி லாதே வீதின்மீ தேற வொண்ணு. 425

மிகவுமே விரக்த ஞானேன் மேவுவன் சமாதி தன்னைப், புகழ்சமா தியைய டைந்தோன் பொருந்துவன் றிடபோ தத்தை, யிகழ்விலாப் போத முற்றோ னெய்துவன் முத்தி தன்னைத், தகைமைசேர் முத்த னென்றுந் தடையிலா நந்த முண்பன். 426

விரதியை விடவே றொன்றும் விமலமாஞ் சுகம ளிக்கக், கருதிய வேது வாகக் காண்கிலேன் றியாகிக் கெங்கு, மரியனே யவ்வி ரக்தி யமலமா ஞானத் தோடே, மருவுமேற் போா நந்த மாளும லளிக்கு மென்றும். 427

யாதினுன் முத்தி யென்னு மிலங்கிய மாதைச் சேர, வோதிய விரக்தி தானே யுத்தம மார்க்க மாகு, மாதலா லகில மான வாசையு

மறவே விட்டுச், சாதுலே நின்னுந் மாவிற் சந்ததங் கருத்தை வைப்பாய். 428

விடசம விடயத் தின்கண் விடுதிநீ யாசை யெல்லா, மடமைசெய் யாசை தானே மரணுதி மார்க்க மன்றோ, படர்குலஞ் சாதி யாதி பற்றிய வபிமா னத்தோ, டிடர்தருங் கன்ம மெல்லா மெவ்வளவு மிலாது தீர்வாய். 429

மித்தையாந் தேக மாதி மிசையக மதியைத் தள்ளிச், சத்திய வான்மா வின்கண் சாலவம் மதியைச் செய்வாய், நித்தமும் சாட்சி நீயே நிமலநிர்ப் பயமாய் நின்ற, வத்தமப் பிரம நீயே யுள்ளவா றோருங் காலை. 430

இலக்கியப் பிரமத் தின்க ணிதயத்தை யூன்ற வைத்துச், சலித்திடு மிந்தி யத்தைத் தனதுகோ ளகத்தி ருத்தி, யலைந்திடா வாக்கை யோனு யதனிலே யுபேட்சை செய்து, நிலைத்துள பாசி வைக்கிய நித்தநீ யடைதி மைந்தா. 431

அந்தவைக் கியம டைந்த வகண்டமாம் விருத்தி யாலே, சுந்தரப் பிரமா நந்தச் சுதையினை

மகிழ்ச்சி யோடே, சந்ததம் பானஞ் செய்வாய் சாரமில் சகத்தைப் பற்றிச், சிந்தைசெய் மயல்க ளாலே சேர்பய னுண்டோ சொல்வாய். 432

கருதொணுத் துயருக் கெல்லாங் காரண மாகா நின்ற, மருளுறு மநாந்ம சிந்தை மாசற விடுத்து நித்த, மரியனே யின்ப முத்தி யடைவ தற் கேது வான, பிரியமா மாந்ம சிந்தை பிரிவ றச் செய்தி யென்றும். 433

நிகழ்சுயஞ் சோதி யாகி நிகிலசாட் சியுமா மாந்மா, புகலும்விஞ் ஞாந கோசம் பொருந்தியே விளங்கு மென்று, மிகழ்விழா விவ்வாந் மாவை யிலக்கிய மாகப் பற்றி, யகமென வநுப விப்பா யகண்டமாம் விருத்தி யாலே. 434

இகழ்விசா திகவி ருத்தி யாதுமே யில்லா தென்றுந், தகமையாய்ப் பழகா நின்ற சந்தத விருத்தி யாலே, சுககந மான வாந்ம சோதியைச் செவ்வி தாக, வகமெனக் கோச ரித்திங் கரிசமு மறிய வேண்டும். 435

பகருமிப் பரமாந் மாவிற் பாங்குற வாந்ம புந்தி, மிகவுமே திடமாய்ச் செய்து மித்தையா மகங்கா ராதிப், பகையிலாப் புந்தி விட்டுப் பல வுமா மவற்றி லென்றும், புகல்கட படாதி யிற் போற் புத்திர வுபேட்சை செய்வாய். 436

போதமாத் திரமே யாகப் பொருந்திய சாட்சி யின்க, ணேதமின் மநத்தை நன்கு யிருத்திநற் பழக்கத் தாலே, சாதுவே மெள்ள மெள்ளச் சலநமில் லாது செய்து, தீதிலாப் பூர ணத்தைத் திகழவே நோக்க வேண்டும். 437

ஏதமாந் தேகம் பிராண னிந்திய மநத கந்தை, யாதியஞ் ஞாநத் தாலே யாக்கிய வுபாதிக் கூட்ட, மேதுவி லகண்ட போத வின்பமாந் தன் னுமாவை, யோதிய மகாகா சம்போ லொன் றென வுணர வேண்டும். 438

ஓதிய கடங்கு சூல மூசியே முதலாய் வந்த, பேதமா முபாதி போனுற் பெரியவா காச மொன்றே, யீதுபோ லகங்கா ராதி யீநமா

முபாதி போனற், போதவா நந்த சுத்த பூரண வார்மா வொன்றே. 439

யாதினு லயனே யாதி யீநமாந் தம்ப மீரு, யோதிய வுபாதி யெல்லா முண்மையில் லாத தாகு, மாதலா லேக ரூப மாகிய தன்னுந் மாவைப், பேதமில் புரண மாகப் பேணியே பார்க்க வேண்டும். 440

எதிலெது மயக்கத் தாலே யிங்குக்கற் பிதமா யிற்ரே, வதுவது வாகு மன்றி யறிந்திடி லதில்லே ரூகா, திதமுறு ஞாநத் தாலே திகழ்மய னசிக்கும் போதிங், கெதிரிலே கண்ட சர்ப்ப மிரச்சுவே யன்றி வேரே. 441

ஈதுபோ லார்மா வின்க ணிலங்கிய யாவு மார்மா, வாதலா லார்மாத் தானே யயனரி யானு மாகு, மோதுமிந் திரனு மாகு முயர்சுரர் நரரு மாகு, மேதுமே யார்மா வன்றி யெவளவு மிதில்லே யில்லே. 442

பூரண வார்மா வுள்ளிற் பூரணுந் மாப்பு றத்திற், பூரண வார்மா மேற்கிற் பூரணுந் மாக்கி

ழக்கிற், பூரண வார்மாத் தெற்கிற் பூரணுந் மாவ டக்கிற், பூரண வார்மா மேலிற் பூரண வார்மாக் கீழில். 443

பிரமமா நானே யுள்ளிற் பிரமமா நான்பு றத்திற், பிரமமா நானே மேற்கிற் பிரமமா நான்கி ழக்கிற், பிரமமா நானே தெற்கிற் பிரமமா நான்வ டக்கிற், பிரமமா நான்மேற் கீழிற் பிரமமா நானே யெல்லாம். 444

அலேநுரை குமிழி மற்று மாகிய சுழலே யாதிப், பலபல வுருவ மெல்லாம் பார்க்கிலோர் சலமே போல, வலேவுறு தேக மாதி யகங்கா மீரு யாவு, நிலேயுறு சித்தே யாகு நிமலமாஞ் சித்த தொன்றே. 445

அகிலமா மநது வாக்கா லறியுமிச் சகமனேத் தும், பகுதியின் மேலாய் நின்ற பரமமாஞ் சத்தே யாகும், பகருமச் சத்தை யன்றிப் பார்க்கில்வே ரூக வில்லேத், திகழ்கடங் கலச மாதி தெரிந்திடின் மண்ணின் வேரே. 446

பகுதியா மதுவி னாலே பலவித மயக்கப் பட்டோ, னகுதநீ நானி தென்றே யறைவதா லாவ தென்னை, மிகவுமே சுருதி தானே மித்தியா வத்தி யாச, மிகழவே துவித மில்லை யென்னவே யிசைக்கு மன்றோ. 447

வாணிகர் மலமி லாதாய் வருவிகற் பமுமி லாதா, யூநமா மளவி யங்க லோர்விகா ரமுமி லாதா, யானவுள் வெளியி லாதா யபிந்நவத் துவித மான, வீநமில் பிரம மேநா மினியெதை யுணர வேண்டும். 448

விரிவதா யிங்கு ரைக்க வேண்டிய தொன்று மில்லை, பிரமமே சீவ ரியாவும் பிரமமே பரவு மீசன், பிரமமே யணுவீ றாகப் பிறங்கிய சகம னைத்தும், பிரமமே யேக மென்று பேசலாற் சுருதி யெல்லாம். 449

பிரமமே நாமென் றிந்தப் பெரிதான ஞானம் பெற்றோர், பரவிய பாகி யத்தைப் பற்றாது நன் றாய் விட்டே, யொருமையா நந்த சித்தா யுண்

மையா யுள்ள வந்தப், பிரமமே யாகி யென்றும் பிறங்குவ ருறுதி யீதே. 450

மலமய தூல மீது மற்றுமே வாயு வைப்போ, லலைவுறு சூக்க மீது மகமபி மாநம் விட்டுப், பலமறை புகழா நந்தப் படிவமாம் பரநா னென்றே, சலநமிற் பழக்கத் தாலே தற்பர வடிவாய் நிற்பாய். 451

அரியனே சவதே கத்தி லபிமாந முள்ள மட்டும், புருடனெவ் விதத்தி னாலும் புநிதனே யாகான் மற்றுஞ், சருவதா சநநந் துஞ்சல் சஞ் சல மாதி வியாதி, நரகமே முதலாந் துன்ப நண் ணுவ னாநா வாக. 452

நிருமலச் சிவமாய்த் தூய்தாய் நித்தநிச் சல மாய் நின்ற, பிரமமாந் தன்னாங் மாயைப் பிரிவற வுணர்ந்த போதே, புருடனற் சுத்த னாகிப் புகறுய ரியாவும் விட்டுப், பிரமமே யாவ னிவ்வா பேசிடும் சுருதி யெல்லாம். 453

கிருதிய தன்னாங் மாவிற் கற்பித மான மித் தைப், பொருளினை யெல்லாந் தள்ளும் போது

நிட் கிரிய மாகிச், சருவபூ ரணமா யொன்றாய்ச் சச்சிதா நந்த மான, பரமமாம் பிரம நாமே பரமார்த்த மீதே மைந்தா. 454

தன்னுடை மநவி ருத்தி தன்னுடைச் சொருப மாகப், பன்னிய நிருவி கற்பப் பரமமாம் பூர ணத்தின், மன்னியே சமாதி பெற்றான் மற்றொரு விகற்ப முந்தான், றன்னெதிர் காணு தத்தாற் றத்வமாய் விகற்ப மில்லை. 455

சோகமா ஞால மென்னுஞ் சொல்லிய விகற்ப மெல்லா, மோகமா ரசத்தே யாகு மொழிபுமோர் விகார மின்றி, யாகுமோர் வடிவு மின்றி யகிலமாம் விசேட மின்றி,யேகமாம் வத்து வின்க ணேதுதான் பேதஞ் சொல்லாய். 456

ஞாதிரு ஞாந ஞேய ஞாலமாய் நவிலு கின்ற, யாதொரு பொருளு மின்றி யெவ்விகா ரமுமே யின்றி, யோதுமோர் வடிவு மின்றி யோர்விசே டமுமே யின்றி, மீதியாம் வத்து வின்கண் மேவிய பேத மேதாம். 457

அற்பமும் விகார மின்றி யகிலமாம் வடிவு மின்றிச், செப்பிய விசேட மின்றிச் செய்கையு மியாது மின்றி, யற்பமில் கற்ப காலத் தாழிபோ னிறைந்து நின்ற, வொப்பிலாப் பூர ணத்தி லொன்றிய பேத மேதாம். 458

பாவிய தேசு தன்னிற் பாம்பிய விருளே போலப், பிரமையி னேது வாகப் பேசிய தமசு யாதில், விரிவற லயிக்கு மந்த விமலமாம் வத்து வான, வொருமையாம் பிரமத் தின்க ணொன்றிய பேத மேதாம். 459

ஒருவடி வாக வெங்கு மோங்கிய வத்து வின்கண், மருவிய பேத மென்னு மாற்றமு முண்டோ சொல்லா, யொருசுக வடிவாய்த் தானே யொன்றிய சுழுத்தி யின்கண், கருதிய பேத மேதுங் கண்டவ ரொருவ ருண்டோ. 460

நிருவிகற் பகமே யாக நிகழ்ந்துள பிரமந் தன்னை, யொருமையா யறிந்த போதங் கொன்றிய சகமே யில்லை, யிருளுறு மிரச்சுக் கண்டா

லென்றுமே சர்ப்ப முண்டோ, மருபுவி யதனைக் கண்டான் மற்றதிற் சலமு முண்டோ. 461

இகழுமித் துவித மியாவு மென்றுமே மித்தை யாகும், புகழுமத் துவித மென்றும் போற்றிய பரமார்த் தந்தான், மகனேயிப் படியே நோய் மறைமுடி வுரைக்கக் கண்டோஞ், சுகசுழுத் தியிலு நித்தஞ் சுத்தவத் துவிதங் கண்டோம். 462

கற்பித வத்து விற்குக் கருதிய வதிட்டா னத்தோ, டொப்பிய வபேதந் தன்னை யுள்ளவா றறிஞ ரெல்லாங், கர்பித விரச்சு சர்ப்பங் கானனீர் முதலிற் கண்டா, ரிப்படி யிருக்கப் பேத மிசைத்திடல் பிராந்த ரன்றே. 463

சித்தமே மூல மாகச் செறிந்துள விகற்ப மெல்லாஞ், சித்தமில் லாத போது சிறிதுமே விகற்ப மில்லைப், புத்திர வாத லாலே புகன்றசித் தமுஞ சிக்க, நித்தமும் பூரணத்தி னிலைமையாய்ச் சமாதி செய்வாய். 464

சந்ததம் போத மாகிச் சார்ந்தவா நந்த மாகித், தொந்தமா முவமை யின்றித் தொடருமோ ரளவு மின்றிப், பந்தமில் புரண மான பரமத்தை வித்து வான்றான் சிந்தையிற் சமாதி யாலே செவ்விதா யநுப விப்பன். 465

ஈசமாஞ் செய்கை யின்றி யெய்திய முடிவு மின்றி, யூசமாம் பங்க மின்றி யோர்விகற் பமுமே யின்றி, வானெனப் புரண மான வத்துவை வித்து வான்றான், ஞானசற் சமாதி யாலே நானென வநுப விப்பன். 466

பகுதியின் விகார மின்றிப் பாவனா தீத மாகித், திகழுமோ ருவமை யின்றித் திரசம ரசமே யாகிப், புகழ்பரி புரண மான பொருளினை வித்து வான்று, ணிகழ்வுறு சமாதி யாலே நித்தமு மநுப விப்பன். 467

அகிலமாம் பிரமா ணத்தா லணுகவொண் ணுத தாகி, நிகழ்மறைப் பிரமா ணத்தா னித்தமுஞ் சித்தி பெற்றே, யகமென விளங்கு

கின்ற வகண்டத்தை வித்து வான்றான், நிகழ்வுறு
சமாதி யாலே திடமாக வநுப விப்பன். 468

நிலையிலாச் சநந மாதி நிகிலமாம் விகார
மின்றி, யலையிலா வாரி போல வசைவற
நிறைந்து நின்ற, பவவுரு நாம மில்லாப் பரமத்
தை வித்து வான்றான், சலநமில் சமாதி யாலே
சந்தத மநுப விப்பன். 469

உதயமத் தமந மின்றி யோர்குண விகார
மின்றிச், சத்தமு முண்மை யாகிச் சாந்தமா
யேக மாகி, மிதமிலாப் புரண மான மேனியை
வித்து வான்றான், நிதமுறு சமாதி யாலே
திகழவே யநுப விப்பன். 470

வளமுறு சமாதி பெற்று வழுவிலா
மநத்த னாகி, யளவிலா மகிமை யுள்ள வகண்டமே
யநுப வித்துத், தளர்விலா முயற்சி யாலே சம்சார
பந்தந் தள்ளி, யெளிதிலா வாண்மை தன்னை
யின்றுநீ சபலஞ் செய்வாய். 471

சருவமா முபாதி யின்றிச் சச்சிதா நந்த
மாகி, யொருமையா யுள்ளந் தன்னி லுன்வடி

வாக நின்ற, பொருவிலாப் பிரமந் தன்னைப்
பொருந்திநீ பாவிப் பாயேன், மருவிய சம்சா ரத்
தின் மார்க்கமே மற்றுஞ் செல்லாய். 472

விரிசிதா பாச னாலே விருத்தியின் மார்க்க
மாகப், புருடனின் சாயை போலப் பொய்ய
தாய்க் காணப் பட்ட, வுருவினைச் சவமே போல
வுணர்வினாற் றூரத் தள்ளிப், பெருமைசேர் மநத்த
னானோன் பின்பிதைச் சிந்தை செய்யான். 473

ஆதலா லமல போதா நந்தமா முன்னை நீயே,
சாதுவே பற்றி யிந்தச் சடமல வுபாதி தன்னைத்,
தீதறத் தூரத் தள்ளித் திரும்பவு நினைத்தி டாதே,
கோததாம் வாந்தி யந்நங் குறிப்பது மருளை
யன்றோ.
474

சச்சிதா நந்த மான சாந்தமாம் பிரமத்
தீயி, லிச்சட வுபாதிப் பஞ்சு யாவையு மெரித்துப்
பின்பிவ், வுச்சமாய்ப் போதா நந்த வுண்மையாய்த்
தூய்தாய் நின்ற, துச்சமில் பிரம மாகத்
துலங்குவன் ஞானி யென்றும். 475

பலபிரா ரத்த கன்ம பாசத்தி னாலே கட்டுண், டலையினு மிருக்கி னுந்தன் னாக்கையைப் பொருள தாக, நிலைபெறு ஞானி பேணு னிகழ்சுகப் பிரமத் தின்க, ணலைமந விருத்தி நன்று யடங்கியே யிருப்ப தாலே. 476

அகண்டவா நந்தாந் மாவை யநிசமு நானே யென்று, நிகழ்ந்திட வறிந்த ஞானி நித்தமு மெதையிச் சித்துச், சகந்தனி லென்னி மித்தஞ் சடமான தேகந் தன்னை, யகந்தனி லநுச ரித்திங் கநுதிநங் காப்பன் சொல்லாய். 477

தத்துவ ஞானி யாகித் தகைமையு ளியோகி யான, சுத்தமாஞ் சீவன் முத்தன் றொடர்பயன் றானே தென்னிற், புத்திர புந்தி யாலே பூரண வாநந் தத்தை, நித்தமு முட்பு றத்து நிகழவே யநுப விப்பன். 478

மிருந்துள விராகத் திற்கு மேவிய பயனும் போதம், பகர்ந்தவப் போதத் திற்குப் பயனுப ரதியே யாகுஞ், சுகந்தனி னநுப வத்தாற்

றொடர்வுறு சாந்தி தானே, பகர்ந்தவவ் வுபர திக்குப் பரமான பயனு மைந்தா. 479

ஓதிய வகையாய் மேன்மே லுறுபய னுதிக்கு மாகிற், சாதுவே கீழ்க்கீ ழான சாதநஞ் சபல மாகு, மோதிய பயன்மேன் மேலு முதித்திடா தாகிற் கீழ்க்கீழ், நீதியாஞ் சாத நந்தா னிட்பல மாகு மன்றே. 480

மெத்தவு நிவிர்த்தி யென்ன மேலான திருப்தி யென்ன, நித்தமுந் தானே தோன்று நிகரிலா நந்த மென்ன, வெத்திறத் துன்ப நேரோ யெய்தினு மபய மென்ன, வித்தனை வகையும் வித்தை யீன்றநற் பயனே யாகும். 481

விரிவதா யசுசி யான விவிதமாங் கன்ம மியாதைப், புருடன்முன் பிராந்தி சேர்ந்த போதினிற் பொருந்திச் செய்தா, னருமையாம் விவேகந் தன்னை யன்னவ னடைந்த பின்பு, மிருளுறு மக்கன் மத்தை யெவ்விதஞ் செய்வன் சொல்லாய். 482

நிலையிலா வசத்தி னின்று நிவிர்த்தியே
வித்தை யின்பே, றலைவுறும் பிரவிர்த்தி தானே
யவித்தையின் பேரு மிவ்வா, றலைவுசெய் கார
ணீரே யாதியி னிகழக் கண்டோ, மலதெனில்
வித்து வானுக் கானநேர் பயன்வே றேதாம். 483

ஏதமா மஞ்ஞா னத்தா லெய்திய மருமு டிச்சு,
மூதுணர் ஞான வாளான் முழுவதுந் தீர்ந்த
பின்னர், யாதொரு விடய விச்சை யிலாதால்
வித்து வானுக், கேதுதான் பிரவிர்த்திக் கிங்ஙன 484
னேதுவா மிசைப்பாய் மைந்தா.

வகுத்துள போக்கி யத்தின் வாதனை யுண்டா
காமை, மிகுத்துள விராகத் திற்கு மேவிய வவதி
யாகும், பகுத்துள தேக மாதி பற்றிய வகந்தை
பின்பு, மகத்தினு ளுண்டா காமை யவதியாம் 485
போதத் திற்கே.

சந்தத முயர்ச்சி யாலே சச்சிதா னந்த மான,
சுந்தரப் பிரமத் தின்கண் சூக்கமாய் லீன மான,
சிந்தையின் விருத்தி மற்றுஞ் சிறிதுமே யுண்டா

காமை, மைந்தனே யவதி யாகு மாசிலா
வுபர திக்கே. 486

நித்தமும் பிரமா கார நிலைமையாய் நிற்ப
தாலே, யத்திர வாகி யங்க ளழிந்திடா மனத்த
னாகி, நித்திரை யுற்றோன் போலு நினைவிலாப்
பாலன் போலு, மத்திர விடய போக மறியா
லறிந்தோ னாகி. 487

சொப்பனந் தன்னிற் கண்ட சொரூபமில்
சகத்தைப் போலிக், கற்பித சகத்தை யோரோர்
காலமே காண்போ னாகி, யிப்படி யுள்ள ஞானி
யாவனோ வவனே தந்நிய, னற்பமில் புண்ணி
யப்பே றடைந்தவ னவனே பூச்சியன். 488

யாதொரு சந்நி யாசி யேகமாம் பிரமத்
தின்கண், டீதற லீன மான சித்தனுய்ச் செய்கை
யின்றி, யேதுமே விகார மின்றி யென்றுமே
யின்பஞ் சார்வ, னோதிய வன்ன வன்று
னொளிர்திடப் பிரக்ஞ னானோன். 489

சோரநா யகனைப் பற்றுஞ் சோரநா யகியின்
சித்தம், பாரமா மனையின் செய்கை பற்றினு

மவனி டத்தே, தீரமாய் நிற்பதேபோற் றிகழ்திட
பிராஞ்ஞை யைத்தான், பூரணந் தன்னில்
வைத்தோன் புகழ்திடப் பிராஞ்ஞ ஞனேன். 490

சுத்தநற் பிரம சீவர் சொரூபமா மைக்கி
யத்தை, நித்தமுங் கோச ரித்து நிருவிகற்
பகமே யான, சித்துமாத் திரவி ருத்திச் சேர்பெறும்
பிராஞ்ஞை யித்தை, நித்தமும் பற்றி நின்றே 491
னிமலமாஞ் சீவன் முத்தன்.

தேகவிந் திரிய மாதித் திரளிலே யகந்தை
யும்மற், ருகிய பொருள்க டம்மி லமைவுறு
மமதை யுந்தா, னேகமா யாவ னுக்கிங் கெங்குமே
யிலாத தாகு, மோகமி லவனே சீவன் முத்தனென் 492
றுரைக்க லாவன்.

நிலைபெறு ஞான முற்று நிரந்தா வின்பம்
பெற்று, வலைவுறு சகம றந்திங் கமர்ந்தவன் சீவன்
முத்தன், சலமாந விருத்தி கெட்டுஞ் சாக்கிர
முற்றே னகி, யிலகுசாக் கிரமு மின்றி 493
யிருப்பவன் சீவன் முத்தன்.

எவனிகழ் வாத னெக்கோ ளிலாதநன் ஞான
முற்றே, னெவன்வெகு விகற்ப மான விப்பவ
மியாவும் விட்டோ, னெவன்கலை யுற்றே னுயு
மேதுமே கலையற் றேன, மவனிடர் பந்த மற்ற
வமலனுஞ் சீவன் முத்தன். 494

சித்தமோ டிருந்து மியாவன் சித்தமில் லாதி
ருப்பன், மித்தையாய்ச் சாயை போலிம்
மேனிதான் றெடர்ந்த போது, மத்திலே மமதை
யோடே யகந்தையை விட்டோ னியாவ, னித்தமு
மவனே பந்த நீங்கிய சீவன் முத்தன். 495

பூதகா லத்தி ரந்த பொருளினைச் சிந்தி
யாமை, யோதிய வருகா லத்தி லுறுபொரு
ளோர்ந்தி டாமை, யேதுமே நிகழ்கா லத்தி
லெய்தினு மதிலு பேட்சை, யீதெலாஞ் சீவன்
முத்த னிலக்கண மாகு மைந்தா. 496

ஏதமுங் குணமுஞ் சேர்ந்த வியல்பினல்
வெவ்வே றன, யாதிலுஞ் சமமாம் பார்வை
யெய்தினேன் சீவன் முத்த, னேதிய பார்வை

யாலே யொன்றிய விட்டா நிட்ட, மேதிலும் விகார மற்றோ னிலங்கிய சீவன் முத்தன். 497

பிரத்தியக் கபிந்ந மான பிரமவா நந்தந் தன்னைக், கருத்திலே யநுப விக்கக் காதலுண் டான சித்த, விருத்தியைப் பற்ற லாலே வெளியிலு முளிலும் வேறு, கருத்துறு ஞாந மற்றோன் களங்கமில் சீவன் முத்தன். 498

விரித்துள சகத்தி னுக்கும் விமலமாம் பிரமத் திற்கும், பிரத்தியக் காங்மா விற்கும் பேசிய பிரமத் திற்கும், விருத்தமாம் பேதந் தன்னை விருத்தியி லோர்கா லேனுந், தரித்திடு ஞாந மற்றோன் றகைமையுள் சீவன் முத்தன். 499

சடமான வித்தே கத்தைச் சாதுக்க ளர்ச்சித் தாலுந், தொடர்வான விதனை மற்றோர் துட்டர்கள் பீடித் தாலுந், திடமான ஞாந நிட்டை சேர்ந்துள திறமை யாலே, யிடாராத சமபா வத்தை யெய்தினோன் சீவன் முத்தன். 500

சுருதியின் பலத்தி னாலே சூக்கும வாங்மா விற்குப், பிரமபா வத்தை நன்றாய்ப் பேணியிங் கறிந்த வன்றான், மருவிய பவபந் தத்தை மாசற விடுத்தோ னாகி, யருமையாங் கைவல் யத்தை யடைகுவ னைய மில்லை. 501

பேதமாய் நதியில் வந்த பிரவாகம் வாரி யிற் போல், யாதொரு வெதியி டத்தி லெய்திய விடய மெல்லாங், கோதிலாச் சொருப மாகக் கூடியே லயிக்கு மற்று, மேதுமே கலக்கஞ் செய்யா தின்னவன் சீவன் முத்தன். 502

பிரிந்திடாப் பிரம ரூபம் பிரிவறத் தெரிந்தோ னுக்குத், திரும்பவு முன்போ லிந்தத் திருசியப் பவமே யில்லை, யிருந்ததேற் பிரமந் தன்னை யிவனறிந் தவனே யன்று, விரிந்துள பாகி யத்தை வேண்டிய வெளிமு கன்றான். 503

முன்னமே தொடரா நின்ற மூலவா சனையே கத்தாற், பின்னுமிச் சம்சா ரத்தைப் பேணுவன் பிரம ஞாநி, யென்னவொண் ணாது

வத்து வேகமென் றுணர்ந்த தாலே, சொன்னவா
சனைய னைத்துந் தொடர்வறச் சிதைந்த வன்றோ.

மெத்தவும் பெண்ம யக்க மேவிய மூடன்
றன்னின், சித்தமுந் தாயி டத்திற் செல்லாது
நிற்கு மாபோற், சுத்தவா நந்த மான சொரூபமே
யுணர்ந்தோ னுக்குஞ், சித்தமிவ் விடயா நந்தஞ்
செல்லாது நிற்கு மன்றோ. 505

நித்தமுஞ் சமாதி செய்யு நிமலனா ஞானிக்
கோர்கான், மித்தையாம் பாகி யத்தின் மேவிய
தோற்றங் கண்டு, சுத்தமாஞ் சுருதி யன்னோன்
றொடர்பயன் கூடு மாறு, சத்திலாப் பிராரத்
தத்தைச் சாற்றிடுஞ் சிலவி டத்தில். 506

தகுபய னுதிப்ப தெல்லாந் தான்செய்த
கன்ம மூலம், பகருமக் கன்ம மின்றேற் பற்றிய
பயனு மில்லைச், சுகமுத லநுப வந்தான் றொடரு
மெம் மட்டம் பட்டு மகமுறும் பிராரத் தத்தை
யறிஞனுக் கொப்ப வேண்டும். 507

பிரமமே நாமென் றிங்ஙன் பெற்றுள ஞானத்
தாலே, சருவதாக் கற்ப கோடி சஞ்சித

வினை நசிக்கு, மருளுறு சாக்கி ரத்தான்
மயக்கமாஞ் சொப்ப நத்திற், கருதிய கன்ம
மெல்லாங் காணாது நசிக்கு மாபோல். 508

பேதமாம் சொப்ப நத்திற் பெலமதாய்ச்
செய்யப் பட்ட, தீதிலாப் புண்ணி யந்தான்
றீங்குறு பாப முந்தா, னேதுமே கனவை விட்டிங்
கெய்திய நனவுற் றோர்க்குச், சாதுவே நரகஞ்
சுவர்க்கஞ் சார்ந்திட வேது வாமோ. 509

சங்கமில் லாம லென்றுஞ் சாந்தமாந் தத்து
வத்தைப், பங்கமில் லாது தானாய்ப் பார்த்து
நன் றாய றிந்த, துங்கமாஞ் சந்நி யாசி தூரவா
காமி யத்தை. யெங்குமே யெவள வேனு
மென்றுமே யிசையான் விண்போல். 510

ஒருமையாம் விண்க டாதி யுபாதியின்
புணர்ப்பி னாலே, மருவிய மதுகந் தாதி மருவிடாத்
தன்மை யேபோ லொருமையா மாந்ம ஞானி
யுபாதியின் புணர்ப்பி னாலு, மருவிய தன்மத்
தோடு மைந்தனே மருவ மாட்டான். 511

போதமுண் டாவ தற்குப் பூருவ மேயு
தித்த, பேதமாம் பிராரத் தந்தான் பெறும்பய
னளியா வண்ண, மோதிய ஞானத் தாலே
யொழிந்திடா திலக்கி யத்தின், சேதமே யுத்தே
சித்துச் செலுத்திய பாண மேபோல். 512

புலியெனும் புத்தி யாலே போட்டவோர்
பாண மற்று, முலவிய பசுவி தென்றே யுண்
மையை யுணர்ந்த போது, மலைவற மத்தி யத்தி
லடங்கிநிற் காம லேதான், பெலமுட னிலக்கி
யத்தைப் பேதித்து நிற்கு மன்றே. 513

ஆகையா லறிஞ ருக்கு மதிபலம் பிராரத்
தந்தான், போகமே புசித்த தாலே போக்கிட
வேண்டு மித்தை, யேகமா ஞான மாகு மிலங்கிய
வக்நி தன்னு, லாகிய சஞ்சி தத்தோ டழியுமா
காமி யந்தான். 514

பிரமசீ வைக்கி யத்தைப் பிரிவற வறிந்து
பின்னு, மருவிய மயமே யாக மாறும
லென்று நின்றோர், திரிவிதக் கன்ம முந்தாஞ்

சேர்ந்திடா ரவரே நித்த, நிருமல நிருவி கார
நிர்க்குணப் பிரம மாவர். 515

யாதொரு வுபாதி சங்க மின்றிக்கே வலமாய்
நின்ற, பேதமில் பிரம ரூபம் பெற்றுள வறிஞ
ருக்கிங், கோதிய பிராரத் தத்தை யுண்டென
வுரைக்க வொண்ணு, காதல்செய் நனவற் றோற்குக்
கனவுள தென்ன லாமோ. 516

நனவுளோன் சொப்ப னத்தி னண்ணிய
பொய்த்தே கத்து, மனையதே கோப யோக
மாகிய பொய்ஞ்ஞா லத்து, நனவில்யா னெனதி
தென்று நாடிடான் பின்னு வென்று, லநகனே
நனவிற் றானே யன்னவ னமைந்து நிற்பன். 517

அன்னவன் மித்தை யான வச்சக மடையப்
போனால், பன்னுமச் சகமுஞ் சோப் பட்டதாய்க்
காணான் மற்றுந், துன்னிய வச்ச கத்தின்
றொடர்பிருந் திடுமே யாகி, லன்னவன் துயிலை
விட்டோ னன்றென வறிய லாமே. 518

இந்தவா பிரமந் தன்னை யெய்திய பிரம
ஞானி, யந்தநற் பிரம மாக வடங்குவன்

பிறிதைப் பாரான், மைந்தனே யவன்பு சித்தன்
மலசலம் விடுத்த லாதி, சிந்தைசெய் வதுக
நாவிற் சேர்பொருட் சிந்தை போலாம். 519

கருமமே மூல மாகக் கற்பித தேகத்
திற்கிங், கொருமையில் பிராரத் தத்தை யொப்பலா
மற்ற நாதி, சொரூபமாய்க் கருமத் தாலே
தோன்றிடா வான்மா விற்கிங், கொருவிதக் கன்ம
மேனு முண்டென வொப்ப லாமோ. 520

ஓதிய வான்மா வென்று முதித்திடா நித்த
மென்றே, யேதமி லாம லுள்ள வியல்பினை
யிசைக்கா நின்ற, வேதமோ துவதா லந்த
விமலமாஞ் சொரூப மானோற், கேதுமே பிராரத்
தந்தா னிருக்குமென் றெப்ப லாமோ. 521

என்றுதே காந்ம புத்தி யிசைந்ததா யிடுமோ
வன்றே, தன்றுபி ரார்த்த கன்மத் தொடர்வுமே
சித்தி யாகு, மொன்றுதே காந்ம புத்தி யொழிந்
துள வறிஞ ரின்பா, னின்றதாய்ப் பிராரத்
தத்தை நினைவது நீதி யோசொல். 522

கற்பித தேகத் திற்குங் கருதிய பிராரத்
தத்தை, யொப்புதன் மயக்க மேயா முண்மையிற்
கற்பி தந்தா, னெப்படி சநிக்கு நிற்கு மிறந்திடு
மியாது மில்லை, யிப்படி யுசாவி லாக்கை
யென்றுமே யசத்துத் தானே. 523

ஆதலா லசத்தாக் கைக்கு மமைபிரா ரத்த
மில்லை, யோதிய நீதி யாக வொன்றினுக்
கேனு மீது, சாதுவே யிலாத தேனுஞ் சத்திய
ஞாநி கட்கு, வேதமே பிராரத் தத்தை விதிப்
பதன் கருத்தைக் கேளாய். 524

அந்தநல் வித்தை யாலே யவித்தைகா ரியந
சித்தாற், பிந்தியித் தேக மாதி பிறங்குவ தெந்த
வாறென், றிந்தவா சங்கிக் கின்ற வீநரைச்
சமாதா நிக்கச், சுந்தர மான வேதஞ் சொல்
லிடும் பிராரத் தத்தை. 525

இப்படி வெளிநோக் காக வேகதே சத்தில்
வேதங், கற்பிதப் பிராரத் தத்தைக் காட்டிடு
ஞாநி கட்குஞ், செப்பிய தேக மாதி சிறிதுமே

சத்தா மென்றிங், கொப்பிடும் வண்ண மித்தை 526
யுரைத்திட வில்லை மைந்தா.

அகிலபூ ரணமே யாகி யாதியந் தங்க ளின்றி, மிகவுமோர் பிரமா ணத்தான் மேவவொண் ணாத தாகிப், பகர்செய லின்றி நின்ற பரமமாம் பிரம மொன்றே, திகழுமத் வயமா யித்திற் சிறிதுமே 527
பேத மில்லை.

சுத்தநிட் க்ரிய சச்சித் சுககந சொரூப மாகி, நித்தவத் துவித மான நிருமலப் பிரம மொன்றே, புத்திர வெல்லா மாகிப் பூரண மாயி லங்கு, மித்தில்வே றான பேத மெவளவு மில்லை 528
யென்றும்.

தள்ளவுங் கூட்ட வுந்தான் றகாததாய்த் தன்னிற் றானா, யுள்ளவா தன்னி லொன்று மொன் றிடாப் பிரம மொன்றே, யுள்ளிலும் வெளியி லெங்கு மொருமையாய் நிறைந்து நிற்கு, மௌள் ளள வேனு மித்தி லெய்திய பேத மில்லை. 529

நிரஞ்சந நிருவி கற்ப நிட்கள நுண்ணம யாகி, விரிந்தநிர்க் குணமா யொன்றால் விளம்பிடப்

படாத தாகிப், பொருந்திய வடிவ மான பூரணப் பிரம மொன்றே, யிருந்ததத் வயமா யித்தி லெவளவும் பேத மில்லை. 530

சித்தமு வாக்கி யாவுஞ் சென்றுகோ சரிக்க வொண்ணாச், சத்ததாய்ச் சுத்த சித்தாய்ச் சாருமோ ருவமை யின்றி, நித்தவா நந்த மாகி நிகழ்சொத சித்த மான, வத்வயப் பிரமத் தின்க ணணுவுமே பேத மில்லை. 531

போகமே தள்ளி யந்தப் போகவா சையும்வி டுத்திங், காகிய சாந்தி தாந்தி யடைந்தமா வெதிக டாமே, யேகநற் றத்து வத்தை யிருதயந் தனில றிந்து, பாகமா மியோகத் தாலே பரசுக மடைந்தா ரன்றோ. 532

ஆதலாற் பால நீயு மகண்டவா நந்த மான, பேதமி னின்சொ ரூப பிரமதத் துவம றிந்தே, யேதமா நின்ம நத்தா லிங்குக்கற் பித்த மோகப், பேதமாம் பந்த நீங்கிப் பேறுபெற் றவனாய் நிற்பாய். 533

நிருவிகற் பகமே யான நிருமலச் சமாதி
கொண்டே, யொருமையா முன்சொ ரூப முணர்
வதாங் திட்டி யாலே, மருட்டரு மைய மின்றி
மாசற நோக்கு வாயேற், பிரியநீ கேட்ட வத்துப் 534
பின்னரும் பேதி யாதால்.

தன்னிடைப் பொய்ய வித்தை தந்தபங்
தம்வி டுத்துத், துன்னிய சச்சித் தின்பச் சொரூ
பமாங் தனையே சார, மன்னுநன் னூல்கள் யுக்தி
மாகுரு வசந மாநம், பின்னுநற் சுவாநு பூதி 535
பெருகிய பிரமா ணங்காண்.

பந்தமு மோட்ச முந்தான் பசியுடன் திருப்தி
தானுஞ், சிந்தையின் ரோக மில்லாத் திறமையே
முதல னைத்து, மைந்தனே தாங்க டாமே மயலற
வுணர்வர் மற்றோர், வந்தவோ ரநுமா நத்தால் 536
வகுத்துள விவைம திப்பர்.

சுருதிகள் பொதுவே யாகச் சொல்லிடு
மெப்ப டித்தாய்க், குரவரு மப்ப டித்தான்"கூறுவர்
சீட னேநம், பாசிவ னருளாற் றந்த பரமுண

ரநுப வத்தால், வரையிலாப் பவமா கின்ற வாரிதி
கடக்க வேண்டும். 537

சகலவே தாந்த நூலிற் சாரமாய்த் திட்டி
மூன்று, திகழுமத் திட்டி யாலே திருசிய மியாவு
நீக்கி, நிகழுமத் துவிதா கண்ட நிருமலப் பிரமந்
தன்னை, யகமென வறிந்த வன்றா னகண்டனாய்
முத்த னவன். 538

பாவிய திட்டி மூன்றின் பகுப்பினைப் பகரக்
கேளாய், விரிவுறு வாத திட்டி மித்தியா திட்டி
மற்றும், பிரிவெலா நீக்கா நின்ற பிரவிலா பதிட்டி
மூன்றா, மிருமைதீ ரிவைக டம்மி னிலக்கண
மியம்பு வாமே. 539

மருவிய சுழுத்தி போலு மகத்தான தானு
போலும், பிரமமா மென்னி டத்திற் பிறிது
போற் காண்ப தெல்லா, மொருவனு வேனு
மில்லை யுள்ளவ னேனே யென்று, நிருமலப்
பார்வை தானே நிகழ்த்திய வாத திட்டி. 540

இருமைசேர் கனவு போலு மிந்திர சாலம் போலும், பிரமமா மென்னி டத்திற் பிறிதுபோற் காணப் பட்ட, சருவமு மித்தை யாகுஞ் சத்திய நானே யென்று, விரிவுறும் பார்வை தானே மித்தியா திட்டி யாகும். 541

பரவிய வாழி போலும் பார்த்திடுங் கனவு போலு, மொருசிதா காச மான முருவமா மென்னி டத்திற், பிரிவுபோற் காண்ப வெல்லாம் பிரமமா நானே யென்று, பிரிவிலாப் பார்வை தானே பிரவிலா பதிட்டி யாகும். 542

ஓதிய திட்டி மூன்றி லுளத்தினு ளிசைந்த தான, வேறொரு திட்டி யாலு மிருமையாந் திருசி யத்தைத், தீதற நீக்கி நித்தந் திருக்குமாத் திரமாய் நின்ற, பேதமில் பாமு ணர்ந்து பேற்றினை யடைய வேண்டும். 543

பரவிய திட்டி மூன்றும் பரசிதா காச மான, பிரமஞா நத்தி னுக்குப் பேணிய வேது வேனும், பிரிவிலாப் பார்வை யாகும் பிரவிலா

பதிட்டி தானே, யொருமையா ஞானஞ் சேர வுத்தம வேது வாகும். 544

உன்னுடை யகண்ட மான வுண்மையாஞ் சொரூபந் தன்னை, யுன்னுடை யநுப வத்தா லுற்றுநீ யேயு ணர்ந்து, பிந்நமில் சீவன் முத்திப் பேறெனு மின்பம் பெற்று, நின்னிடை நிருவி கற்ப நிலைமையாய் நீயி ருப்பாய். 545

பரமமாம் வேதாந் தத்தின் பரமசித் தாந்த மீதே, பிரமமே சீவர் யாவும் பிரமமே சகம னைத்தும், பிரியனே பிரம மாகப் பிரிவற விருத்தன் மோட்சஞ், சுருதியின் முடிவ னைத்துஞ் சொன்னதிற் பிரமா ணங்காண். 546

என்னலுங் குரவன் வாக்கா லேதமின் மறைமா நத்தாற், றன்னுடை மநநந் தன்னுற் றத்துவ மறிந்து சீடன், பிந்நவிந் தியம டக்கிப் பேதமில் சமாதி பெற்றுத், தன்னிலே யசல னாகத் தானொரு விடத்தி ருந்தான். 547

இந்தவா சிறிது கால மேகமாம் பிரமத் தின்கண், டொந்தமில் சமாதி தன்னைத் திகளிலா

மகத்தாற் பெற்றுப், பிந்தியந் நிட்டை விட்டுப்
பிரிந்துபே ரின்பத் தோடே, யந்தமி லாத
தன்னி னநுபவ மறைய லுற்றான். 548

பிரமசீ வைக்கி யத்தைப் பேணினா னறிந்த
தாலே, பிரிவுசெய் புந்தி யும்போய்ப் பிரவிர்த்தி
யாவு நீங்கி, யுருவிது வுருவி தன்றென் றென்
றையு முணர்கி லேனியா, னொருமையா மிச்சு
கத்திற் குற்றவோர் கரையுங் காணேன். 549

விரும்பிய சொரூபா நந்த விமலமாஞ் சுதையி
னாலே, நிரம்பிய பிரம மாகு நிர்மல
வாரி தன்னின், பரம்பிய மகிமை தன்னைப்
பகர்ந்திட வாக்கி னாலுந், தெரிந்திட மதி
னாலுந் திறமையை யடைந்தோ ரில்லை. 550

சிந்துவி லாலாங் கட்டி சேர்ந்ததிற் கரைவ
தேபோ, லந்தமில் பிரமா நந்த மாகிய சிந்து
தன்னின், விந்துவின் லேசா லேச மீதுதான்
வீழ்ந்த வென்றன், புந்தியு மதிற்க ரைந்து
பூரணச் சுகமா யிற்றே. 551

பங்குற வின்று கண்ட பார்முதற் சகம
னைத்து, மிங்குத்தா னெவள வேனு மில்லையீ
தென்னே யென்னே, யெங்குத்தா னேக லாய்த்
தோ யாதினா னீக்க லாய்த்தோ, வெங்குத்தான்
லீந மாய்த்தோ வீதுதா னென்னே யென்னே.

பேதமி லகண்டா நந்தப் பெயர்பெறுஞ்
சுதைநி றைந்த, போதமாம் பிரம மென்னும்
பூரணச் சிந்து வின்க, ணேதுதான் றள்ளத்
தக்க தேதுதான் கூட்டத் தக்க, தேதுதான்
வேறா கின்ற தேதுதான் விருத்த மந்தோ. 553

பிரமமா சாக ரத்திற் பிறிதினை யொன்றுங்
காணேன், பிரமமா சாக ரத்திற் பிறிதினை
யொன்றுங் கேளேன், பிரமமா சாக ரத்திற்
பிறிதேது மறிகி லேனியான், பிரமவா நந்த
மாகப் பிரிவற விருக்கின் றேனே. 554

தேசிக ராச போற்றி தெரிந்துள பெரியோய்
போற்றி, பாசமற் றவனே போற்றி பரமவத்
தமனே போற்றி, யேசிலா வேக வின்ப விரதமா

முருவே போற்றி, மாசிலா விபுவே போற்றி
மாவருட் கடலே போற்றி. 555

நின்னுடைக் கடாட்ச மாகு நெருங்கிய
நிலவி னாலே, யென்னுடைப் பவதா பத்தா
லெய்திய துன்ப நீங்கி, யுன்னிய வகண்டா நந்த
வுண்மையா மாந்ம ரூப, மன்னிநான் கணநே
ரத்தின் மகத்துவ மடைந்தே னந்தோ. 556

நாதநின் னருளி னாலே நவில்பவ நக்க ரத்
தின், பீதியை விடுத்தோ னானேன் பேற்றினைப்
பெற்றோ னானே, னோதருந் தந்ய னானே னுள்
ளபூ ரணமே யானேன், சோதியாய் நித்யா நந்த
சொரூபமே யானே னந்தோ. 557

சங்கமும் விட்டோ னானேன் சரீரமு
மற்றோ னானேன், லிங்கமு மிற்றோ னானேன்
லீநமா மநத்த னானேன், தங்கள வற்றோ
னானேன் தாபமும் விட்டோ னானேன், பங்கமில்
புராண னானேன் பரமநின் னருளி னாலே. 558

கத்திரு போக்த்ரு த்வங்கள் கற்பித
விகார மியாவு, நித்தமு மற்று நின்ற நிட்கிரிய

சொரூப மானேன், சுத்தசிற் சொரூப மானேன்
சுத்தகே வலமு மானே, னித்தநற் சிவமே யானே
னிமலநின் னருளி னாலே. 559

கத்திரு போக்தி ருக்குங் காண்பவன்
கேட்போ னுக்கு, மெத்தவுஞ் சொல்வோ னுக்கு
மேலதாஞ் சொரூப மானே, னித்தநிட் கிரிய
மாகி நிரம்பியோ ரெல்லை யற்ற, வத்தமில்
புராண மான வசங்கசிற் சொரூ ப மானேன். 560

தெரிந்திடும் பொருளு னன்று தெரிந்திடாப்
பொருளு னன்று, விரிந்துள விவைக ளெல்லாம்
விளக்கிநற் சுத்த மாகி, நிரந்தர மாக வெங்கு
நிரம்பியுள் வெளிக ளின்றிப், பொருந்திய
வகண்டா நந்த போதமாம் பிரம மேநான். 561

பகருமோ ருவமை யின்றிப் பழைமையா
யாதி யின்றி, யகமிது வதுவென் றிவ்வா றாகிய
விகற்ப மின்றிச், சுககந வடிவ மாகிச் சுத்தசித்
துருவ மாகி, நிகழுநித் தியவ கண்ட நிர்மலப்
பிரம மேநான். 562

பரவிய வயனு மானேன் பரித்திடு மரியு மானே, னிருமைதீர் சிவனு மானே னீசனு நானே யானே, னருளுநற் சிவனு மானே னகிலமு நானே யானேன், கருணைவா ரிதியே யுன்றன் கரையிலா வருளி னாலே. 563

பாசக சீவ ரானேன் பாசக சீவ ரற்ற, வொருசிதா காச மான வுருவமாம் பிரம மானேன், சருவசான் றாகி நின்ற சந்தத போத மானே, னிருமம நிரகங் கார நிருமல சொரூப மானேன். 564

சகலபூ தத்தி டத்துஞ் சார்ந்துள சாட்சி யானே, னகிலமாஞ் சகத்தி னுக்கு மமாதிட் டான மானே, னெகுதுமுன் போகம் போக்தா வீதென வேறாய்த் தோன்றிற், றகுதெலா மின்று நானே யாகினே னந்தோ வந்தோ. 565

அகலுமா நந்த சிந்து வாகிய வென்னி டத்திற், பகுதியாம் வாயு வின்றன் பல்விதச் சலனத் தாலே, வெகுவித ஞால மாகும் விசித்திர

வலைக டோன்றி, யகுதுக ளடங்கி னாலு மாகுவ தெனக்கொன் றில்லை. 566

உலகர்க ளநாதி யாக வுற்றத மத்தி யாச, நிலைமையா னிருவி கற்ப நிட்கள வடிவா மென் னிற், பலவிதத் தூல மாதிப் பகுப்பினைக் கற்பிக் கின்றார், கலைகணங் கற்ப மாதி கான்மிசைக் கற்பிப் பார்போல். 567

பற்பல சித்த தோடம் பற்றிய மூட ராலே, கற்பித மதிட்டா னத்தைக் களங்கமாய்ச் செய்யா தென்றும், வெப்புறு கான னீரால் விரிவுறுங் கானற் பூமி, யற்பமுஞ் சேறு டைத்தா யாகுவ தில்லை யன்றோ. 568

பாவிய வாகா சம்போற் பற்பல விகற்ப மற்றே, னிரவிபோல் விளக்கப் பட்ட தெவை யினும் வேறா கின்றே, னாவிய வரைபோ லென்று மூன்றிநிச் சலனா கின்றேன், கருதிய வாரி போலோர் கரையுமே யற்றோ னானேன்.

பூத்வா காச மேகப் புணர்ப்பினை யடையா தேபோற், போதமா நானுந் தேகப் புணர்ப்பினை

யடைய வில்லை, யாதலாற் றேக தர்ம மாகிய நசாக்க நாவு, மேதமாந் துயிலு மென்று மேகமா மெனக்கு முண்டோ. 570

வாதக தேக மாதி வந்திடும் போயி டும்மற், றேதமாங் கன்மஞ் செய்யு மெய்திய பயனைத் துய்க்குஞ், சாதமே முதல்வி காரஞ் சார்ந்திடு மாத லாலே, போதமா னான்கு லக்கோ போலகிச் சலனே யென்றும். 571

ஒருபகுப் பின்றி யென்று மோருரு வாமெ னக்கு, மருவுபி ரவிர்த்தி யில்லை மற்றெரு நிவிர்த்தி யில்லை, கருதிய விண்போ லெங்குங் கலந் திடை வெளியி லாம, லொருமையாய் நிறைந்த நானிங் குற்றெதைச் செய்வோ னுவேன். 572

இந்தியஞ் சித்த மின்றி யாதொரு விகார மின்றி, வந்தவோர் வடிவ மின்றி வானென வகண்ட போதா, நந்தமா மெனக்குப் பாவ நல்வினை யென்று மில்லைச், சுந்தர வேத முந்தான் சொல்வதிப் படியே யன்றே. 573

புருடனின் னிழலி னேடே பொருந்திய தாபஞ் சீத, மருவிய தீங்கு நன்கு மற்றிவை யேதா கட்டுந், தாணியி லந்தச் சாயை தன்னின்வே ருகி நின்ற, புருடனுக் கிலாத தேபோற் புகல்வினை யெனக்கு மில்லை. 574

திருசியங் கட்கு வேருய்த் திகழ்ந்துதா சீ மாகி, நிருவிகா ரியுமே யாகி நிகழ்ந்திடுந் திருக்கா மென்னைத், திருசிய தரும மொன்றுஞ் சேர்ந்திடா தோரில் லத்தின், றருமமங் குள்ள தீபந் தன்னினைச் சாரா தேபோல். 575

சந்தத மிரவி கன்ம சாட்சியா யிருக்கின் ருற்போற், ருெந்தமா மயப்பிண் டத்தைத் தொடாந லெரிக்கின் ருற்போற், சந்தியி லிரச்சு ரூபஞ் சர்ப்பமே யாகின் ருற்போ, லந்தமில் கூடத் தாந்மா வாகிய நானு மாவேன். 576

ஒன்றினைச் செய்வோ னும்மற் ருென்றினைச் செய்விப் போனு, மொன்றினைத் துய்ப்போ னும்மற் ருென்றினைத் துய்ப்பிப் போனு,

மொன்றினைக் காண்போ னும்மற் றென்றினைக் காண்பிப் போனு. மன்றநான் சுயமே சோதி யாகிய வாத்மா வானேன். 577

சலித்திடு முபாதி யோடே சார்ந்தசிற் பதிபிம் பத்தி, னலைத்தலை மூட ரானோ ரஃதினுக் கயலே யான, சலித்திடா வகண்ட சித்தின் சத்ததாம் பிம்பத் தின்கண், செலுத்திநான் கர்த்தா போக்தா சிதைந்தவ னென்று சோர்வர். 578

பாவிய சலத்திற் கண்ட பாற்கரன் பதிபிம் பத்தின், மருவிய தரும மியாது மற்றவற் கிலாத தேபோற், றிரிவுறு முபாதி சேர்ந்து திகழ்சிதா பாச தர்ம, மொருசிதா காச மான வுருவமா மெனக்கு மில்லை. 579

சலத்திலோ தலத்தி லோவிச் சடமான தூல தேக, மலைந்துதான் புரண்ட போது மஃதுள தர்மந் தன்னைக், கலந்திடே ஞனியா தொன்றுங் கடத்துள தர்மந் தன்னைச், சலித்திடா வாகா சந்தான் சற்றமே சாரா தேபோல். 580

கத்திரு போக்திரு த்வங்கள் கலத்துவ சடத்து வங்கள், பெத்தமுத் தத்து வங்கள் பெரியசா துத்து வாதி, புத்தியின் விகற்ப மன்றிப் பூரணப் பிரம மான, சுத்தவத் துவிதா கண்ட சொரூபமா மெனக்கி தில்லை. 581

பகுதியின் விகாரக் கூட்டம் பத்துநூ றுயி ரங்க, ளெகுறுதா னுதித்த போது மேகசித் தாமெ னக்கிங், கருதினு லாரி யென்னை யமலமா மாகா சத்தின், முகிலினு டம்ப ரந்தான் முளைத்தலா லாரி யுண்டோ. 582

பகுதியே முதலாய்த் தூல பரியந்த மான விந்த, வகிலமா ஞாலத் திற்கு மதிட்டான மாயி லங்கிக், ககநே ராதி யந்தங் கலந்திடாச் சூக்க மாகி. நிகழுமத் துவிதா கண்ட நிர்மலப் பிரம மேநான். 583

உன்னிய மாயை செய்த வோர்விகற் பமுமே யின்றி, மன்னிய பிரத்ய காத்ம வடிவமாய்ப் புத்தி யாலே, யின்னதென் றுணா வொண்ணு

வின்பமாய்ச் சத்துச் சித்தாய்த், துன்னுமத்
துவிதா கண்ட சொரூபமாம் பிரம மேநான். 584

சகலவா தார மாகிச் சகலசாட் சியுமே
யாகிச், சகலவா கார மாகிச் சகலபூ ரணமே
யாகிச், சகலமு மின்றித் தூய்தாய்ச் சத்துமாய்ச்
சலந மற்ற, வகமிலா நிருவி கற்ப வத்வயப்
பிரம மேநான். 585

ஒருசெய லொருவி கார மொருபகிர்ப்
போர்வி கற்ப, மொருவுரு வோரா லம்ப
மொருவிநா சமுமே யின்றிச், சருவமாய்ச் சருவாந்
மாவாய்ச் சருவமுந் தாண்டி யொன்றாய்ப்,
பொருவிலா வகண்டா நந்த போதமாம் பிரம
மேநான். 586

ஈசனே திவ்ய மாக விசைந்தநின் னருளி
னாலே, தூசிலாச் சொப்பிர காச சொரூபசாம்
பிராச்ய நிட்டை, நீசனு மென்ற னாலு நித்தமாய்ப்
பெறலா யிற்றே, தேசிகேந் திரனே போற்றி
திரும்பவும் போற்றி போற்றி. 587

சநநமு மிறப்பு மாதி சார்ந்ததாற் பொல்லாங்
கான, கநமதா மாயை செய்த கனவினில்
வெகுதா பத்தோ, டநிசமு மயங்கிச் சோர்ந்தவ்
வகங்கா வியாக்கி ரத்தாற், றிநமுமே துன்பப்
பட்ட தீநனு மென்னைக் காத்தாய். 588

பன்னிய சொப்ப நத்தைப் பற்றிய வென்னை
நீயே, பிந்நமில் பிரம ஞாந பெலத்தினாற்
போதிப் பித்திங், கன்னசொப் பநம கற்றி
யகண்டவா நந்தந் தந்து, தந்நிய னாகச் செய்தாய்
தந்தையே யருளி னாலே. 589

குருபர வுன்ற னெந்தக் குற்றமில் லாத
சோதி, வரையிலா தகில மான வடிவமா
கப்பி றங்கு, மொருமையா யகண்டா நந்த
வுண்மையா மந்தச் சோதி, யுருவமே நோக்கி
யென்று முவந்துநான் போற்றல் செய்வேன். 590

இன்னவா போற்றல் செய்திவ் வேகமாந்
தத்து வத்தை, யந்நிய மறவ றிந்தவ் வகண்டவா
நந்தம் பெற்ற, தந்நிய சீடன் றன்னைத்

தகைமையுள் குரவ னோக்கி, மின்னிய வதன னாக
மீளவிவ் வசனஞ் சொன்னான். 591

அகண்டமாம் பிரமத் தோற்ற மகிலமு
மாத லாலே, சகமிது வென்னுந் தோற்றஞ்
சத்தியப் பிரம மேயென், றகத்துறு மாந்ம
நோக்கா லறிய சித்த னாய்நீ, யிகபர மெவ்வி
டத்து மேகமா யென்றும் பார்ப்பாய். 592

சகத்தினி னல்ல தான சட்சுவைச் சார்ந்தோ
ருக்குப், பகுத்துள வுருவ மன்றிப் பார்க்கவே
றிலாத தேபோ, லகண்டமாம் பிரம வித்துக்
கமலமாம் பிரம மன்றி, யகந்தனி லறியும்
வண்ண மந்நிய மொன்று மில்லை. 593

எந்தநல் வித்து வான்றா னிம்மகா நந்தம்
பற்றி, வந்ததன் னநுப வத்தை மாறிவா
ளாம்பு லத்திற், புந்தியால் ரமிப்பன் விண்ணிற்
பூரண விந்து தோன்றின், மைந்தவோ வியமே
யான மதியினில் ரமிப்பா ருண்டோ. 594

மித்தியா விடயந் தன்னின் மிகுந்தநு பவத்தி
னாலே, யித்தனை யேனுந் திருப்தி யில்லையித்

துன்பம் போகா, வத்வயா நந்தாந் மாவி னநுபவ
கிட்டை தன்னை, நித்தமு நீய டைந்து நிறைசுகத்
திருப்த னாவாய். 595

உன்னையே வெளியி லெங்கு மொருமையாய்
நோக்கி நிற்பா, யுன்னையே யொருமை யாக
வுள்ளிலு முன்னி நிற்பா, யுன்னுடைச் சொரூப
மான வொழிவிலாப் போா நந்தந், தன்னையே
புசித்துக் காலந் தள்ளுமா மதியு டைத்தோய். 596

நிருவிகற் பகவ கண்ட நிர்மலப் போதாந்
மாவில், வருவிகற் பகம னைத்தும் வானமர்
புரமே போலா, மொருமையா மானந் தாந்ம
வுருவநீ யாகி யென்றும், பரமமாஞ் சாந்தி
பெற்றுப் பரமான மோனஞ் சார்வாய். 597

மித்தியா கற்ப னைக்கு மிகவுமே யேது
வான, புத்திநற் பிரம ரூபம் பொருந்தியே
வெறிதி ருத்த, லுத்தம சாந்தி யித்தி லுள்ளவா
நகண்டா நந்தம், வித்துவா னுக்கு நித்தம்
விமலமாய் விளங்கா நிற்கும். 598

ஏகமாம் பிரம ரூப மியானென வுணர்ந்த கண்ட, மாகிய வவ்வா நந்த மநுபவிக் கின்ற வர்க்கு, மோகவா தனையே யற்ற மோநமா நிட்டை யின்றிச், சோகமில் சுகம ளிக்கச் சொற்பமும் வேறொன் றில்லை. 599

தத்துவ மறிந்த யோகி தன்சொரு பாநந் தத்தி, னித்தமும் ரமிப்போ னாகி நினைத்ததன் னிச்சை வாறே, புத்திர விருப்ப னிற்பன் போகுவன் படுப்பன் மற்று, மெத்தனை விதமோ வாக விசைந்தவா றிலங்கா நிற்பன். 600

எதமாம் பதிபந் தங்க ளின்றிய விருத்தி யாகிப், பேதமில் பிரம ஞானம் பெற்றுள பெரியோ ருக்கு, யாதொரு தேசங் கால மிலக்கிய திட்டி யாதி, யோதுமா சநமே யாதி யொன்றுமே தேவை யில்லை. 601

தன்னினை யறிவ தற்குத் தானொரு நியமம் வேண்டா, மன்னிய கடமி தென்று மலைவற வறிவ தற்குத், துன்னிய பொருள்வி ளக்கந் தோடமில் சட்சு வன்றிப், பின்னுமொரு நியமந் தன்னைப் பேணுவ தெங்கு முண்டோ. 602

அந்தவா நித்த சித்த மாகிய வெவ்வான் மாவுஞ், சொந்தமா மநவி ருத்தி சுத்தமா யிருக்கும் போது, சந்ததந் தானே தோன்றுஞ் சாருமோர் தேசங் காலம், பிந்தியோர் சுத்தி யாதி பேணுவ தொன்று மில்லை. 603

தேவதத் தோக மென்று தெளிவுறு ஞானத் திற்குத், தேவையாய் வேறிங் கொன்றுந் தேடிடாத் திறமை யேபோற், பாவநப் பிரம வித்துப் பாமமே நானென் றிவ்வா, மேவிய ஞானத் திற்கு மீளவோ ரபேட்சை யில்லை. 604

இரவியாற் சகத்தைப் போல யாதொரு பிரம தேசாற், பரவிய சகம னைத்தும் பகுப்புடன் விளக்க லாமோ, வொருமையா மந்தத் தேசை யுண்மையில் லாத துச்ச, வுருவமா மெவ்வ நான்மா வுள்ளவா விளக்கி வைக்கும். 605

வேதசாத் திரபு ராணம் விவிதமாம் பூத மெல்லாம், யாதொரு தேசி னாலே யென்றுமே

யிலங்கா நிற்கும், போதமா மந்தத் தேசாம் பூரணப் பிரமந் தன்னை, யேதுமே யிச்ச கத்தி விலக்குவ தெங்கு மில்லை. 606

ஓதிய விந்த வான்மா வோர்சுயஞ் சோதி யாகித், தீதற வநந்த சத்தி திகழ்வுடைத் தாகி யெல்லாப், போதமா முருவ மாகிப் பொருந்தியே மற்றொன் றுலு மீதென வுணா வொண்ணு விலக்கிய வடிவாய் நிற்கும். 607

ஓதிய விவ்வான் மாவை யுயர்ச்சிசேர் பிரம வித்திங், கேதமே யில்லா வண்ண மியானென வுணர்ந்து நன்றாய்த், தீததாம் பந்தம் விட்டுத் திரமான முத்தி பெற்று, யாதொரு துன்ப மின்றி யேகமா யிலங்கா நிற்பன். 608

பிரிவிலா நந்த திருப்தி பெற்றுள பரம வித்து, மருவிய விடயத் தாலே மகிழ்வுசோர் வடையா னத்தி, லூரவிய காம மாதி யுற்றிடான் றன்னி டத்தே, சருவதா ரமிப்போ னாகிச் சந்தத மகிழ்ச்சி சார்வன். 609

பாவிய லீலை செய்யும் பாலகன் பசிதா கங்கண், மருவிய தேக பீடை மற்றெதும் விட்டு லீலை, புரிவது போல ஞானி பூரண சுகியே யாகி, நிருமல நிரகங் கார நிலைமையாய் ரமிப்ப னித்தம். 610

சிந்தைதை நியமி லாமற் செறிபலி யந்ந முண்டு, வந்துறு குளமே யாதி வாரியைப் பாநஞ் செய்து, பந்தமா நியம மற்றுப் பயமற வநம யாந, மெந்தவோ ரிடத்து ஞானி யேகனுய்த் துயில்செய் வானல். 611

சுத்தமாய்த் தோய்த்து லர்த்தாத் துகிறரித் தலது திக்கை, வத்திர மாயு டுத்தி வந்தபூ மியின டந்து, வித்தா வேதாந் தத்தின் வீதியிற் சஞ்ச ரித்து, வித்துவான் பிரமத் தின்கண் விமலமாய் ரமிப்ப னென்றும். 612

இன்னவென் றுணா வொண்ணு விலக்கண முடையோ னாகிப், பன்னிய பாகி யத்தைப் பற்றிடா வான்ம ஞானி, யந்நிய ரிச்சை யாலே

யமைவதைப் பாலனேபோற், றன்னுதே காபி
மாநத் துகளிறந் தவனுப்த் துய்ப்பன். 613

அகண்டமாஞ் சிதம்ப ரத்தி லமர்ந்துள
பிரம ஞாநி, திகம்பா மலது மற்றோர் திவ்விய
வம்ப ரந்தான், வகுந்தவோர் வற்க லாதி வத்திரந்
தானு டுத்திப், பகுப்பிலாப் பாலன் மத்தன்
பசாசெனச் சஞ்ச ரிப்பன். 614

தத்துவ மறிந்தயோகி தன்னிலை தான்ம
கிழ்ந்து, நித்தமுஞ் சருவாங் மாவாய் நிகழ்ந்
துதன் னிச்சை வாறே, யெத்தனை யுருவோ
வாகி யேதுமே தான்பு சித்திங், கித்திற மேக
னாகி யெங்குமே சஞ்ச ரிப்பன். 615

ஒருமையாம் பரமா நந்த முற்றுள பிரம
ஞாநி, யொருவிட மூட னேபோ லொருவிடம்
வித்து வான்போ, லொருவிட மன்ன னேபோ
லொருவிடம் பித்த னேபோ, லொருவிடம் சாந்த
னேபோ லுலகினிற் சஞ்ச ரிப்பன். 616

ஒருவிட மசக ரத்தோ டொத்தவா சார னாகி,
யொருவிட நேய னாகி யொருவிட நேய னன்றி,

யொருவிட மறைவோ னாகி யொருவிடந்
தெரிவோ னாகி, யுரைதரு மிவ்வா றெல்லா
மொருவனே சஞ்ச ரிப்பன். 617

அருத்தமில் லாதி ருந்து மநிசமு மகிழ்ச்சி
சார்வ, னொருத்தரின் சகாய மற்று முரவிய பலமே
சேர்வன், திருப்திசெய் புசித்த லற்றுந் திருப்தியே
நித்தஞ் சேர்வன், பொருத்தலில் விடம மெல்லாம்
பொருந்தியே சமமாய்ப் பார்ப்பன். 618

ஒன்றினைச் செய்யும் போது மொன்றுமே
செய்கை யற்றோ, னொன்றினைத் துய்க்கும்
போது மொன்றுமே துய்த்த லற்றோ, னொன்றிய
சரீரி யேனு மோர்சரீ ரமுமே யற்றோ, னன்றியு
மளவுப் பட்டோ னாகினும் பூர ணன்றோன். 619

உரைதரும் விதமே யாக வோர்சரீ ரமுமே
யின்றி, யொருமையா யிலங்கா நின்ற வோங்கிய
பிரம வித்தைப், பிரியமப் பிரிய மற்றப் பேசிய
சுபாசு பங்கண், மருவியே தொடாரா தொன்று
மைந்தனே மற்றுங் கேளாய். 620

ஏதமாந் தூல மாதி யிசைந்துள வபிமா
னிக்கே, யோதிய சுகதுக் கங்க ளொன்றிய சுபாசு
பங்க, ளீதெலா முண்டாம் பந்த மிசைந்திடா
வாந்ம வித்துக், கேதுதான் சுகதுக் கங்க ளேது
தான் சுபாசு பங்கள். 621

விரியின னிராகு வாலே விழுங்கிடப்
பட்டோன் போலப், பரவிய சநங்க ளுக்குப்
பார்வையிற் றோன்ற லாலே, யிரவியி னுள்ள
தான விலக்கண மறியா மூட, ரிரவியே விழுங்கப்
பட்டா னென்பர்தம் மயக்கத் தாலே. 622

ஈதுபோற் றேக மாதி யீநமாம் பந்தம்
விட்ட, தீதிலாப் பிரம வித்துந் தேகிபோற்
றோன்ற லாலே, யேதமே யுற்ற மூட ரின்னவன்
றேகி யென்றே, யோதுவ ரதனா லொன்று
முண்மையா யிவனுக் கில்லை. 623

பன்னிய முத்தன் றேகம் பாம்புடைச்
சட்டை யேபோற், றுன்னிய பிராண வாயுத்
தொடர்பினா லிங்கு மங்குந், தங்கிய வெவ்வா

றேனுஞ் சலித்திடு மற்ற வற்றா, லுன்னிய
முத்த னுக்கிங் கொன்றமே யாதி யில்லை. 624

ஒருநதி பிரவா கத்தா லொன்றிய தாரு வாதி,
தாணியின் மேடு பள்ளந் தன்னிலே சாரு
மாபோன், மருவிய பிராரத் தத்தான் மாசிலா
முத்தன் றேகம், பொருளிலாப் போகந் தன்னிற்
பொருந்துமோவ் வொருகா லத்தே. 625

பேதமாம் பிராரத் தத்தாற் பிறந்தவா
தனைக ளாலே, போதமில் பெத்தன் றேகம்
போலவே முத்தன் றேக, மேதுமே போகத்
தின்க ணிசையினு மிந்த முத்த, னோதிய தடத்த
னேபோ லுபேட்சையாய் வெறிதி ருப்பன். 626

சுத்ததாஞ் சீவந் முத்தன் சக்கர மூல
மேபோற், கர்த்திரு காண மாதி கற்பனை யாவு
மற்றுச், சுத்திய விந்தி யத்தைச் சுழல்புலன்
றன்னிற் சேரா, னத்தினின் றுந்தி ருப்பா
னவனுதா சீந னாவன். 627

சுத்தமாஞ் சொரூபா நந்தச் சுதையினைப்
பானஞ் செய்து, மத்தமாஞ் சித்த னான மாசிலாச்

சீவன் முத்தன், சுத்திய விந்தி யாதித் தொழிலினுற்
றுடரும் பேற்றை, யித்தனை யேனு மெய்தா
னேகமா யிலங்கா நிற்பன். 628

யாதொரு பிரம ஞாநி யிலக்கியா லக்கி யங்க,
ளேதுமே விட்ட கற்றி யேகமே வலனாய் நிற்பன்,
சாதுவா மவனே நித்த சச்சிதா நந்த மாக,
வோதிய சிவசொ ரூப னுண்மையீ துண்மை
யீதே. 629

கிரியையெல் லாமு டிந்த கேவலப் பிரம
ஞாநி, சரிதமோ டிருக்கும் போதே தான்சதா
முத்த னானன், பாவிய வுபாதி யெல்லாம் பற்றற
நசிக்கும் போது, நிருமல நிற்வி கற்ப நிர்க்குணப்
பிரம மாவன். 630

ஒருநட னொருவே டத்தை யொன்றினு
மொன்றுப் போதும், புருடனே யாகு மாபோற்
பூரணப் பிரம வித்து, மொருமையி லுபாதி தன்னை
யொன்றினு மொன்றுப் போதும், பிரமமே யாவ
னன்றிப் பிறிதேது மாக மாட்டான். 631

தருவிடைப் பழுத்த பங்கந் தவிர்ந்துதா
னெவ்வி டத்துந், தரணியில் வீழ்வ தேபோற்
றத்துவ மாகி நின்ற, விருமையின் ஞாநி தேக
மெங்கணும் வீழ்ந்த தாலெ, னருமையா ஞாநத்
தீயா லதுதான்முன் வெந்த தன்றோ. 632

சச்சிதா நந்த பூன்ற சாந்தமாம் பிரமத்
தின்க, ணுச்சவத் துவிதா நந்த வுருவமா
யோய்ந்த ஞாநி, மச்சைதோன் மாமி சாதி
மலமுறு முடல்வி டுக்க வச்சமி றேசங் கால
மாதியைப் பேண வேண்டாம். 633

எதெனி லிந்தத் தேக மிறந்திடன் மோட்ச
மன்றே, யோர்கமண் டலதண் டத்தை
யொழித்தலு மோட்ச மன்றே, யேதமா மவித்தை
யாலே யெய்திய மநமு டிச்சு, யாதுமே யொழிவ
தன்றோ வெதிகளுக் கிசைந்த மோட்சம். 634

ஆதலா லெவணின் ஞாநி யாக்கைதான்
வீழ்ந்த தாலெ, னோதிய தருவின் பங்க மொரு
நதி வாய்க்கால் வீதி, மேதகு சிவால யாதி

மீதுதான் வீழ்ந்த தாலே, யேதுமே சுபாசு
பந்தா ளிசைவது தருவுக் குண்டோ. 635

மாமுடை யிலைப லங்கண் மலருக ணசிப்ப
தேபோற், சரீரவிந் திரிய மாதி சகலமு நசிக்கு
மன்றி, யொருசதா நந்த சித்தா யோங்கிய
வான்மா விற்கு, மருவுமோர் நாச மில்லை மாமென
விருக்கு மான்மா. 636

சுருதியுஞ் சிற்க நான்ம சொரூபமே சத்தா
மென்று, மருவிய வுபாதி யெல்லா மாறியே
நசிக்கு மென்றும், பிரகதா ரணமென் றோதும்
பெருகிய வுபநி டத்திற், சருவதா வான்மா
விற்கே சத்தியத் தன்மை சாற்றும். 637

திருணநெற் பாய்ப டங்க டிறமுறுங் கற்கண்
டங்கண், மாமுத லெரிக்கப் பட்டோர் மண்வடி
வாவ தேபோற், றிருசியத் தேக மாதித்
திரளெலாஞ் ஞாநத் தீயா, லெரியுறப் பட்ட
பின்ன ரேகனிற் சொரூப மேயாம். 638

இரவியின் றேசி டத்தி லிருளிறக் கின்ற
தேபோற், றிருசிய மியாவு மான்மத் திகழ்விலே

லீந மாகும், வருகட முதலு டைந்தால் வான்மகா
வாந மேபோற், பிரிவுறு முபாதி போனாற்
பிரமமாம் பிரம வித்தே. 639

கீரநீர் தைலங் தன்னிற் கீரநீர் தைலஞ்
சேர்ந்து, பாரினி லயிக்கி யத்தைப் பற்றிய
பான்மை யேபோற், பூரணப் பிரமத் தின்கண்
பூரணப் பிரம ஞாநி, சாரலுற் றேக மாகச்
சந்தத மிலங்கா நிற்பன். 640

பொருவிலா வகண் டாநந்த போதமாம்
பிரம மாக, மருவியே யிருப்ப தான மாசிலா
விதேக முத்திப், பொருளினை யடைந்த ஞாநி
பூருவம் போல மற்றுந், திருசியச் சகத்தி லென்றுந்
தியங்கியே சநியான் மைந்தா. 641

அருமையாம் பரசீ வைக்கிய மறிந்தநன்
ஞாநத் தீயா, லொருமையி லவித்தை யாதி
யுடலெரி பட்ட பின்னர்ப், பெருமையுள் சந்நி
யாசி பிரமமாய் நிற்ப தாலே, பிரமமா மவனுக்
கெங்கும் பிறப்பது முண்டோ சொல்லாய். 642

மித்தையாய்த் தோன்றுஞ் சர்ப்ப மேவிய வதனி னுசஞ், சத்தமா யிரச்சு வின்கண் சோதிக்கி லிலாத தேபோன், மித்தையா மாயை யாலே மேவிய பந்த மோட்சஞ், சுத்தமா மாந்மா வின்கண் சோதிக்கி லென்று மில்லை. 643

இருளுமா வரண சத்தி யிருக்குமேற் பந்த மென்று, மருளுமா வரண சத்தி மரிக்குமேன் மோட்ச மென்று, முறைசெய வொண்ணு தாகு முண்மையிற் பிரம மன்றி, யிருளுமா வரண சத்தி யெவளவு மிலாத தாலே. 644

சருவதா விலங்கா நின்ற சத்தியப் பிரம மன்றி, யிருளுமா வரண மாதி யேதுமே யிருக்கு மாகிற், பரமவத் துவிதத் தன்மை பாலனே யாநி யாகு, மருவுமவ் வாநி தன்னை மாமறை சகிக்க மாட்டா. 645

விரிவுறு முகிலால் வந்த விழியினு வரணந் தன்னை, யிரவியி லேற்று மாபோ லீநார் கின்ற மூடர், பாவிய மநத்தால் வந்த பந்தமோட் சங்க

டம்மைப், பொருவிலாப் பிரமத் தின்கண் பொய்ய தாய்க் கற்பிப் பாரால். 646

அகிலவத் துவிதா சங்க வறிவுரு வக்க ரத்தி, லிகுதிலை யிகுதுண் டென்னு மிவ்விதத் தோற்ற மெல்லாம், பகர்மநோ தர்ம மன்றிப் பாத்தினுக் கிலாத தாலே, புகலுமிப் பந்த மோட்சம் பொய்ம்மாயை தந்த தேயாம். 647

பரமமா மாந்மா விற்குப் பந்தமோட் சங்க ளில்லை, நிருமல நிருவி கார நிட்கள சாந்த மாகி, யொருமையாய் வான மேபோ லோங்கியோர் பழுது மற்ற, பரமமாந் தத்து வத்திற் பாவுகற் பனையே யில்லை. 648

ஒதுமுற் பத்தி யில்லை யொருதிதி நாச மில்லை, நீதுறு பெத்த னில்லை நிசழ்முமுட் சுவுமே யில்லை, சாதக னில்லை மோட்சஞ் சார்ந்தவ னில்லை யெல்லாம், போதமாம் பிரம மேயாம் புகல்பர மார்த்த மீதே. 649

சகலவே தாந்த நூலிற் சார்ந்தசித் தாந்த மான, ரகசிய மீதே மெத்த ரகசிய மீதே

யாகும், புகழுமிப் பரம மான பொருளினை யுன்ற
னக்கு, மகனேயுன் பத்தி யாலே மகிழ்ந்துநா
முபதே சித்தேம். 650

சகலவா சையுமே யற்றுச் சாரமாம் புத்தி
பெற்றுப், புகல்கலி தோட மொன்றும் பொருந்
திடா முமுட்சுத் தன்னைச், சகமிதி னீசோ
தித்துச் சாற்றுமிப் பொருளை யெல்லா, மகனே
யவ் வதிகா ரிக்கே மயலற வுபதே சிப்பாய். 651

இந்தவா தேசி கேந்திர னிசைத்தவிவ்
வுபதே சத்தைச், சிந்தையுண் மகிழ்ச்சி யோடே
சிரவணஞ் செய்து சீடன், வந்தந மநந்தஞ்
செய்து மற்றவ னநுஞ்ஞை பெற்றுப், பந்தமற்
றவனே யாகிப் பாரினிற் சஞ்ச ரித்தான். 652

அந்தவா சாரி யேந்திர னகண்டவா நந்த
மாகுஞ், சிந்துவி லென்று மூழ்குஞ் சித்தனுய்ச்
சிரேட்ட னாகிப், பந்தமார் சீவர் தம்மைப் பாவந
மாக்க வேண்டித், தொந்தமார் பூமி யெல்லாந்
துகளறச் சஞ்ச ரித்தான். 653

இந்தவா குரவ னுக்கு மிசைந்தவோர்
சீட னுக்கும், வந்தசம் வாத மாக வாமுமுட்
சுக்க ளுக்குச், சிந்தையி லாத்ம ரூபஞ் செவ்விதா
யுணரும் வண்ண, மிந்தநூன் மார்க்க மாக விங்ஙன
நிரூபித் தேமியாம். 654

நித்தகன் மத்தி னாலே நிர்மல சித்த
ராகி, மித்தியா பவசு கத்தில் விரக்தராய்ச் சாந்த
ராகிச், சத்தியச் சுருதி நம்பிச் சந்முமுட்
சுக்க ளான, வுத்தம வெதிக ளிந்த வுபதேச
மாத ரிப்பார். 655

மோகமார் பவமார்க் கத்தின் முத்தாப பாநு
தேசா, லாகிய தாகத் துன்ப மடைந்துநீர்
விருப்பத் தோடே, வேகமாய் வருந்தி யோடி
வெறிதான மருதே சத்திற், சோகமே யுற்ற
சீவர் சுகத்தினை யடைய வேண்டி. 656

மெத்தவுங் கிட்டி நின்ற மெய்யுணர் வநந்தா
நந்த, வத்வயப் பிரம மாகு மமிர்தவா ரிதியைக்

காட்ட, வுத்தமச் சங்க ராசா னுரைத்திடு மிந்த நன்னூ, னித்தமு முத்தி யின்ப நிலைமையாய் நிகழா நிற்கும். 657

இப்படிச் சங்க ராசா னிசைத்தவிக் கிரந்த நூலை, யொப்பிலா நடந ராச னோங்கிய கருணை யாலே, தப்புறு மென்றன் வாக்காற் றமிழ்மொழிக் கவிதை யாகச், செப்பினேன் மேலோ ரீதைச் செவ்விதென் றேற்ப வேண்டும். 658

இந்தவா றமைக்கப் பட்ட விக்கவி மாலை தன்னைச், சந்ததஞ் சிவகா மாம்பா சகிதனாய் வீற்றி ருக்குஞ், சுந்தர நடந ராசன் சுத்தமாம் பாதப் போதி, லந்தமின் மகிழ்ச்சி யோடே யர்ப்பணஞ் செய்ய லானேன். 659

திருவிடை மருதூ ரின்கண் டிரமதாய் வசிக்கா நின்ற, பிரமவம் சத்து தித்த பெருமைசே ருலக நாதன், மருளறும் விவேக சூடா மணியெனுங் கிரந்த நூலை, வாதமிழ்க் கவிதை யாக வளமதா யமைக்க லானான். 660

மகிழ்தரு விவேக சூடா மணியெனு மிந்த நூலை, யகமுற வாசான் முன்ன ரமலமாய்ப் படித்த றிந்தோன், சுககந வடிவாய் நித்த சுத்தமாம் பரமாந் மாவே, யகமென வறிந்து நன்று யகண்டமா யிலங்கா நிற்பன். 661

அகிலநா யகனே போற்றி யம்பிகா பதியே போற்றி, நிகழ்சபா திபனே போற்றி நிருத்தநா யகனே போற்றி, சுககந வடிவே போற்றி சுத்தமா முருவே போற்றி, யகமெனுந் திகழ்வே போற்றி யகண்டமே போற்றி போற்றி. 662

பாயிரச் செய்யுள் 9.

ஆகச் செய்யுள் 671.

விவேக சூடாமணி முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு எண்.	பிழை.	திருத்தம்.
17	49	செய்யஞ்	செய்யுஞ்
20	61	கருமம்யா	கருமமியா
26	81	விரிவறு	விரிவுறு
49	160	மொய்யுடன்	பொய்யுடன்
63	229	கவ நன்	கவு நன்
86	295	மமல மத	மமல மத்
87	297	புநதியிற்	புந்தியிற்
123	430	வத்தமப்	வுத்தமப்
124	434	லிவ்வாங்	விவ்வாங்
133	465	வான்றூன்	வான்றூன்,
145	511	யேபோ	யேபோ,

ஓம் தத் சத்.

பரப் பிரஹ்மணே நம:

இறும் பூதூர்

ஸ்ரீ தத்துவ ராய சுவாமிகள் அருளிச் செய்த

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

இது

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீலஸ்ரீ

காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

மீநலோசநி பிரஸ், மதுரை.

1939.

சூசிப் பத்திரம்

அஞ்ஞ வதைப் பரணி.

1. கடவுள் வணக்கம்.

படைப்பானும் வியன்ஞாலங் காக்கு மாழிப்-
படையானும் படைத்தளிக்கப் பட்ட வெல்லாந்,
துடைப்பானுஞ் சுருதிகளுந் தொழுது போற்று
ஞ்-சொருபாநந் தச்சுடரைத் தொழுதல் செய்வாம்

அழிந்துபிறந் துழல்வதுவே தொழிலா யா
னின்-றழியாம லெழுந்தருளி யமையா வின்பம்,
பொழிந்தபெருங் கருணைமுகி லொரு நாளும்-பூத
லத்தின் றுயர்தீரப் பொழிக வென்றே. 2

தலைபலவாய்ப் பெயர்பலவா நதிக ளெல்
லாஞ்-சாகரத்தி னொருநீராந் தன்மை போலப்,
பலபலவாய்ச் சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்
லப் - பட்டவொரு பொருளினையாம் பணிதல்
செய்வாம். 3

அழியாத வீடென்னும் பழைய வூர்கண்-
டறியாதா ரதுகாண வேண்டி யாறு, வழியாகுஞ்
சமயங்கள் கொண்டு தம்மில் - வழக்குப்பே சுஞ்ச
ழக்கு மாழ்க வென்றே. 4

ஈறாகி யாதி முதலாயி ரண்டு வகையாகி
மூன்று வடிவா - யெழுதாத வேத மொருநாலு
பூத மிவைதானொ ரைந்து சுவைதா, னாறாகி
யோது மிசையேழு மான திசையெட்டு மாகி
யெவையு - மாகாம லாகுஞ்சொ ரூபங்க லந்த
வருளான வாறு மொழிவாம். 5

ஓர்வொன்றி லேனோர் பொருளாக நல்கி
யிருபாத மூன்று குணநான் - குள்ளிந்தி யங்க
ளாறுகோச மைந்தொ டறுபாவ நாதி யுணர்கா,
லேர்பொன்றி லாத பவமேழ றுத்து வடிவான
வெட்டு முடையா - னெழிலாரு ஞான மயமாக
வாழு மியனாளும் வாழ்க வெனவே. 6

சினமான மாயை யினமான மாசு-செறியாம
னூறி யறிவாகவே, மனமான தீய பகைவீய
மோதி - வருஞான யானை வலிபாடுவாம். 7

ஒழியாம லீச னொளியாகி மேவ-வுணராமன்
மூடு மொருமாயையால், விழியாத லோக ரழியாத
ஞான-விழிமேவ லான வழிமேவவே. 8

இறைவாழி நாத னருள்வாழி தாளி·னிசை
வாழி யாளு மியல்வாழியே, மறைவாழி மோன
மொழிவாழி யாறு-வழிவாழி ஞான விழிவாழியே.

தறுகண்வினை யழிசரிய வருதலைவன் வாழியே-
தனதுசர ணனதுதலை தரவலவன் வாழியே,
யுறுகணற வுணர்வுவிழி யுதவுமவன் வாழியே[யே.
புணர்வறமெய் நிகழவரு ளொழிவில்பரன் வாழி

தினைவயர்வு கெடநிகழு நிகரிலவன் வாழியே-
நிரதிசய சுகவடிவி னிலைசெய்பரன் வாழியே,
யெனையழிய வரும்விழியி னிசையுமவன் வாழியே
யினிமைதரு சரணபத மருளுமிறை வாழியே. 11

---

2. கடை திறப்பு.

தனிநாடியர் பொருளோடுறு தலைநாடியர்
*நிலைபேர், துனிநாடிய ரலைதீர்வதொர் துறை
நாடியர் திறமின். 1

மறைநாடியர் மறுநாடியர் மதியால்வரு
சமயத், துறைநாடிய ரிறைதாளிணை தொழ
நாடியர் திறமின். 2

அருவ மன்றியவ ருருவ மன்றியவ-ரடைய
வன்றியவ ருடையசீ, ருருவ மொன்றுபட
வுடைய நெஞ்சடைய-வுருத கின்றவர்க டிற
மினோ. 3

புனலினமி ழாது ககநமிசை யூதை-புகுத
வசை யாத பொருளதா, யனலினெரி யாது
படையினழி யாத-வறிவையறி வார்க டிறமினோ.

ஐய மொன்றுமற வந்த கோனடியி-னன்,
பொ டொன்றியக மின்புற, மைய ழிந்தி-
மலர்ந்திலங்குவிழி-மல்குவீர்கள்கடை திறமினோ.

---

* நிலைபோ – என்றும் பாடம்.

பாரு மெறிவளியும் நீரு மெரியும்வெளி-
யாறு மதியுமிய மானுமே, ரோரு மலவினுணர்
வாக வொருமொழியி-னோது மவர்கள்கடை திற
மினோ. 6

கருகு கலியன்வலி தொலைய வுலகின்வரு-
கருணை மலையினருள் பரவியே, பெருத மதிச
யமொ டுருகி யருவிசொரி-பெரிய விழியினவர்
திறமினோ. 7

உளவலி முனிவர்க ளொழியவா-ருயிர்விட
விழிகொள வருகிவீ, ழளவினி னெருதிரு மொழி
யதா-மமிர்தருள் பவர்கடை திறமினோ. 8

கனவினு மமரர்கள் பெறலறக்-கலியுக மிதி
லொரு நினைவறத், தனையருள் செயவிறை நினை
வறத்-தமைநினை பவர்கடை திறமினோ. 9

வளைதரு வினைகழல் வுறவரு ளிறையடி-
மருவுதொ ருளமுடல் புளகம தெறியவு-
மலர்தரு குவளைக ளருவிகள் சொரியவு-
மறிகட லொலியென வலறியு முலறியு,

மளைதரு புலனவை மடிதர மநமிற-
வறிவெழு மதுவற மருவிய வெளியினி-
னழிதர வொழிவற மிகுவிழி நிகழ்தரு-
மமிர்தது பருகிடு மவர்கடை திறமினோ. 10

சிதையு மெனவுடன் முதல்வரு பொருள்களுந்-
திரியு மெனவுயர் பதமுறு வினைகளுஞ்-
சிலுக தெனவலை யலைவரு சமயமுந்-
தெளிவு தரவிவை முழுதையு நழுவினின்,
றிதைய மலாசெய வுருகிநம் மிறைவர்தந்-
திடுமெடி யிணைமலர் முடிமிசை யணியவந்-
திழிவு கழிவித மகமறு மமிர்தமுண்-
டெமது சுகவடி வெனுமவர் திறமினோ. 11

மருவு குணமொடு மலமது கழியவ-
மலரு மிருவினை மயலது பறியவு-
மகிழ்வு மடிவற வொருபொறை யணையவு-
மநனு நினைவரு மிடமது நினையவு,
மருவ வுருவன தடிதலை யமாவு-
மயர்வு நினைவறு மறிவது நிகழவு-

மடைய வொழிவுறு மதனிலை திதிபெறு-
மமிர்து பருகிடு மவர்கடை திறமினோ. 12

உலகம நித்தமெனு வுணர்வது நித்தமெனு-
வுருவரு வற்றவரோ ருருவு தனைக்கொடுநுங்,
கலகம நத்திடையே யிலகமு தற்பகருங்-
கலைகளை விட்டெறிவீர் கடைதிற மின்றிறமின்.

ஓதல றக்கணியா வொப்பில்ப ரம்பொருளே-
யொருவடி வாகியெழுந் தருளுத லுன்னுதொறுங்
காதன்மி குத்துவரக் கண்பனி கொண்டுவரக்-
கரையழி யன்புடையீர் கடைதிற மின்றிறமின்.

ஆவியி னுக்குயிரா மாரண ரோருருவா-யவனி
யில் வந்தருளும் பவநிவி ரைந்துதொழா, வோவிய
மொத்திடநின் றுரையுணர் வொன்றொழியா-
தும்மையொ ழிந்திடவே வொழிவறு வீர்திறமின்.

பொருளையே கருதிவெம் புலன்வழிச் செல்
லுமென்-புன்மையே கண்டுவந் திம்மையே யருள்
பெருங், கருணையே யுடையவன் கழனினைந்
திடுதொறுங்-கரையழிந் துளநெகுங் காதலீர் திற
மினோ. 16

நம்மையா ளுடையநா யகனையே நனவிலுங்-
கனவிலு நவிலுமா றன்றிவே றென்றநஞ்,
செம்மையா னதுதெரிந் திடுதல்கண் டிலமெனத்-
தெரியுமா தாவினீர் கடைதிறந் திறமினோ. 17

விழியாலுல கழியாவெறு முணர்வாய்விடும் வகையா, லொழியாவமிர் துண்பீரும துயர்பொற் கடை திறமின். 18

அளவு கண்டிட வரிய பங்கய நயநம் வந்தும தாவியைக், களவு கொண்டிட வருது கின்றவர் கநக நன்கடை திறமினோ. 19

அழுந்த வாகமி ரண்டு மொன்றுற வழிவி லானொடு தழுவிமுன், பிழந்த நாளினி னைந்து போதவி ரங்கு வீர்கடை திறமினோ. 20

ஒழித்தே யுள்ள முணர்வடைய வொழியா வொருவன் வருமளவும், விழித்தே யுறங்கும் விளங்கிழையீர் மேவுங் கபாடந் திறமினோ. 21

உருநாம மொன்றுமிலா வொளிகருணா கரனென்னுந், திருநாமம் பெறவந்த திறம்பாடத் திறமினோ. 22

தரணியில் வந்த பெருமானார் தாளிணை சூடி யஞ்ஞவதைப், பரணியை யின்றென் வாயாரப் பாடக்க பாடந்தி றமினோ. 23

---

3. காடு.

குறியுரு வறிவுதா னிறைவிதன் கோலமே-
குறுகுவா ருளமெலா மவள்பெருங் கோயிலே,
யறிஞர்வா ழிடமலா தழனெடுங் கானமே-
யறிவிலா வவையெலா மடையவும் பேய்களே. 1

மறையெலா மறைவதா கியபாஞ் சோதியோர்-
வடிவதா யருளுமிப் பொருளொனுந் தேசுதா,
னுறைவதா மகமுறா தலமரும் பேயெலா-
முழல்வதா முலகமா மொருபுறங் கூறுவாம். 2

கல்லுங் கயவோர் மநமே யவர்தங்-கண்ணே மாமும்மவர்தண் மையறச், சொல்லு முறையே சுடுதீ யிடர்சேர்-சூழு வளிமற் றவர்தந் தொழிலே.

செயிரைச் சுடவல் லவர்தம் மளவுஞ்-செயிர்செய் பவர்சேர் வுறுதீ வநமீ, துயிரைச் சுடவல்

லதுவெவ் வழலோ-வோரா விவர்த முரையன் 4
றியுமே.

வெருவ வெரிசொரியும் விழியுமழல் பொழியுமால்-
வெகுளி யெரிவிரவி மிகமிகவு மெரியுமா,
லருவ வுயிருமிற வெரியுமன லதனில்வே- 5
றனலு மிலதகில வுலகதனி னழலதே.

தருவர் தருவதில ரெனநினையு மநமொடே-
தமது தலைமைகெட வவரவர்கள் கடையிலே,
யொருவர் தருமுணவு கருதியுழல் பவையில்வே- 6
றழலு ஞமலிகளு முளவுமல வுணரிலே.

அணிகொ ளும்பர் தருவுநே ருகர் பிண்டி
மாமுநேர், கணிக பங்க ராசுநேர் கடிய கார 7
மதனிலே.

நீளத்திற் சோலையா நெடுந்தா பத்தா-
னிழலெனவந் தடைந்தவர்க்கு நெருப்பே யாகி,
வாளொத்த முட்சரித்து வறிதே காய்க்கும்- 8
வன்பாகுங் கருவேலை வளர்க்குங் காநம்.

ஆராத வருந்துதலும் புணர்ப்பு மாகு-
மாயாமல் வருந்தோற்ற மம்பென் றோடிப்,
பேராசை மான்செல்லச் செல்லப் போகும்-
பேய்த்தேரோ யெம்மருங்கும் பெருகுங் காநம். 9

செத்தபின் மிடுகாடு சுடுகா டென்று-
செப்புவர்க ளறியாதார் சிலர்தன் னெஞ்சத்,
தொத்ததுதா முணராதுண் டுடுத்து வாழு-
முயிரோடும் பிணம்பயில்கா டொழிய விட்டே. 10

அறங்காட்டி விருசெவிமீ தழற்காட்டி ஞற்
போலு மலகை வாழும், புறங்காட்டிற் கொப்பது 11
மிப் புறங்காடே வேறுண்டோ புறம்பு கூற.

வெய்யமற மறப்பெருத்த விடயமெனி னெப்
பொழுதும் வெறுத்து மெய்யை, யையமறத் துறந்
தவர்களருவருத்த திதுசுடுகா டாகை யன்றே.

தின்றூலுஞ் சிலாரிந்து தீற்றி னூலுந்-தீமை
யுறத் தீக்குள்ளே தள்ளி னூலுங், கொன்றாலு
மஞ்சாதார் தங்க ணெஞ்சிற்-குலைதுலைந்த திக் 13
காடு கொடிதா யன்றே.

கரையற்ற நீராருங் கனன்றெழுவ திக்காட்
டின் கடுமை யன்றோ, புரையற்ற பெரியோர்கள்
போயகல்வ திவ்வெம்மை பொறுமை யன்றோ. 14

மேலாய வானோரும் விண்டிருப்ப துடம்
புற்ற வெம்மை யன்றோ, மாலாரும் பாலாழி
வைகுவது மிவ்வழலை மாற்ற வன்றோ. 15

இன்னமுநான் வேறுசில வியம்புவதெ னிவ்
வுலக மெல்லா மீன்று, னன்னமுமாய்ப் பறந்தது
மிவ் வாரணியத் துறுவெம்மை யாற்ற வன்றோ.

ஓத வரியவெரி கான மிதிலொருவ-ருடு வா
னினைய லாவதோ, போத வுருவநினை யாத வவரை
யடு-பூத கணமணவி மோதுமே. 17

---

4. பேய்.

ஏத மளவுதெரி யாத கொடியவந-மேவும்
வகைமருவு பேயரோ, பேத மளவுதெரி யாது
பெரிதறிவு-பேசு மலகைசில பேசுவாம். 1

ஒன்றென்று நின்றசில பலவென்று நின்றசில-
வுபயத்து நின்ற சிலவே,
யன்றென்று நின்றதனை யாமென்று சொல்லியுட-
னலகிட்டு விட்ட சிலபேய். 2

இலதென்று நின்றசில வுளதென்று நின்றசில-
விறைதன்னை நெஞ்சி னுணரும்,
வலதின்றி மங்குமல வுடறங்கு கின்றதவ-
வடிவங்கள் கொண்ட சிலபேய். 3

தண்டைப்பி டித்தசில சிகையைத்த ரித்தசில-
சடையைப்ப ரித்த சிலவே,
முண்டித்து விட்டசில முடியைப்ப றித்தசில-
முசுவிற்பொ றுத்த சிலபேய். 4

அலைகெட்டி ராதுபல தலைகெட்ட நூல்பழகி-
யதுமுக்ய மாக மிகவே,
கலைகற்ற பேய்களொடு சிலுகிட்டு லாவுவன-
கரையற்ற பேய்க ளுளவே. 5

வறிய வானவு ரைபல கேட்பன-
மாண்டு மீண்டினி வாராவ ழியினைச்,
செறிய லானபொ ருள்கடெ ரிந்துரை-
செய்யு மெல்லைசெ விடுக ளாவன. 6

வம்பு கூறிலு டம்பெ லாம்வெறும்-
வாய்க ளாகிவ டித்தற்கு வல்லன,
வும்பர் கோனடித் தாமரை போற்றியென்-
றுரைக்க வென்னில்வெற் றாமைக ளாவன.

பொய்ம்மை யாகிமெய் போலவி ளங்கிய-
பொருடெ ரிக்கினற் புற்புதக் கண்ணின,
மெய்ம்மை யானபொ ருளையு ளத்தினில்-
மீண்டு பார்க்கில்வெ றுங்குரு டாவன. 8

பருகு ளத்தமிர் தம்பொழி நூல்களைப்-
பக்க மோதிப்ப ழித்துக்க ழிப்பன,
திருகு ளத்தொடு தர்க்கங்க ளேயுரை-
செய்யு நூல்கற்றுத் தெற்றர்க ளாவன. 9

ஆவ தொன்றிலை யாயினுந் தன்னைமே-
லாக வுன்னிய றக்கடை யாவன,
பாவ கத்தொன்றி லாதமை காட்டல்போற்-
படப டத்துத்தன் பாழ்வாய்தி றப்பன. 10

ஆறு ஞானமு டையார்பி ணக்கற-
வாறு ஞானநெ றியென்ற றிந்தவர்,

கூறு ஞானக்க ரும்புகொள் ளாதுபோய்க்-
குருடர் சொன்னசொற் கோதுகொண் டாடுவ.

உண்ண லானவி டங்தொறு மற்றவர்க்-
குற்ற நட்டவர் போலுற வாடுவ,
கண்ண னார்சில ராயினுங் கைப்பொரு-
ளில்லை யாகிற்க ழலக்க ழல்வன. 12

கண்ட மட்டினி துவன்றி வேறொன்றுங்-
கண்டி லோங்கதி யென்னுங்க ருத்தினாற்,
பிண்ட மிட்டவர் தம்பிற கேளுஞ்ஞை-
பிஞ்ஞை யென்றுபி தற்றித்தி ரிவன. 13

வயிறு சாணும்வ ளர்த்தற்பொ ருட்டந்த-
வானுஞ் சென்றுவ ரக்காலு டையன,
கயிறுங் கம்பையு மேடும்பி றர்க்கொரு-
காட்சி போல்வரும் புத்தகக் கையன. 14

சவலைச் சாகர மாகிய சமயத் தேனிலை யாவன- தனைமெய்ப் பாலுண ராதன தறுவைத் தானென னாடுவ, கவலைக் காகர மாவன கடை-

கட் கோட மாடுவ- கலைவிற் றேயுண வாவண
கருவிப் பேய்பல கோடியே. 15

அடைகட் டாவுக கோடிக ளளவிற் காமச
னாதியை- யமைவற் றேநிலை யாமையு மறைவுற்
றேயறி யாதன, சடைகட் டாமழி யாவுட
றலைகட் டாநினை யாவொரு-தமைமெய்ப் பாலுண
ராதன சமயப் பேய்பல கோடியே. 16

உழலத் தானிலை யாதன வுணவிற் காவன
தேடுவ - வுணர்வைத் தானுண ராதன வுலகத்
தார்நக வாழ்வன, சுழலத் தானுரை யாடுவ
கதறத் தான்மூசி யாதன- கநகத் தேமந னாவன
கருவிப் பேய்பல கோடியே. 17

மெய்வருந்திக் குரவனருள் விரும்பா தென்றும்-
விட்டிடமுந் தொட்டிடமு மறியா தேநின்,
றவ்வருநூப் பட்டனவாய் மிகவுந் தம்மை- 18
யகமதித்துத் திரியும்பே யநந்தங் கோடி.

கவலையுற்ற தம்பசியைத் தணிப்ப வேறோர்-
கதியின்மை யாலறந்தாங் காட்டு வார்போற், [டு-
குவலயத்தோர் பொருள்விரகால் வாங்கிக் கொண்
குருக்கொடுக்கும் பேய்களொரு கோடி கோடி.

தன்ம நந்தனை வெருட்டு மேபிறர்- தளும்பு
நெஞ்சக டெருட்டுமே, வன்ம நங்கொடு கிளிகள்
போலறம்- வடிக்கு மேபட நடிக்குமே. 20

நீளு கின்றசடை தன்னி னாசைமிக- நீளு
மேவினையின் மூளுமே, மீளு கின்றநெறி தன்னி
னாதரவு- மீளு மேயொழுக நாளுமே. 21

பஞ்சு படுகலைக டன்னை யும்பல- படிக்கு
மேதலை வெடிக்குமே, பிஞ்சு படுகலைக டன்னை
யுந்துவர்- பிடிக்கு மேபட நடிக்குமே. 22

---

5. உவமை.

சொல்லாலு மனனாலு மறியா வொன்றைச்-
சொல்லாலே தோற்றுவிப்பத் துணியுஞ் சொற்
கள், புல்லாலே யெரிசுடுதல் போலும் போலும்-
போலாதேற் புகையினெழுங் கனலே போலும். 1

ஒளிதருநூ லோதிமுடி பொருளைக் காணா-
தோதியநூல் பலவுணர்ந்து பிணங்கும் பேய்கள்,

களிதருமியா ஊனையைக்குருடர் கையாற் கண்டு-
கண்டகண்ட வளவுகொடே கழறல் போலும். 2

கலைபகருஞ் சமயிகள்கண் காணிற் பீலிக்- [டு,
கண்ணொன்றைக் காணுமெனக் கையிற் கொண்
தலைபறியே சமயங்க ளென்று தத்தந்-
தலைபறித்துச் சிலசமண்பேய் சாற்றல் போலும்.

அன்புறுநற் குருபானுக் கன்பு செய்யா-
தருவுருவைப் பெறவிருக்குந் தன்மை யையோ,
வின்புறுநற் கனிபாறே னினித ருந்தா-
திரதநுகர் வுறவிருப்பா ரியல்பு போலும். 4

அருவாய பானுருவா யருள்வ தொன்றை-
யஞ்சாதே சிலவளவை கொண்டு தாமுங்,
குருவாகிச் சிலகுருப்பேய் கூறுந் தன்மை-
குருடர்க்குக் குருடர்நெறி கூறல் போலும். 5

---

6. உட் சோலை.

போகாத துயர்மேவு பொல்லாத விப்பேய்
கள் புகுமாறிலா, யோகால யத்துள்ளி ருப்பாடி
ருச்சோலை யுட்சோலையே. 1

ஆகாச நீர்பூமி யனல்காலி ரவிசோம ரவி
யாதுமூ, டேகாச தாநாத னடியார்கள் பயில்
வார்க ளிதமாகவே. 2

ஆறு மிலகலை நீருமு றிஞர்க ளாறு நிறையு
மவ் வருளுமே, வேறு மிலகலை கூறு பதினறு
நாலு மலதுவி ளம்பிலே. 3

நிலவிய கிளிக ளுலவிய குயில்க ணிறைபயி
லியல்ப திறைவர்தாள், குலவிய மறைக ளிறை
வித னருகு குழறுவ குழறுவ மழலையே. 4

அழலுற வுடலு மயர்வுற வுயிரு மலம்வா
வெருவி யயருநா, ணிழலில பிறிதவ் வழகிய
கருணை நிகழ்வறு நிழலொர் நிழலுமே. 5

என்றிவ் வுலகுள தன்று முதலெதி ரின்று
வரையிதி னென்றுதா, னின்ற தெனவிலை
யென்று மொழிவற நின்ற தொருபொரு ளொன்
றுமே. 6

---

7. கோயில்.

ஆதி நாலுமா மறைகள் சூழ்வதற் கரிய கோயிலுக் களவு கூறவோ, வோது நாலிரண் டுடனி ரண்டுதிக் குண்ட மேனியக் கோயி லுள்ளதே. 1

சமய மாறுதா னறைவ தேயலாற் சதுமு காதிகா ணரிய தார்கொலோ, வமையு மாறுதா னறிய வோதுவா ரரிய கோலம்வாழ் பெரிய கோயிலே. 2

மெய்வி ளக்கினர் மேவு கோயிலுக்,
கெவ்வி ளக்குவே றினிவி ளக்குமே. 3

---

8. பலி பீடம்.

அண்ட கோடிநூ ருயி ரங்களோர்,
பிண்ட மாவிடும் பெரிய பீடமே. 1

பவத்தி னர்பொடி படப்ப ராவிய,
தவத்தி னர்பலி கொடுப்பர் நம்மையே. 2

தமதுரு விறைவடி வுறுதலி னிதநிகர்-
தருவது மொருபொரு ளிலமிது தகவில,
தெமதுயி ரெனினுமி தமுதுசெய் வதுகட-
னெனவடி தொழுதிடு பலிபல பலவே. 3

உடையன வுடலுயி ருறும்வினை யுளமுணர்-
வுலகது தனிவின முறைசெய வருபொரு,
ளுடையவு மமிர்துசெய் தனையினி யமிர்துசெய்
வதுமில தெனுமொலி யவைபல பலவே. 4

---

9. ஆல்.

மருவிதய கமலமுறை வானென் றும் வாழ்வதொரு- வடமுமுள ததனளவை யாமிங்கு நாடளவி, னொருவிதையி னளவளவி லோரண்ட மாகுமதி- னுளகனியி னளவையினி யார்கண்டு கூறுவரே. 1

அயனையுல கடையவரு மோருந்தி மாமலரி- னருளியற்றி வரியபா யோகொன்றி மாறுயில் கொள், சயனமென மொழிவதொரு தாழ்கொம்

பின் மேவுசிறு- தளிரிரெரு தலையினுளி யேதென்பர் சாகையையே. 2

செறியும்வகை யரியதென வேதங்க ளோது பொரு- டெரியவிர கொருவாறி யாதன்பி னுலரெ, டறியும்வகை யகிலவுல காய்வந்து கூடியது- மதனில்விடு சிறியதொரு வீழ்நின்ற நீழலிலே. 3

இரையுமெழு கடலும்வளை யாநின்ற வேழ்புவியு- மெழுமலையு முலகுபதி னலுந்த னூடுருவும், வரையுமிரு சுடரடைய வோரண்ட மாகுமிது- வடவிதையி னளவுமில தாலென்கொ லோது வதே. 4

நெரியமுய லகன்முதுகு நாகன்ப ணமகுட-
நெறநெறென முறியநட மாடுஞ்ச டாதரனு,
மரியுமல ரவனுமதி லேநின்ற வூசல்மிசை-
யணையவரினவர்கள்விசை போயன்றிமீள்விலரே.

மாருத வருளுடையாண் மாரென்றுலன்றிவிசை,
யாருத வவ்வுச லதிலூச லல்லவோ. 6

மேனோக்கி வீழோட்டி விரிதிசையே கவ டோட்டிக், கீழ்நோக்கிக் கிளையோட்டிக் கிளா வளர் வடமிதுவே. 7

ஆசையெனுந் தளையிட்டே யமையாமற் பறந்திந்தப், பாசம்விடப் பறவாத பறவையதிற் பறவைகளே. 8

---

10. தேவி.

அன்னையென வெழுந்தருளு மருளுடைய திருமேனி, தன்னையினி யாமறியுந் தன்மை யினைச் சாற்றுவாம். 1

மதுர வாரி யாய்ஞான மயம தாகி வாடாத-
மலர தாகி நாடாத மணம தாகி யானுத,
சதுமு காதி வானோர்கள் சகல வேத கீதாதி-
தகும நாதி யான்மீது தடவொ ணுத தாளாளே.

தொழுதெ ழாவி ழாவாறு சுழலு மாற ருமாயைத்-
துயரி னல்வி டாதாறு சொரிய வாய்வி டானாளு,
மழுத பாலர் சீருமு லமிர்த வாரி யாயூறி-
யருள்ப யோத ரீயாகி யமிர்த பாந மீவாளே. 3

கதியி லாத நாயான கடைய னேனை வாசூடு-
கழலெ னுவெ னூடேறு கருணை வாரி யோர்கோல,
மதியி லாமை யான்ஞான வடிவை வேறு கூறுக-
வகைசெய் தேற மாறுக மலைவ தோடு காதாளே.

மருவு மாக மான்மேவி வருகு ணாதி நேராக-
மனனின் மாறி மீளாத மநந மாதி வேரோடு,
மொருவ மாறி மேனுடு முணர்வு நானு நேராகி-
யொழிய ஞான மேயாக வொருசொ லோதும்
[வாயாளே. 5

விகட நாம ரூபாதி விததி யோரோ ரோர்
கோடி- விரியு மாக மீதோடி விரிவொ ணாத
மேலான, மகுட நாடி லோர்கோடி மலரு தாள்க
ளோர்கோடி- மனனு நாவு மேவாத வடிவ தான
மாயாளே. 6

வெருவ ராம னுடோறும் வினையின் மூழ்கி
வாளாரும்- விழியி னர்கள் பாலோடி விளைவ
தோர்வு ருதேனை, யருவ ராம னுயேனு ளமர
ரானு மாரானு-மறியொ ணாத தோர்கோல மருளு
காதல் கூர்வாளே. 7

அவனி நீரி னுன்மாள வநலின் மாள நீர்காலி-
னநலு மாள வாகாய மதனின் மாள வூடாடு,
பவநன் வான மேலான பரம தேசி லேயான-
படியின் மாள மாளாத பழைய பாழில் வாழ்வாளே.

ஒருவி கார மோர்காலு முறநி லாம லியா
தானு- முளது மாசி லாமேனி யொழிய வேறு
ராதார, நிருபி யான வோர்போது நிருபி யாத
வோர்போது- நிகழ்வு ருமலோர்போத நிலைய
தாக நேர்வாளே. 9

அநுப வந்தனி னறிவ தன்றியோ ரளவை
கொண்டறி வுறுவதோ, தநுப வந்தனை யொழிய
வின்றிய தகமை நின்றதொர் தனியையே. 10

உருவ மென்பது மருவ மென்பது முணர்வு
கொண்டுணர வொண்ணுமோ, வருவ மிங்கொரு
வடிவு கொண்டது விதுவெ னும்பொரு டன்
னையே. 11

பொருது திரிபல சமய மதிவழி புரிவு தரு
கலை புகல்வதோ, கருது பொருடொரு மருவி
யவையவை கழல நிலவிய கண்ணையே 12

தத்த மதிகொடு தர்க்க சமயிகள் சத்த மறிவ தொர் தத்வமோ, சித்த மயலது கெட்ட வவர் தெரி சிக்க வுரியதொர் சித்தையே. 13

மருவு ருத தற்கு ரைக்கும் வடிவு மில்லை யென்னவோ, கருவு ரும லாள வந்த கருணை மேனி கண்டுமே. 14

தொல்லை யாகி நின்ற துய்ய துணைம லர்ப்ப தங்களுக், கெல்லை யான தில்லை யோவென் னுச்சி மீதி ருக்கவே. 15

விளம்பு மெப்பொ ருட்கு மேல்மி குத்த நீண்மு டிப்பரப், புளம்பு குந்தி ருக்க வெல்லை யுன்ன வில்லை யென்னவோ. 16

அடைய மாதி ரம்ப டைத்த வப்பு ரம்பு டுப்பதோ, ருடையு மில்லை யென்ன வோவென் னுள்ள டங்க லுற்றுமே. 17

அன்னை யாகி யத்த னாகி யஞ்ச லஞ்ச லென்றுவன், தென்னை யாளு கோல நீர்மை யென்ன தாவி யம்பவே. 18

மாசுணமோ மறைத்தலையோ மயானமோ வாக்கிறந்த, தேசுணர்ந்த மெய்யடியார் சிந்தை யோ திருந்தமளி. 19

சாத்தும்பூ மாலையினுந் தமையுணர்ந்த மெய் யடியா, ரேத்தும்பா மாலையிலே யெப்போதுந் திருவுளமே. 20

பாதாதி கேசாந்த முவந்தணியும் பணி யருளே, ஞாதாதி யாமூன்று முவந்தயிலு நல்ல மிர்தே. 21

வேத மவடிரு வாயி லோது கீதம்-
வேறு நினைவிலர் காணு மேனி மேனி,
பூதம வடிரு வாசல் காவ லாகும்-
போத மவடிரு மேனி காவ ருனே. 22

யோகி நிகள்கரு ணாதி யான மாதர்-
யோக மருநில மாசின் ஞான யோகங்,
கோக னகனறி யாத கோயில் கோயில்-
கூற ரியபெரு வாழ்வை யாவர் கூற. 23

கலையே றுவணங் களியன் னமெனக்-
கற்பித் திடவோ சொற்பித் ததுவா,
மலையே றுவணங் கிளியன் புறவங்-
தருள்போ தகமே யவள்வா கநமே. 24

பஞ்சா யுதமே திரிசூ லமழுப்-
படையே யெனவோ பகைவெம் பிறவிக்,
கஞ்சா முனெழுந் தருளா வெறியு
மன்பே திருவா யுதமா வதுவே. 25

11. உட் பரிவாரம்.

அரணே யறிவே செறிவே யழகே-
யருளே வடிவா கவமைந் துவருஞ்,
சரணே யெனவந் தடையும் மடியார்-
தங்கோ லமெலா மிங்கோ துதுமே. 1

புரம யோகமுற பேதமறு போதமுடனே; 2
பரம யோகமுறு வாரிறைவி பயிரவர்களே.

புணரு மைத்ரிமுத லானபொரு ளுள்ளபரிசே,
யுணரு மார்க்கம்வரு மாதவர்கள் யோகினிகளே. 3

நித்திரை சாகாத மற்றதொரு நீர்மையினரே-
நிட்டை யாதுமில தானதொரு நீதியினரே,
முத்திரை ஞானமெனு முத்ரையல தேதுமிலரே-
முத்தி நாயகர்க ளானபவ மோசகர்களே. 4

பெத்த முத்தியில தானதொரு சாதகர்களே-
பித்து நற்கழலொ டானதொரு பாவகர்களே,
பத்தி சித்தியென நாடிவரு தாபதர்களே-
பத்த ரெய்ப்பிலருள் கோலமிகு பைரவர்களே.

உரையிறந் துணர்விறந் திடமுணர்ந் திடுவரே-
யுணவுமங் கையில்வரும் பலியுகந் திடுவரே,
திரையிறந் தளவிறந் துளபரங் கடலுளே-
செறிதரும் படிவருந் திருவகம் படியரே. 6

அழுதன்மா றுதலிலா விழியர்பா லருள்வரே-
யவர்களா கழுமெலாம் விழியதா மொழிவரே,
யெழுதன்மா றுதலிலா விரவியா முருவரே-
யிகலுமார் வழுமிலா திலகுபை ரவர்களே. 7

அவணிவா னடையவோ ரணுவதா நெடியரே-
யணுவுமே ருகிரியா யறவுநே ரியர்களே,

புவனிவா னடையவோர் பவநிபோ துவர்களே- 8
புகலுகோ மளவியா மனைபுரா தநர்களே.

அலைபொரு மலொருகா றலையெடா தமைவரே-
யருள்பொரு மலுருகா வருவிபாய் நயநரே,
கலைபொரு மலொருகோ வணவராய் விடுவரே- 9
கவலைதீர் பலிகொணீள் கரகபா லிகர்களே.

சகலலோ கமுமெடா வயிலும்வா யுடையரே-
சதிரெலா மழியமா றருவதா னுடையரே,
புகலுலோ கமுமலோ கமுமெலாம் விழியரே- 10
புகலுமா றரியதாள் புணருமை ரவர்களே.

உருகுவா சகமெலா முடையசா கிரிகளே-
யுயிரெலாம் விழியினு லயில்வர்யோ கிரிகளே,
பருகியா ரமிர்தையா டுவர்கண்மோ கிரிகளே- 11
பகருமா றரியநா யகிபதா கிரிகளே.

தமர்பிற ரற்றார் சமயமு மற்றார்-
சகவியல் பற்றார் தமையொழி வற்றா,
ரமர்விட மற்றா ரறமற மற்றா- 12
ரறிவயர் வற்றா ரவளடி யாரே.

இருணெறி விட்டா ரிருமையும் விட்டா-
ரிலகந டப்பா ருலகுக டப்பா,
ரருணெறி நிற்பா ரமரவி ருப்பா-
ரறிவுரு வுற்றா ரவளடி யாரே. 13

பொருளைவி ரிப்பார் புகழுதி றத்தார்-
புளகித முற்றார் புரளுத லுற்றா,
ரருளைவி யப்பா லறியவு ரைப்பா-
ரதிசய மிக்கா ரவளடி யாரே. 14

தெளியுமு ளத்தார் சிலவர்தெ ளிப்பார்-
சிலவர்க ளிப்பார் சிலவர்தி கைப்பா,
ரளியுமு ளத்தோ டழுதுசி ரிப்பா-
ரவர்கள் செயற்பா டறியவொ ணாதே. 15

---

12. லீலை.

ஆதி மூலமொரு கோலமுமி லாதவடிவிவ்-
வகில லோகமும றிந்தடையும் வண்ணமழகார்,
சோதி மூவடிவு கொண்டருளி யர்தமறைமுன்-

சொன்ன தன்மைதெரி யும்பரிசு சொன்ன
சொன்ன தன்மைதெரி யும்பரிசு சொன்ன 1
துணிவும்.

கயிலை மாமலையின் மேலினிதி ருந்தருளி
யக்- கமல யோனிமுத லெக்கடவு ளர்க்குமரு
ளான், மயிலை யேறிவரு மைந்தனுட னந்திமுத
லா- மற்றும் வந்தடைப வர்க்குமருள் செய்த 2
வகையும்.

ஆல நீழலினி ருந்தருளி யன்றுசுரரோ-
டசுரர் நெஞ்சினள விற்களவ றைந்தறிவுசேர்,
நாலு பேரறிய நாலுமறை சொன்னபரிசே- 3
ஞான மானநய நந்தனைந யந்தநலனும்.

இசைய வையனொரு பாரதமு டிப்பவர்கள்
போ- லிப்பி றப்புமுடி யும்பரிசி யம்புமியல்பும்,
விசைய னையமுறு நெஞ்சினைய றிந்தருளியே-
விசுவ ரூபவியல் காட்டிவெருள் வித்தவிரகும். 4

ஆயர் தம்மனையி னேர்வடிவு கொண்டு
பதின- றுயி ரந்திருமடந்தையரு டன்புணரினூர்,

தூய பிரமச்சர்ய மத்தில்வழு வாமலொழுகுஞ்-
சுத்த ஞானசரி தத்தியல்பு சொன்ன துணிவும். 5

வாத வூரனையொ ழிந்தவர்கள் பொன்னடி
யிலே- மன்ன வென்னுடலை மாற்றுகென வாற்ற
லிலனு, யோத வூருமமிர் தஞ்செவிக ளார்வுற
முகந்- துண்டி வையகமு முய்யும்வகை செய்த
வுறவும். 6

தன்ப ராபரம தானதிரு மேனிநிலையிற்-
சலந மின்றியொரு தன்மையினி னின்றருளியே,
யன்ப ரானவர்க ணெஞ்சினிலு வந்தவடிவா-
யங்கு வந்தவர்க ளுய்யும்வகை செய்தவருளும். 7

உலகமயக் குருவண்ண முகந்தோறு முகந்
தோறு முதிப்ப னுமெனன், றிலகியமெய்த் திரு
வார்த்தை யாவர்க்கு மேறும்வகை யிக்கா லத்தே.

பெருமான்வந் தவதரித்துப் பீடுடைய
தரணியுளோர் பிழைக்கும் வண்ணஞ், சொருபாநந்
தச்சுடர்தன் றுணைமலர்த்தா டரும்பரிசு சொல்
லிச் சொல்லி. 9

அண்டரெலா மலமாக்க வருட்சொருபா
நந்தன்றன் னடியார் வாழப், புண்டரிக மலர்ப்
பாதம் பொறித்தருளுந் திருக்கருணை போற்றி 10
போற்றி.

கூசாதே நாமுமெலாங் கொண்டாடும் படி
யிந்தக் குவல யத்தே, வாசாம கோசரனோர் வடி 11
வாகி வந்தவருள் வாழ்த்தி வாழ்த்தி.

கரைத்தல் தீர வந்து தித்த கருணை மேனி
காதலோ, டுரைத்து வாழு மிவ்வி நோத மிடைவி 12
டாம லுடையரே.

சாத லாதல் வாழ்த லாதல் தரைய தாதல்
சயனமாதல், காத லாதல் காய்த லாதல் கருது 13
னூர்கள் கணமுமே.

வந்த விச்ச கத்து தித்து வந்த வாறு மாறு
மா, றிந்த விச்சை பாரு மென்றி ருந்த விச்சை 14
காட்டியே.

---

13. பேய் முறைப்பாடு.

அண்ட முண்ட கண்டர் நிற்க வுடைய
வுண்ண வாதரங், கொண்ட பேய்க ளகல வந்து 1
குறைக ணின்று கூறுமே.

உலகி லேச நித்து நின்று ழைத்து நீர்பி
ழைப்பிலா, வுலகை யாமி னெனவ குத்த தென் 2
கொ லெம்மை யம்மையே.

வாசகத்தா லாவியைநின் றுருக்கு ஞான-
மதயானை வாதவூர் வள்ள லோடு,
மாசகற்றி யாயிரம்பேர்க் கீச னூர்நல்-
லமிர்தளித்தா ரெமக்கிரங்கி யருளா ரிந்நாள். 3

தலைப்பான்மை மிகப்பெரிய காழி ஞான-
சம்பந்தர் தாம்பிள்ளைத் தனத்தி னாலே,
முலைப்பாலைப் பகிராதே தாமே யுண்டு-
முத்தமிழும் பாடியற முதிய ரானார். 4

திருநாவிற் காசர்மிகத் தெள்ளத் தேறித்-
தெளிந்துதித் திக்குமருட் டேறன் முன்னம்,

மொருநாளிற் பெற்றெம்மை யொழியப் போ
யுண்- டொளியுருவா யினர்நாங்க ளுலர்ந்தே 5
போனேம்.

அடுத்தனவே செய்துதிரிந் தற்ற நம்பி-
யாரூரிற் கிறைவர்திரு வருளி னாலே,
தடுத்தவரை யாட்கொண்டா ரமிர்த முண்ணத், 6
தாமளித்தா ரெம்மளவுந் தாயே காணேம்.

சாந்தியினை நேராக வுடைய நல்ல-
சடகோபர் பராவமிர்தைத் தாமே யுண்டு,
தீந்தமிழென் றொருகோடி வேத மாகச்-
செய்யதிரு வாய்மலர்ந்தார் தோர மாட்டேம். 7

சேபாக்கர் முதலாக முன்னந் தாந்தாஞ்-
செய்தபாக் கியத்தானித் தியக்கந் தீர்ந்தார்,
நீபார்க்கப் பட்டவரே கண்டா யெங்க-
ணிர்ப்பாக்கி யத்தையினி நீங்கப் பாராய். 8

முத்திவரும் படியன்றி முற்றுடலம் விடுமளவுங்,
சத்திவரும் படியாகக் கற்பித்தா யெங்களையே. 9

ஆராத வூணுண்டுன் னடியகலும் வகையெ-
மக்குத், தூராத குழிதூர்க்கை தொழிலாகச் செய்
தனையே. 10

பாகாய மொழியாயிப் படுதுயர மொருகா
லும், போகாத வுடலம்வெறும் பொய்யாலே
செய்தனையே. 11

உங்கட்குத் தகுமிதுவென் றுள்ளபடி யுனை
யுணரா, வெங்கட்கு வடிவுவெறு மிடும்பையினு
லெடுத்தனையே. 12

இப்பரிசே பலவியம்பி யிலகுமொரு பேயி
னையுன், மெய்ப்பரிசே விளந்தகுறி விண்ணப்
பஞ் செய்கெனவே. 13

---

14. குறி.

அடியறிகின் றிலனடியே னறிவதொரு
குறியல்ல, குடிபறியும் படிவந்து தோன்றிய
தோர் குறியுண்டே. 1

பூண்கின்ற வுடலாதி யாமிந்தப் புவநத்திற், காண்கின்ற பொருளெல்லாங் கனவாகக் கண்டனனே. 2

உடலை யொன்றிய வுயிர்வி டும்பொழு துணர்வ தன்றியிலே, நடலை கொண்டுட னழுவல் கண்டுள நடுந டுங்கிடுமே. 3

அழியு மென்ரம ருலகி லின்பமி தமைய மென்றிடுமே, கழியு மென்றம ருலக மென்பது கருது கின்றிலமே. 4

சமத மங்களை முதல்வ ருஞ்சில தலைமை வந்திடுமே, மமதை கொண்டிது நமதெ னும்பெரு மயன்ம டங்கிடுமே. 5

அழிவ றும்பொருள் பொருளெ னும்படி யறிதி வந்திடுமே, யொழிவ றும்பொரு ளுணர்வ தென்றிடு முணர்வு வந்திடுமே. 6

தெருளு றுங்கலை பலவு ணர்ந்தொரு சிறித லம்பிறவா, வருளு றுங்குரு பரனி ருந்திட மறிய வென்றெழுமே. 7

அழுத கண்களு முருகு நெஞ்சமு மலரு மன்புவிடா, தெழுத ரும்படி மொழித லிங்கி திதுசெ யுங்குறியே. 8

அளியு நெஞ்சுனட யடிய ரிங்கிவை யழகி தென்றனரே, தெளிவை யின்றிய வலகை யுஞ்சில திகைம யங்கினவே. 9

அழகி தென்றிடு மதுகொ டுஞ்சில வழகி தென்றனவே, பழகி வந்ததொர் பரிச யங்கொடு பலப யந்தனவே. 10

---

15. விசேஷப் பேய் வரவு.

வெருவ ருந்திற னுடைசெய் தங்கடி வீழ்வு றும்பொழுதே, குருப ரன்பொரு களம றிந்தொரு குணலை வந்ததுவே. 1

கடுக வந்திடு மல்கை வெம்பவங் கருவ றும்படிநீ, படுக ளம்புக வினைவி ளைந்தமை பகரு கென்றலுமே. 2

செயிரற மிக்கதி யங்குமு டற்றுயர் சிறிதுத
ணித்தெமதா, ருயிரைய ளித்தம ருரையுமெ னச்
சில வுதடுது டித்தனவே. 3

அறுதிப டத்தெளி வளவுதெ ரித்திடு மடை
யவெ ஞமுதுபே, யுறுதிப டத்தெளி வாலம ருற்
றதை யுரையுமெ மக்கெனவே. 4

ஐயப்பா டோகெடுவீ ரஞ்ஞனழிந் தமை
யின்னம், வையத்தே வந்ததுநான் மறைதேடும்
பொருள்காணும். 5

பசியும்போ முங்கள்பெரும் பாவமும்போ
மிப்பத்துத், திசையும்போய் முடிந்தபடு களத்தி
ஞெரு திணைத்துணையில். 6

பல்லாயி ரத்தாண்டு பலகோடி யண்டத்தா,
ரெல்லாரு முண்டாலு மித்தனையுங் குறையாதே.

பாருண்ட மாலுண்டென் படைப்பவனே
டானுண்டெ, ஞருண்டெ ஞனொழிந்தெ னரு
காது பெருகாது. 8

ஒழிந்து போன காணு மஞ்ஞ ஞம மென்று
ரைக்கவே, மொழிந்த வாயை யோடி வந்து
மூத்த முண்டு நிற்குமே. 9

தொல்லை யுள்ள பரிசு சொன்ன சுருதி
யைக்கொண் டாடுமே, யில்லை யென்ற பேயின்
வாயி னெரியை வையு மென்னுமே. 10

மாயை நாம மஞ்ஞ ஞம மாளு மாறு வந்துநம்,
நாய ஞா ழித்த வாறு நவிலு கென்ன நவிலுமே.

வாயொரு கோடி கொண்டு மலரோனு தித்த-
முதலாக விற்றை வரையா,
வாயிரங் கோடி கோடி மறையோதி யோதி-
முடியாது காணு மளவே. 12

ஞானம லாத பாத முரையாடி ஞான-
முரையாடு காலை யானர்,
மோகம லாதுகூற முடியாம லியாது-
மொழிபாரி தியாவர் மொழிவார். 13

வாயுமை யாடு மெல்லை யலநாய ஞரென்-
மகமே புகுந்த மொழியிப்,

பேயுரை யாடு கின்ற தெனரீர்கொ ளாது-
பெரிதாக வுன்னு மிதுவே. 14

15. அஞ்ஞன் சரிதை.

நாயக னுரு கோல வருண்மேவ நீரு-
நலனோடு கேண்மி னெடுநா,
ளாயக னுவென் மாயா புரமேவி நாளு-
மரசாளு மஞ்ஞ னளவே. 1

மாயாபு ரத்துள்ள வலிகூறு மளவோ-
மாதாபி தாமாது லன்றூர மகவென்,
றூயாவ ருஞ்சுற்றம் வீழ்வோர்க ளேறற்-
காதார மேபோல வமிழ்விக்கு மகழே. 2

இன்னனி யானின்ன னிவனென்று யர்த்தா-
தியானென்ன தென்கின்ற பதனஞ்செய் தீசன்,
றன்னலு மிதுபோக விடுமாறு முடியாச்-
சங்கற்ப மாமென்பர் சலியாத மதினே. 3

ஓராத வாழூடி யுணர்வென்கு டார-
முள்ளூடொ றத்தற்கு மொண்ணும லியாரும்,

பாராத பொல்லாவொ ழுக்காமி ழுக்கே-
படைவீடு சூழப்ப டுங்காடு தானே. 4

அலகற்ற விபரீதம் விளைவிக்க வுரியா-
ளவற்ற படைவீர ரவர்சுற்ற முடனே,
யுலகத்தை முழுதாளு முணர்வற்ற கெடுவா-
னுருவத்தை யிருள்வேறு டுவமிக்க வரிதே. 5

கருதுமொரு பொருளையொரு கணமளவி
லடையவிகல் கடவுமவன் விடயரதமே, வருதி
சைகள் முழுதுமொரு நொடியளவில் வலிசுழல 6
வருகமன மநதுரகமே.

பாரொளிசெ யருமறைகள் பகருமல ரடி
யிணைகள் பாவரினை கிலர்களெனவோ, வானெ
டரி யயனெனினு மிலதகில மடையவெறு மஞ்ஞ 7
குல பதியாணையே.

அந்தக னுதுஞ் செய்நன்றிக் காகாப் பழிநல்
வழியளவி, னிந்திர னுதும் பிறரொருவ ரேதங் 8
காணுமி டத்திலே.

மெய்யென் றிருப்பது டம்பினையும் விளங்
கிழை யார்தம் வார்த்தையுமே, பொய்யென்
றிருப்ப தீசனையும் புரையற் றோர்கள் புகல்வதுமே

நசையு ரைக்கிலவ னூம னாகுமே,
வசையு ரைக்கிலவன் வாய்கோடி யாகுமே. 10

எவ்வத் தேற்பவர்க் கியக்கை யில்லனே,
கௌவத் தேடினொ ருகோடி கையனே. 11

இளமை யும்மிடும் பைக்கிட மாகிய,
வளமை யும்பெரி தென்றேம திக்குமே. 12

சாயை போலுஞ்ச கட்டுருள் போலுமா,
மாய வாழ்க்கைநி லையாய்ம திக்குமே. 13

மின்ற னெல்லைவி தியற்ற யாக்கைகொண்,
டென்று மிங்கிருப் பார்போலி ருக்குமே. 14

அறஞ்சு ருக்கும வலம்பெ ருக்குமே,
புறம்பெ ருக்கும்பு கழுஞ்சு ருக்குமே. 15

நிரயத் தோடுநெ டுவான்மு கட்டொடுந்,
தரையத் தோடுந்த னியூச லாடுமே. 16

ஓதலு முணர்த்தலு முணவு சுட்டியே, 17
சாதலும் பிறத்தலுந் தவிர்க்க வல்லவே.

இந்த மன்னனுக் கென்றும் பவங்கொள, 18
வந்த துன்மதி மந்திரி யாகுமே.

அற்ப மில்லைய ருந்தவ மாதரார், 19
கற்பு மில்லைக ழிந்தானொ ழுக்கமே.

ஆக மேவடி வாகிய மைந்துள, 20
மூக னீதிமு டியாமொ ழியவே.

முறைமை யற்றமை மூவுல கத்தினு, 21
மிறைய வர்க்கறி விப்பாரு மில்லையே.

---

17. திரு வவதாரம்.

உண்மை யன்றியு லகத்து ளோர்படுந், 1
தண்மை தம்பிரான் றானேய றியுமே.

அவப்பிர காசவ வலம்பெ ருத்தமை, 2
சிவப்பிர காசன்றி ருவுளஞ் சென்றதே.

வன்பே யனையான்மேல் வரமெய்ப் பானுக்குத், 3
தன்பே ரருண்முற்றுந் தானோர் வடிவாயே.

ஆரா வமிர்தின்சே வடியைப் பிரியாவச்,
சீரா ரடியாருந் திருமே னிகள்கொண்டே. 4

குருநா யகனார்தங் கோலங் கூறப்பண்,
டருநான் மறைகாணா தறிவா ரினியாரே. 5

பிறவிப் பகைவெல்வார் பிறி தற் றொருதாணு,
யறிவுற் றவரொன்றே யறையுங் கழலிட்டே. 6

ஞான மேதிரு வாபர ணங்களு- ஞான மேதிரு
மாலையுஞ் சாந்தமு, ஞான மேதிரு வானவக்
கோலமு- ஞான மேயருண் மேனியு ஞானமே. 7

ஞான மேயுடை யாடையுங் கூரிய- ஞான மே
யுடை வாளுந லம்புனை, ஞான மேவரு மூர்த்தியு
மியானையு- ஞான மேபிற வுஞ்சில நல்கியே. 8

கமல நான்முக னார்தங்க ருத்தையுங்-
கடந்து லோகம டங்கக்க விப்பதோர்,
விமல மாகிவி ரிந்தொடுங் காமலே-
விளங்கு தண்கொற்ற வெண்குடை காப்பவே.

பூவி லேறியும் போதக மேறியும்-
புள்ளி லேறியும் போர்மயி லேறியுஞ்,

சேவி லேறியுந் தேரினி னேறியுஞ்-
செய்ய பொன்னடி சேரச்சே விக்கவே. 10

உம்பர் தானவர்க் கரிய தாணுவிவ்-
வுணர்வி லானையொன் றாக வுன்னியே,
தம்பி ரானருட் கருணை யாலையன்-
றானும் வந்தனன் றாணி தன்னிலே. 11

மம்ம ரங்குழந் தமரர் தேடவிம்-
மண்ணின் வந்ததா ளிணைவ ழுத்தியே,
யெம்ம ருங்குநின் றடியர் போற்றவே-
யெம்பி ரானிருந் தருளு மெல்லையே. 12

---

18. காமாதி படைச் செருக்கு.

புணர்வினோ டருந்த லென்றும் போற்றுத
லன்றி வேறோ, ருணர்வறு மரசன் றன்பா லொற்
றரு மோடிச் சென்றே. 1

மதித்தல்வின் ணவர்க்கு மொண்ணா மறைப்
பொருள் மநுட னாய்வந், துதித்தன னென்னும்
வார்த்தை யுண்டென வுரைத்த போதே. 2

இனிதினால் வாழு மென்னை யீசனென்
றொருவன் வெல்ல, மனிதனாய் வந்தா னென்னும்
வார்த்தையும் வார்த்தை யாமே. 3

ஒன்றில்லை யெனுநீரு மொன்றுண்டு போ
லேயு ரைத்தீர்க ளெனவொற்றர்தா, மின்றில்லை
யென்னாதி ரோமிந்த வுலகத்தி னியல்கூறி னோ
மென்னவே. 4

அளவில்லை சமயங்க ளவரேயு ரைப்பார்க
ளழையென்ன வவர்வந்துமெய், யுளவில்லை வே
றொன்று மறியோமு ரைப்பார்க ளுரையோதி
னோமென்னவே. 5

சொன்னார்கள் சொன்னத்தை மெய்யென்று
ரைத்தார்கள் சுற்றஞ்சி றைச்செயயவே, யென்
னாதன் முன்னேவர் பொருளாக விக்காவ லென
மார னிகல்கூறுமே. 6

மண்ணோரி னனையேவர் மலைவார்கண்
முத்தேவர் மாறாகி யானபடிபோய், விண்ணேறி
னானொருவன் மலையேறி னானொருவன் வேலைக்கு
ளானொருவனே. 7

பண்டொர் நாண்மலர்ப் பட்டின்று மக்கறைக்,
கண்டர் மேனிசெம் பாகங்க றுத்ததே. 8

வேலை ஞாலத்த வரென்னை மீறவோ,
மாலின் மார்பின்வ டுக்கண்டு வைத்துமே. 9

விதியு மென்றன்வி தியினை வெல்லுமோ,
மதிய ழிந்தும கட்கும யங்குமே. 10

மலரோனு மாலு மதிசூடு வானும்- வடிவோடு
கூடி வருமியாருமோ, ரலரோடு போத மழியா
வொ ரோர்வு- மணுகாமல் மாத ரடிதாழ்வரே. 11

பரியேறும் வீரர் பலகோடி யோட- மலை
போல யானை பலமோதியே, யரியேறு நூறு மதி
சூர ரேனு- மலர்வாளி காணி னறமாய்வரே. 12

கரும்பெனினு மென்னுடைய கைச்சிலைய
சோகங்- கமலநறு முல்லைகழு நீரினொடு சூதத்,

தரும்பெனினு மென்கணைசு ரும்பெனினு நா
ணோ- ராவியுடை யார்களென தேவல்பிழை
யாரே. 13

தேனிலவு பூகவன மூந்தடமு மாறுஞ்-
செய்யவிசை யேழுமுயி ருய்யவரு காலும்,
வானிலவு மாளிகையும் வானிலவு மென்கை-
மாமலரு முள்ளளவும் வந்துணர்வு ரூதே. 14

தூமனனும் வாய்மையுமு ருதமட வார்தஞ்-
சொன்னவில வுள்ளளவு மென்னுமள வேயோ,
காமனெனு நாமமுள தாமளவு மாயைக்- கங்குல்
கழி யாதொருவர் கண்ணும்விழி யாரே. 15

அனிச்ச மஞ்சு மடியி னுரை யார்ம றப்ப
ரறிவினன், மனிச்சர் முன்பி ருந்து தான்வ டிக்
கும் வார்த்தை வார்த்தையே. 16

பாவ மேவு கொலையி னோடு படுக னற்செய்
கொடுவிழிக், கோப னேயெ ழுந்த போதிவ்
வுலகு நின்று குலையுமே. 17

குலைகுலைந் துளநினைந் திடுநினைந் திடுதொ
றுங்- குடர்கரிந் துலகடங் கலுநடுங் குதலுறத்,
தலைகுலைந் துடைகுலைந் தறிஞரும் பெரியதந்-
தலைமைகுன் றிடவெழுஞ் சலமெனுந் தழலதே.

தெருடரப் பொருள்விரித் தருடரத் திரித
ருர்- தெளிஞரைத் தெளிவறத் திசைமயக் குற
வெறுங், குருடெனச் செவிடெனக் கொலைசினக்
கனலெழுங்- கொதிபொறுப் பவர்களெக் குவல
யத் தவர்களே. 19

வருசெ ருச்செயா வகைய றத்தையே-
வடநி ழற்கணே மதிபெ றச்சொனோ,
னொருச ரத்திலே யொருக ணத்திலே-
யுழல்பு ரத்தைநீ றெழவொ ருக்குமே. 20

மறுக வுக்கிரத் தொழில ரக்கர்தம்-
மநமும் வாரியு மதிலி லங்கையுந்,
தெறுக னற்கொளச் சிலைவ ளைத்ததுஞ்-
சிரமு திர்த்ததுஞ் சினமி குத்தலே. 21

கோப மிக்கபோ தேவ ராறுவார்-
குறுகு வோர்தமைக் கொடிய நோய்புகுஞ்,
சாப மிட்டுமோ தவர்க ளாயினூர்-
தலைமை மிக்கதந் தவமி ழப்பரே. 22

அடலோப னெழிலைவ ரமைவார்க ளடையக்,
கடலோடு மலையோடு தடுமாறல் காணே. 23

பேரோத நேரான பேராசை கூர்போ,
தாரோடு முண்டோவொ ரன்பென்ப தங்கே. 24

ஆலஞ்சேர் மிடற்றூனு மையத்திற் குழன்
றிலனோ, மாலும்போய் மாவலிபான் மண்வேண்டி
நின்றிலனோ. 25

உரையாத பொய்யுண்டோ வுலோபனே யுற்
றக்காற், றரையாளும் பொருட்டன்றோ தரும
னும்பொய் சாற்றியதே. 26

ஈசனொளி யோரிடத்து நிகழா வண்ண-
மெவ்வுருவுந் தன்னுருவா யெங்குந் தானோ,
மாசையவ னோர்சோர பதியின் றேலிவ்-
வஞ்ஞ தல பதிபெருமை யறிவா ரியாரே. 27

புகர்வெண்டேர் புனலென்று புலன்க ளாரப்-
போயலையத் திளைத்திளைத்துப் பொய்யே யார்
சகர்திண்டா டச்செய்யு மோக னஞ்ஞன்- [ந்து
றூனுன சமன்வேறோர் தன்மை யின்றே. 28

மோகமுற வேமுனிவர் மூவர்முதற் றேவர்
நா ரியாவர்களு மியாவையுமெலா, மாகமது யா
னெனது தந்தைதமர் தாரமக வென்பதுமொ
ழிந்ததிலரே. 29

மோகமுற வேயெவரு மோகமத னுவிடரின்
முந்துவர்மு டிந்தவிடமுஞ், சோகமுற வேதுயர
மூந்துவத லாலதுது றந்துணர்வு *கூறவிலரே. 30

ஓசையி னிற்பெரியே னோதின்மி கப்பெரி
யே- னுங்களி னெண்மடிநான் வங்கிசமெ னிற்
பெரியே, னீசனெ னக்கெதிரோ வேவரெ னக்
கெதிர்வே- றென்னும கங்காரத் தெவரொதி
ரேறுவரே. 31

என்னள வீசனும்வந் தேற்றெழுழி யும்பலிசென்-
றேற்றில னுகினயன் றோற்றமி லன்றிருமா,

---

* கூர-எனப் பாட மோதுவாரு முளர்.

றன்னள வோரவியுஞ் சந்திர னிந்திரனுஞ்-
சற்றரெ னப்பகருந் தம்படை நம்படையே. 32

கதத்த யானை யைத்த ணிப்பர் களிமி குத்
தெ ழுந்தமா, மதத்தை யார்த ணிக்க வல்லர்
மண்ணி னன்றி விண்ணிலே. 33

எச்ச ரங்க ளுந்த மக்கெ திர்ந்து ளோர்க
ளைப்படு, மச்ச ரன்ற ணுவி தன்னை வவ்வு தற்கு
வல்லரே. 34

தந்த வப்ப யன்பு சித்தல் கண்டு நெஞ்சு
தன்னுளே, வெந்த வப்பொ ருமை தன்னை
வெல்ல யாவர் வல்லரே. 35

ஞான மாசில் தன்ம வித்த காம நாம நாலையு,
மீன மாக்கு நம்ப டைக்கொ ரெல்லை சொல்வ
தெங்ஙனே. 36

இங்கி யாது மிவனி யம்ப வின்ப மெய்தி
யிறைவனைச், சங்கி யாம லஞ்ஞ சேனை தாம
கிழ்ந்தி ருக்கவே. 37

---

19. ஞான விநோதன் படைச் செருக்கு.

எவ்வுயிர்க்கு முயிராய விறைவன் பொற்று-
ளெய்தவிருந் தவஞ்செய்தோ ரிறைஞ்சிப்
போற்றி, வெவ்வுயிர்க்க வருமறியா வேந்தன்
றன்னால்- விளைந்ததெல்லாம் விண்ணப்பஞ்
செய்த போதே. 1

போராரு மஞ்ஞனவன் றன்னால் வையம்-
புகுந்தபிழை கேட்டருளிப் போத மூர்த்தி, சீராரு
மடியவரைத் திருக்கண் சாத்தத்- திருவடித்தா
மரையவர்தஞ் சென்னி கொண்டே. 2

எம்பிரான் றிருக்கடைக்கண் பட்டார்க் கன்
றே- வெளிதாகி யிருப்பதுதா னேற்ற மிக்க,
வும்பருமா யாபுரத்திற் கஞ்சா நிற்ப- றொழிந்தவ
ரோ வினியொழிப்பா ருலகத் துள்ளே. 3

வருபாசக் கட்டறுத்து மாமாயா புரமழித்து
மயக்கந் தீர்வார், சொருபாநந் தாவுனக்குத்
தொழில்செய்வார் பிறராலுந் தொலைக்க லாமோ.

கச்சொருவுங் கநதநத்தார் கலவியினும் புல
வியினுங் கலக்கந் தீர்வார், மெய்ச்சொருபா நந்த
னினை மெய்ப்படத்தாம் பெற்றவரே வேறூர் வல்
லார். 5

என்று நின்றுரை செய்த வெல்லையி- னெந்
தை ஞானவி நோதனைச், சென்ற வன்றன தாவி
யுண்டுதி- ரிந்தி டென்றருள் செய்யவே. 6

தம்பி ராளிருப தங்க ளுந்தனது-
சென்னி கொண்டறிஞர் தம்பிரா.
னெம்பி ரானைவிடை கொண்ட வன்படையெ-
ழுந்த வாறெவரி யம்புவார். 7

கடலென காம கோப லோப மாறுவ- கரு
ணைநி ஷாதி யாய்வி டாது பாய்வன- கருவெனு
நாம மாள வீதி போவன- கலக மறுத வோசை
மீள மீள்வன, வுடலொடு கோப மேலு மேலு
மூள்வன- வுணர்வறி யாத வேட கூட மோதுவ-
வுலகிய றார நாற வேபொ ருதன- வொளிமத
யானை கோடி கோடி கோடியே. 8

உறவொடு வேறி லாத வாசி யூர்வன-வுலகிரு
ஞாலு மாறு மேலு மாவன- வுடுபதி சூரி யாதி
காணொ ணாதன- வுயர்வது வேறு தான லாதி
லாதன, துறவொடு சாலு ஞான வீரர் சூழ்வன-
சுருதிகள் போன நீதி வீதி போவன- துணிவுற
வேறு பாடு சாடி யோடுவ- சுடர்விடு ஞான வாழி
கோடி கோடியே. 9

சிதறவி டாம லியாது மாய நூறுவ- செறிய
வொ ணாத ஞான வாளி பாய்வன- திருகுதல்
தீரு மாறு மாறு சேர்வன-சிலுகொழி யாது காதி
யோதும் வாதிகள், குதறிய கூர்மை வாய்கண்
மூட வேறுவ- குணமொரு காலி லாத தான நீர்
மைய- குருபா ஞர்த மேவல் வீதி போவன- சூர
கத ராசி கோடி கோடி கோடியே. 10

இனியன கூறும் வாயு மாய வாய்மையு-மிறு
திய தான போதும் வாழு போதினு- மியல்வழு
வாத ஞான தீர பாவமு-மிலகிய ஞான வாளு மோன
வீரமு, மரியத வூண லாதி லாத வாண்மையு-

மவரவர் சீல மோடு வாழு நீர்மையு- மளவு படா
மை யேசு பாவ மாகையு- மதிபய மான வீரர்
கோடி கோடியே. 11

இந்தவுல கந்தாஞ்செய் தெழுகட-
லெண்டிசைக லங்கிநின்ற குலமலே,
வந்துவிழு மன்றுமொன்று மசைவிலர்-
வந்தபடி கண்டிருந்து மகிழ்வரே. 12

சந்தன குங்குமங்கள் புழுககில்-
தண்பளி தஞ்சொரிந்து மகிழ்விலர்,
நொந்தன கொண்டரிந்து நுகரொன-
நொந்திலர் முந்தையென்று நகுவரே. 13

நொந்தனர் கன்றிவந்து நலிபவர்- நுந்தன
ரென்றமைந்த கடனற, வந்தன வென்றிடும்பை
வரமகிழ்- வந்தன ரங்கிரண்டு முடையரே. 14

செயலினை யற்றிருக்கு முனிவர்கள்-
செறிவினை யைக்கெடுக்கும் வகையினின்,
முயல்வினை யைக்கெடுப்ப ரறிவினின்-
முன்வினை யைப்புசிப்ப ரடையவே. 15

எண்ணி லாதவியல் ஞான வீரர்தமை- யெண்
ண லாகுமள வெங்ஙனே, கண்ணில் வேறுபட
வின்மை யாலொருவர்- காணு மாறரிய காணுமே.

கீழி லாதபடி கீழு மேலுமதின்- மேலி லாத
படி கெழுமியே, சூழி லாதபடி சூழு தானநிலே-
சொல்ல லாகுமள வல்லவே. 17

நிறைந்தபெரும் படைநோக்கி நீரழிக்கும்
பரிசெமக்கிங், கறைந்திடுமென் றருள்செய்ய
வரியநிரு பகன்றொழுதே. 18

தோராதா ரல்லரோ சேயிழையா ரெனத்தி
கைப்பா, ராராயு மறிவுடையார்க் கருவருப்பே
யல்லவோ. 19

மாலாய வவரன்றி மாசற்றூர் மாணிழையார்,
கோலாக லங்களையு மொன்றாகக் கொள்ளுவரோ.

நரம்பெலும்பு மூளைதசை நவைதருதோ
லைநற்போர்த்த, குரம்பையினைக் கற்றோருங்
கொண்டாட லென்கொண்டோ. 21

தசைய ருதமு கத்தை வந்தெழு சந்ர மண்டல மென்பரே, வசைய ருமயிர் தன்னை யுங் குழல் மங்கு லென்று மதிப்பரே. 22

கற்க நாறிம ணந்த குங்கும களப வண்டலு மளவிலாத், துற்க நாறுதல் கண்டி ருந்துஞ்சு கந்த மென்றுமதிப்பரே. 23

பீளை யாகிய கண்க ளைச்சில பிணக ளென்றுபி தற்றியே, சூளை யாரையு மொன்றெ னச்சிலர் சொல்லு வாரவர் புல்லரே. 24

மெய்ம்மை யேகொடி யெனது வேள்கொடி மீன்வி டும்படை மாதரார், தம்மை யேயென தவர்த மைத்துணி செய்த தைரிய சக்ரமே. 25

பாவை மாருடல் பைம திப்பதொர் பார்வை யிற்பொடி பட்டறும், பூவை மார்பொடி யாக வேபொடி யாகி வேளுயிர் போகுமே. 26

இறைவன் முன்புற நிருப கன்றெழு திவை விளம்பிய வெல்லையிற், பொறைவ லஞ்செய்து தொழுது ரம்பகை பொடிப டும்படி புகலுமே. 27

மாசாய நரவுடையார் வாய்திறந்தா லவர்களுடன், பேசாம லிருந்துவிடு மதுவன்றோ பெருந்தகைமை. 28

வைதாரை வாழ்த்தினர்போன் மதித்தென்று மறக்கொடுமை செய்தாரை யறியாத செயலன்றோ செயலாதல். 29

பொதுவதுவாய் நிறைந்தபரம் பொருளேபோல் யாவர்க்கும், மதுவதுவா யிருந்துவிடு மதுவன்றோ வவிரோதம். 30

இகழாவ தேது புகழேது தேரி லிவையாவு மாவ துரையே, யகழ்வார்க ளியாவ ரருள்வார்க ளியாவ ரதுபோக மாகு மவையே. 31

எரியான கோப மெழுபோதி னுறி யினிதாய கூறி யெதிரே, சிரியாதி ரார்கள் பெரியோர்கள் சீற நினைவார்கள் வேறு சிலரே. 32

*முகுளி தம்பெருகு முகமொ ழிந்துவிட முறுவல் கொண்டுமுக மலர்வனே, வெகுளி தங்

* மூகிழிதம் என்றது - எதுகை நோக்கி - முகுளிதம் எனத் திரிந்தது.

குமர வெரிகெ டும்பரிசு மிகவு மங்கினிமை விளைவனே. 33

மொழித ருங்கனலு மவிய நின்றமிர்த மொழியெ னுந்தடிநி பொழிவனே, யழித ரும்படி யென் லுடலில் வந்தனவெ னறுப வங்களென வயில்வனே. 34

மிகையாவென் பொறைப்படைக்கு விருந் தாக்கி விடுகின்றேன், பகைபாவங் கொடுமை கொலை படையுடைய கோபனையே. 35

பொறைபெரிது மிவையோதப் புகழ்பெரிய சந்தோட, னிறையுடையா னடியேத்தி நிறைவுட னின் றறைவுறுமே. 36

என்றும் பொருவரிய வின்பப் பொருளு டையார், பொன்றும் பொருளும் பொருளாகப் போற்றுவரோ. 37

வாளு ளொழிந்தாலும் வாய்விண்டு தாம் வேண்ட, நாளு தொழிகுவரோ நன்றாய நாவு டையார். 38

உளம்படு பேராசை நோய்கூர மேன்மே-
லுழன்றவர் வாழாத வாகாண லாமே,
வளம்பட வாழ்வோமெ னுதார்க ளியாரே-
வருந்தினும் வாராது வாராது தானே. 39

புலன்றலை கொண்டேறு புன்போக மேன்மேற்-
புணர்ந்திட வுண்டாகி வந்தாலு மாறா,
வலந்தலை கண்டாசை யொன்றோடு றுதே-
யறிந்தவர் சந்தோடம் வந்தாறி னாரே. 40

இல்லாத பொழுதின்ப மிதுவென்று பிறர்பாற்,
செல்லாத செலவென்ப செலவாய செலவே. 41

படைத்தவனி றுந்திசைப டைத்தபொரு ளெங்கே, யெடுத்தவன்வி ழிற்சுமைவி ழாமலுமி ராதே. 42

ஆமாகும் வழியால ருந்தித்த டையற்,
றுமாய்தல் பொருள்மாய்த றவிராது பிரிவே. 43

வாதாகி நுகர்கின்ற வயிறுள்ள தொருசா,
ணேதாலி தமையாதி தென்னேயி தென்னே. 44

எசாத பற்றின்மை யெனுமாயு தத்தா,
லாசாப சாசோடு மடலோப னிறுமே. 45

சந்தோ டனிவை யிவை சாற்றவே,
யந்தோ வென்ற ருளும ளவிலே. 46

விவகா ர்பரா முகன்மே வரும்,
பவகா லிபதம் பணிந்தோ துமே. 47

அத்தனொ டன்னைக் கன்புசெய் கின்றா-
ரளவில் பிறப்புற் றவையவை தோறு,
மெத்தனை தாயுந் தந்தையு முற்றா-
ரித்தனை யன்றோ விவர்களு மிங்கே. 48

சாலவு திக்கும்பு ழுவுட றன்னிற்-
றகவின்ம லத்தோ டொழுகுமு டம்பே,
போலவு திக்கும்பு ழுவினை யென்னே-
புத்திர னென்றே புந்திசெய் தாரே. 49

வந்தவ ழிக்கண் வந்திலர் போகும்-
வழியினும் வருவா ரிலரிடை வழியார்,
தந்தைம கத்தாய் தம்மொடு வந்தார்-
தாரமு முற்றார் தாமுமெ லாமே. 50

அமருமு டம்போ டழிதுயர் வந்தே-
யலம்வரு போதங் கநுபவி யாதே,
தமர்கள்ப கிர்ந்தா ருளரென வுண்டோ-
தம்முற வாவார் தாமல தின்றே. 51

ஒழிந்தன வேறற வொன்றுட றானு,
மழிந்தது தம்முட னுமுற வாரே. 52

சுற்றமொ டுற்றது வந்துவ மெல்லா,
மற்றவர் தம்முட னற்றவர் தாமே. 53

கதறிய வாழி யாறி யாடுதல்- கருதினர்
யாவர் தாமி யாவையு, முதறிய றாத போது
நாடொறு- மொழுகவி டாதவ் வார வாரமே. 54

கழியரி லாத போது சேறது- கழுவியு
மிலாப மேது யாவையு, மொழியரி லாத போது
மாசற- வுதறவொ ணாது பாச மூடுமே. 55

உறவாடு பந்தங்க ளெல்லாமு திர்ப்பன்,
றுறவாகும் வச்ராயு தத்திற்று ணித்தே. 56

வடிவற்ற கோன்மைந்தன் முன்னின்று *மறை
முடிவற்ற பலகோடி மொழியாத முன்னே. [நா,

* மன்னா எனப் பாட மோதுவாரு முளர்.

தத்தந்தொ ழிற்கொண்டு தாழ்வின்மை யின்னே,
மூத்தன்பெ ருஞ்சேனை யெல்லாமொ ழிந்தே.58

---

20. ஞாநவேந்தன் படையெழுச்சி.

தஞ்சேனை கண்டன்பு தாமுற்றிவ் வாறே, 1
நஞ்சேய ஞன்மேன டக்கின்ற பொழுதே.

வித்தக வேதங்க ளேவாசி யாவே-
மெய்த்திற னாய்நின்ற தோர்பாக னாவே,
தத்துவ மாகின்ற தேரேறி னாரே- 2
தற்சொரூ பானந்தர் தாள்சூடி னாரே.

வாதக ரோடினு மாதர வோடோர்கால்-
வாசியி லாவாசி யேவாசி தானும்,
போதமே போதக மாந்தேர்வு தேர்தாம்- 3
போல்பவ ரேவீர ரேதோது மாறே.

தான தேதுமில னாகி யாகவல தம்பி ரானு
டைய தானைமால், யானை தேர்புரவி யஞ்ஞ மன் 4
னனது மாய மாபுரம ணைந்ததே.

புறம்பு றூதபடி சூழ நம்படைஞர் போது
கென்றருளு போதிலோ, ரறம்பு காதபடை வீடு 5
சூழவும டங்க வும்படைஞ ரானவே.

முகுந்த னன்றரனு மன்று நாலுதிசை
முகனு மன்றவர்த மூலமே, புகுந்த தென்றிகல்பு 6
றம்பு கண்டவ ரடங்க வுள்புகுது போதிலே.

மருவி யெங்குமுற நின்றபொரு ளின்று
புவிமேல்- வடிவு கொண்டுவரு கின்றதென வந்து
மொழிவா, ரருவ மென்றுமொழி கின்றபொரு
ளிங்குவருதற்- கடியெ னென்றுசிலர் நின்றுநகை 7
கொண்டுவிடுவார்.

சமய மென்பனவு மொன்றுமில தென்று
மொழிவார்- தவமு டிந்ததுமு டிந்ததென நின்று
சமைவா, ரமையு நந்துழனி யென்றமைவு வந்து
விடுவா- ரறிவி லன்புரம ழிந்ததினி யென்றயரு 8
வார்.

குடிகெ டும்படிபு குந்ததுணர் வென்றுதளர்
வார்- குலம டங்கலுமு டிந்ததென நின்றுகுலை

வார், முடிவில் வந்துறுவ தொன்றெனமொ ழிந்தகணியார்- மொழியு மின்றுதலை வந்ததென நின்றுமொழிவார். 9

பறைவ தென்கொல்பல விங்கிவர்க ணின்று கெடுவீர்- பவமொ ழிந்துவரு கின்றபடி கண்டு மினநீ, ரிறைவ னன்றெனவி யம்புவதெ னென் றுமொழிவா- ரிருவர் தங்களிலி யம்புவத டங்க லிவையே. 10

---

21. அஞ்ஞ வேந்தன் படை யெழுச்சி.

விடர்வி ளங்கு தானை யஞ்ஞ வேந்தனுக்கு மாந்தர் போய்ச், சுடர்வி ளங்கு ஞான சேனை சூழ்ந்த தென்று சொல்லவே. 1

மூவர் சேனை யென்கண் முன்பு நிற்க வில்லை மொய்ம்பினோ, டியாவர் சேனை யென்னை வெல்ல விங்கு வந்த தென்னவே. 2

யாவர் சேனை யென்ன யாம மிந்த தில்லை யெங்கணுந், தேவ தேவ தேவ னென்ற சின்ன வோசை யென்னவே. 3

ஏகமுத லோன்வருவ னாகினமர் செய்யவவ னென்கணெதிர் நிற்கவிலனே, தேகமுள னேல வனை மாரன்முதல் வீரர்படை சிந்துவர்கள் சிந்தி விடவே. 4

வானவர்க டானவர்கண் மானவர்க ளான வரின் யாவர்மறை கூறுபரிசே. ஞானபர ராகிமத ராசன்முத லானவிரு நால்வரையும் வென்ற வவரே. 5

ஓதுமுட லிந்திரிய முள்ளுமன புந்தியுயி ரோங்கியவ கங்காரமுமிங், கியாதுமுறு சங்கமெனு மேழணியி னென்றுவிடு விக்கிலவனிங் கிறை வனே. 6

ஆண்டகைய னாகினெனை யஞ்சுதலொ ழிந்து வரு மவனையெதிர்கண் டளவினான், மீண்டிடுவ

ஞகிலெனை யஞ்ஞவா சென்றழையேல் வேறு
பெயரிட் டழையுமே. 7

என்றுபல பாஷைகள்கொ டுத்துமத நாதி
படை யேவியிறை வன்கணெதிரே, நின்றுபொரா
நோறிவி னெஞ்சினிசி கோடியிரு ணின்றதென
லாகுமிலையே. 8

22. தொந்த யுத்தம்.

வேத கீதன்ப டையுடன் வெஞ்சினப்,
போத கீனன்ப டைபொராப் போதவே. 1

துன்னிட் டேகா போதகந் தோன்றலும்,
வென்னிட் டேகின வைம்புல வேழமே. 2

இரத மானா தத்தெதிர் நின்றில,
விரத மானவி டயா தங்களே. 3

புரணப் பாய்பரி தோன்றப்பு ரத்துள,
காணப் பாய்பரி யாவுங்க ரந்தவே. 4

அறிவன்பெ ருஞ்சேனை கண்காண வெதிரே-
யஞ்ஞன்கொ டுஞ்சேனை யஞ்சாம லெழவோ,

வெறிவெங்க திர்ச்செல்வ ரொத்திக்கு மெழவே-
யிரியாம லிருணிற்கி னிதுநிற்கு மெதிரே. 5

ஓட லின்றியெதிர் நின்ற வீரர்தமை வீ
ரங்கொருவ ரொழிவறச், சாடு கென்றருள வீரர்
சொல்லுவர்வ ணங்கி வீரனிரு தாளிலே. 6

அறிவி லன்படைய மளவி னம்படைய
மறிய வின்றிவரு மறிவுறுங், குறியு றும்பரிசை
யருளு கென்னவவர் குறியு றும்பரிசு கூறுமே. 7

விண்டி ருந்தென்மெய் கண்டு ளோர்தவ-
வேட மேவியென் கோடி மாதரைக், கொண்டி
ருந்தெனவர் செய்த தேதவங்- கொண்ட கொண்
டதே கோல மாகுமால். 8

நனவுநிலை போல வறிவுமறி வார்க-
ணவையு மறிவார்க ணலமுளோர்,
கனவுநிலை போல வெதுவுமறி யார்க-
ளதுவுமறி யார்கள் கயவரே. 9

கற்றவரு மற்றவரு மொருவர் செய்யுங்-
கடுமையினிற் கலுழும்வகை யொத்து மொவ்

வார், செற்றவர்மே லுறுஞ்செயிர்க்கு நோவர்
நல்லோர்- தீயுடன்மே லுறுஞ்செயிர்க்கு நோவர்
தீயோர். 10

உள்ளமழிந் துருமன்பர்க் கன்றி யோரா-
வுலகர்திறத் தினுமுண்டங் கொவ்வார் மாதர்,
கள்ளவிழிக் கழிந்துகுவா ரறியா ரீசன்-
கலந்தவிழிக் கழிந்துகுவார் கவலை யற்றோர்.

அறிவினன் மிகுபவரு மறிவி லோரு-
மாயுமா ரென்றுமில ரெனினு மொவ்வார்,
பிறிவிலா மையிலறியார் பிறவி நீத்தார்-
பேரிருளா னென்றறியார் பிறந்து சாவார். 12

மகவருடப் பாலான கொங்கை யின்ப-
மயக்கமுயக் குறுங்கணவன் வருடும் போது,
மிகவுணர்ந்தோர்க் கும்பிறர்க்குஞ் செயல்கள்
பார்த்தால்- வேறறினும் பாவகந்தான் வேறு
வேறு. 13

அழுக்கிலவர் செயவேண்டுந் தவமு மில்லை-
யழுக்குடையோர் செய்வதிலை யாத லாலே,

யொழுக்குடைய நல்வினையு முயர்ந்தோர்க்
கில்லை- யொழிந்தோர்க்கு மில்லெனினு மொவ்
வா ரொவ்வார். 14

மேவிவிடு மருட்படைக்கு மருட்ப டைக்கும்-
வேறறிய வவ்வாறு விளம்பி வீர,
னேவிவிடு மளவதனி லஞ்ஞ சேனை-
யிறந்தபடி யதனையுமிங் கியம்பல் செய்வாம்.15

உருபக மகளிர்தி றத்தினை- யுசாவொடு மற
மொடி ழிப்பொடு, நிருபகன் மதனைய ழித்தனி-
னிலவிய ரதியுமி றப்பவே. 16

பாவனு மிகலுமி ரங்கலில்- பாடுறு கொலையு
மெ ரிந்தெழு, கோபனு மடையந லம்பல- கூறிய
பொறையின ழிந்ததே. 17

மோகனு மூலகம யக்குற- மூடிய மயலுமி
குத்தெழு, சோகனு மகிழ்வுந சித்தனர்- தாமதி
கணவன்வி ழிக்கவே. 18

ஆனசந் தோடனில் லோபனு- மாசையும்
பேசுகள வாதியு, மானசந் தாபனுந் தீநனு- மாந
முஞ் சேரவுயிர் மாயுமே. 19

அறன ழித்தனன்ம றத்தினைய சூயை தனை
நல்- லமிர்த சீலனும ழித்தனன டக்கனுமதத்,
திறன ழித்தனனு பேட்சையில பேட்சை பொடி
நற்- றேர்வி லேபெரிய டம்பனுயிர் சிந்தியதுவே.

ஆங்க ரிப்பரிய சாந்தியின ழிந்ததுயிர்கட்-
கன்னை போலுமவி ரோதமெழ வாருயிரையுந்,
தீங்க ருத்தியிடு மச்சான ழிந்தயரவே-
செய்யு மையமழி வுற்றதுமி குந்தெளிவிலே.

தற்க மோனமுற வேபொடித மம்பொ
டிவுறுஞ்- சத்து வத்தில்வரு சங்கமும சங்க
முறநேர், நிற்கு மோவொரும ருட்படைய ருட்ப
டையின்முன்- னிற்க வேதுநிண மேதகுட
ரேதுநிலையே. 22

---

23. அஞ்ஞ னழிவு.

ஆவியை யொழிய வெல்லா மழிந்தகப் பட்ட
வஞ்ஞப், பாவியை யெந்தை பாதம் பணியெனப்
பகர்ந்த போதே. 1

அறிவில னெனும்பே ரொன்று மழிவுறு
திருக்க ஞாநங், கிறிவரும் படியென் றுனை கிளர்ந்
தெழு மென்னக் கேட்டே. 2

இருடுணிந் திரவிமுன் னிற்குமோ பஞ்சுதா-
னெரியின்முன் னிற்குமோ வெங்ஙனே யாவ
முங், கருடன்முன் னிற்குமோ ஞாநமே வந்
துறுங்- கண்ணின்முன் னிற்குமோ வெண்ண
றுங் கன்மமே. 3

அழியுமிக் காயமுங் கழியுமுன் னிளமையு-
மன்புறுங் கிளைஞரு மின்புறும் போகமு,
மொழியுமிச் செல்வமொன் றுகநீ வுன்னியோ-
வுடையநா யகனைநெஞ் சுணர்வுறு தொழிவதே.

தேவர்களு முனிவர்களுஞ் செழுமறையும் பழையவொரு, மூவருமென் றிருந்தனையோ முழு முதலென் றறிந்திலையோ. 5

இந்தவுல கத்தினிடர் கெடும்பரிசிங் கெழுந் தருளி, வந்தவனென் றறிந்திலையோ மானிட னென் றிருந்தனையோ. 6

அதிரேக வழகுடையா ஞளுடையான் ருளு டையா, னெதிரேகின் றனையாவி யிப்பொழுதே யிழந்தனையே. 7

நாய ஞாடி யார்கண வில்தொறும்,
பேய ஞனும்பெ ருகச்சி னஞ்செய்தே. 8

ஞான வேந்தன்வந் தென்னெதிர் நண்ணுற,
லான வெல்லையிற் காணுமென் ஞண்மையே. 9

என்ற வன்மொழி யெந்தைதி ருச்செவி,
சென்ற வெல்லைசி ரித்தருள் செய்யுமே. 10

உம்ப ரிம்பரு வப்பவொ ளிமிகுந்,
தம்பெ ருந்தன்மை காட்டச்ச மைந்துமே. 11

பழுதுப டாமறை வானுளோர்- பண்டை யொர் மூவர்க ளின்றுகா, றழுதுபெ ருவடி யஞ் ஞன்மே- லாகவி சைந்தன னண்ணலே. 12

வெருவரு நான்முக னுதியாம்- விண்ணவர் மண்ணுளர் வேறுளோ, ரொருவர்பெ ருவடி வுணர்விலா- னுச்சியின் மீதுமு தைத்ததே. 13

தென்றிசை யின்றுயர் தீர்த்ததாள்- செய் தருளும்படி தெரியுமோ, வின்றிசை கின்றன வல்லவோ- வித்தலை மீதுமி ருக்கவே. 14

பெரியவர் தஞ்செய லாவதும்- பிறரறி வாலறி வோமெனத், தெரியும தன்றது தெரிவ துஞ்- செய்துமு டிந்திடு திசையிலே. 15

செறித ரும்பிறவி முறிய வந்திறைவர் திருவி ளங்குகழ லருளுநா, ளறிஞ ரொன்றுமில ரவல ரொன்றுமில ரவர்சு தந்தரம தடையவே. 16

பிறிவி லாதகுரு பரம ஞர்தமருள் பெருக வேயுடைய திருவினு, ளறிவி லானுடனிவ் வகில மாயையுயி ரடைய நூறும்வகை யறைகுவாம். 17

சலிக்குமனத் தெழுச்சியறத் தவிர்த்திதம்
விட்டகத்தே, சிலுத்தெழுமத் துடிப்புமறத்
திரித்தடையக் கெடுத்தே. 18

குறித்திடலற் றிடத்ததனைக் குறிப்பவரைக்
கெடுத்தே, கறுத்தவிருட் டனைக்கதுவக் கரித்
தனைவிட் டழித்தே. 19

குறித்தல்குறிப் பிறத்தலெனிக் குறிப்பழி
யக் குலைத்தே, மறித்தவிடத் ததிற்பரிசித் தகத்
தெனல்மற் றொழித்தே. 20

தனிச்சுடரிச் சகத்தொளிரத் தனைக்கெட
வக் கணத்தே, பனித்திவலைத் தடிப்பொழியப்
பாச்சுடர்விட் டழித்தே. 21

ஒருக்கிவிரித் ததிற்சுழல்வுற் றுழற்றுமிருட்
டனைப்பே, ருருக்கனுதித் தலக்கணறுத் ததிற்
பிரபையிட் டழித்தே. 22

செகத்தொழியத் திரித்தவிடத் தெளிர்ச்சி
யறச் சிதைத்தே, விகற்பமறத் தனிச்சுடர்விட்
டெரித்தயர்வைக் கெடுத்தே. 23

கலுழ்ச்சிகளிப் பகத்தெளிவுட் கலக்கமிகுத்
திகத்தே, செலுத்தல்திரித் தலற்றடையச் சிவச்
சுடர்விட் டெரித்தே. 24

தனிற்பிறிதற் றிருக்குமருட் டனிச்சுடர்தற்
பதத்தே, யினிப்பிறிதற் றிருக்கவிசைத் திடுக்க
ணறுத் துவிட்டே. 25

சகப்புரணத் தடிப்படையச் சமித்திடலுற்
றிடத்தே, சுகத்தெளிவிற் சிவப்பிரபையிற் களிப்
பதனைத் தொலைத்தே. 26

காயா திகளேழு மாயா விடயத்தே-
கையற் றறிவின்கா ரணமா திகளேழும்,
மாயா விடயத்தே மாயச் சுகசற்சின்-
மயபூ ரணமேதன் வடிவா னதுவந்தே. 27

கோதற் றமிர்தாகிக் கூறற் றுணர்வாகிக்-
கூறற் கரிதாகிக் கோசப் புலன்மாறித்,
தீதற் றவர்காணத் தேனூத் தினிதாகித்-
தேசத் திசைமாறித் தேறித் தெளிவாயே. 28

எம்பி ரானை வந்தெ திர்ந்தி றந்த வஞ்ஞ
ளிங்குறு, னும்பர் வானு ருதி ருமை லொன்றி
ஞனவ் வொளியொடே. 29

அல்ல லான காம ராச ஞதி யான சேனையு,
மில்ல வாகி ஞாந ரூப மாகி யேயி லங்குமே. 30

அறிவறி யாமைய ழிந்தனரே,
யறிவறி யாமைய ழிந்தனரே. 31

பிறிவறி யாமைபி றழ்ந்தனரே,
பிறிவறி யாமைபி றழ்ந்தனரே. 32

கரக்குழு ளத்தவ ராயினரே,
கரக்குழு ளத்தவ ராயினரே. 33

இருக்கமு டிந்தவ ருட்பொருளே,
யிருக்கமு டிந்தவ ருட்பொருளே. 34

அழிந்தற மாயையி ருட்டெலா- மறிவுரு
வாகநம் மண்ணலார், மொழிந்தது மிங்கொரு
வார்த்தையே- மூவல கும்மொரு வார்த்தையே.

உழுந்துரு ளுந்துணைப் போதிலே- யுணர்
வுரு வாகநம் முச்சிமே, லெழுந்தரு ளும்மிரு
போதுமே- யேத்துவ தென்றுமெப் போதுமே.

அறிவி லானுயிர்க் கிறுதி செய்தபி-
னறிஞர் தம்பிரா னரிய தாளிணைப்,
பிறிவி லாததம் படையை மீள்கெனப்-
பெரிய சேனையுந் திரிய மீளுமே. 37

---

24. வெற்றி சாற்றல்.

காய மாகிவாழ் மாய மாபுரங்-
கட்ட டங்கவே சுட்டல் கண்டுளோர்,
தூய ஞாநநற் சுடர்வி ளங்குமெய்ச்-
சொருப னுர்பதந் தொழுது ளைப்பரே. 1

அடியே முள்ளங் கருப்பதுநல்- லம்போ
ருகங்கள் சிவப்பதுமிப், படியே வந்த பரனேநின்-
பாதங் காட்டாப் பண்டன்றே. 2

செய்யப் படுந்தே வருமுலகுஞ்- சிறியோம்
வாழ்வுந் தீப்பிறப்பும், பொய்யற் றிருப்ப தெம்
பெருமான்- புவியிற் போதாப் போதன்றே. 3

போக்கும் வரவும் பொன்னாடும்- புழுவார்
நரகும் புசிப்பனவு, மாக்க மழிவுந் திருக்கடைக்
கண்- ணணுகா திருக்கு மளவன்றோ. 4

சாவா கின்ற பெரும்பிணிக்குஞ்- சனிக்கும்
பிணிக்குந் தடுமாற்ற, மாவா வென்றுன் றிருக்க
ரத்தா- லஞ்சே லென்னா மளவன்றோ. 5

முத்திக் கரசே நீயெங்கு- முழுந்தி யிருப்ப
விழுந்தழலும், புத்திக் கிலேசந் தலைமிசையுன்-
பொற்றாள் பொறியாப் போதன்றோ. 6

அந்தக் கரணம் புறக்கரண- மவத்தை பல
வோ டகம்புறமாந், தொந்தக் கலாதி யாவையு
நின்- றுணைத்தாள் சூடார் சொல்லன்றோ. 7

சமயா வெந்தச் சமயமுமெச்- சவலைச் சடங்
குத் தனமுமெல்லா, மமையா ததுநின் றிருப்ப
வள- மலரா திருக்கு மளவன்றோ. 8

எவ்வளவு மளவுபடா திருக்கை யுன்ற-
னியல்பாகு மெங்களையெவ் வளவின் வைத்தா,

யவ்வளவே யளவாகி யிருக்கை யெங்க-
ளளவாகு முன்பெருமை யறிவா ரியாரே. 9

கடம்படுமிவ் வுடம்பானோங் கரண மானோங்-
கண்டிருந்த கரியானோங் காட்சி தீர்ந்த,
திடம்படுபே ருணர்வானோ மெல்லா மானோந்-
திருவிளையாட் டிருக்கின்ற செயலி தென்னே.

அஞ்ஞான மென்னவுமங் கதனா லாய-
வநேகபவ மென்னவுமவ் வயர்வு தீர்ந்த,
மெய்ஞ்ஞான மென்னவுநின் றொருநீ தானே-
விளையாட றோற்றுவித்த விரகீ தென்னே. 11

ஒழியாத பரவொளியா யோங்குசொரு பரநந்தன்,
வழியான செயலுறுதி வாழ்வன்றோ வாழ்வாதல்.

---

25. திரு முடி சூட்டல்.

அடங்காமற் புலனாருக வடியிணையே வெளி
யான, திடங்காணல் கண்டிருக்குந் தெளிவன்றோ 1
தெளிவாதல்.

தோன்றும்வினை வழியொழியத் தோன்றாத பொருடோன்றிச், சான்றதுவே தானாகுந் தற்சிவமாய் நிறைந்ததுவே. 2

எல்லை யில்பவ வேலை வீரனை றிந்த வாண்மைய றிந்தெமாற், சொல்ல வில்லினி வல்ல வாறடி தொழுகை யென்றிவர் தொழுவரே. 3

வீர ஞானவி நோத ஞண்மைவி ளம்பு வார்கள்வி ளம்பவத், தீர ஞர்தமை யாளு நாயகர் செம்பொன் மெல்லடி சேரவே. 4

ஞான சக்கிர மென்று நீர்ந டாத்து கென்றுசல்லதா, ளான ரத்ந முடிக விக்க வருளி ஞனிவ் வண்ணலே. 5

ஞான வானைத் தாள்கள் சூடி நாயன் மார்கடாமெலா, மான வான வதிச யங்க ளியாவர் கூறலாகுமே. 6

ஒழிவற்ற தன்சோதி யுருவத்தை நம்பா-
லுள்ளங்கை நெல்லிப்ப ழம்போல வுடையான்,

மொழிவுற்ற விரகேயெ ஞநின்று மொழிவார்-
முன்ஞேன்ம லர்ப்பாத முடிமீது கொள்வார்.

தன்செய்ய திருமேனி யேயன்றி வேறோர்-
தானென்றி லாவண்ண மெந்தம்பி ரானு,
ரென்செய்த வாறேவி தென்னென்று மொழிவா
ரென்னேயி தென்னேயி தென்பார்.

பொருளேது மிவரன்றி வேறில்லை யென்பார்-
போதங்கி டீர்செய்ய பொன்மேனி யென்பா,
ரருளேகி டீர்வந்த திருமேனி யென்பா-
ரளவாவ தேயிந்த வருளென்று மொழிவார்.

பொய்யோடு மெய்யேது மில்லாத பெருமான்-
புவனிக்க ணெம்மைப்பு குந்தாள விதுவு,
மையோவொ ரளவாவ தேயென்று மொழிவா-
ரருளோவி தருளோவி தென்பார்.

எண்ணாத பெருவாழ்வெ மக்காய பெருமா-
னெழுதப்ப டாமேனி யிதுகாண வெங்குங்,
கண்ணேன திலையேயெ மக்கென்று மொழிவார்-
கண்ணல்ல காணாத கண்ணென்று ரைப்பார்.

ஏயாத வெமையாளு பெருமானை யென்னே-
யிரும்போநம் முடல்கொண்டெவ் விடமெங்கு மெ
வாயாய்வ ழுத்தாதி ராநின்ற தென்பார்- [ங்கும்,
மலர்ப்பாத மீதுள்ள மாலாகி வீழ்வார். 12

அருகேசெ லச்செல்லு வாரஞ்சி நிற்பா-
ரஞ்சாது சென்றாலு மெஞ்சாது புல்லற்,
கொருகோடி கையில்லை யேயென்று மொழிவா-
ரொன்றாலு மாராது காணென்று ரைப்பார். 13

அன்னேயங் கவர்கள்செய லென்னு லிங்கொன்-
றறையுமள விலகண்டே யறியி னல்லா,
வின்னே தங் குறைக்காலங் கழித்தா ரென்ன-
விக்கால மென்னையென வியம்ப லுற்றே. 14

செய்தருளும் படிக்கிதுவு மன்றே தீர்க்கை-
தேசிகனுக் கொருபொருளோ திரித்தல் பின்
முய்தாவந் தருளுகழ லுவந்து வாழ்த்தி- [னு,
யுடம்பெடுத்த பயன்சிலநா ளுறுதற் கன்றோ.

முழுந்தியவன் பிணர்மலர்த்தாண் முடிமேற் சூட-
மூவர்களுந் தேவர்களு முழுதும் போற்ற,

வெழுந்தருளி யிருந்தனனிங் கிறைவன் செய்த-
வியல்பிதுவென் றிறைவிபதத் திறைஞ்ச லுற்
[றே. 16

எனக்கினிய சொருபாநந் தனையெங் கோனை-
யேத்தியவன் புகழினையே யியம்பா நின்ற,
வுனக்கினியென் செய்வனென விறைவி யன்போ
டுச்சியைமோந் திடுந்தழுவு முவகை யுற்றே. 17

உடையசோ தியிலோர்மா சறவினு நிலனிலோ-
ருருவமா யருவமா சொருபனு ருடையசீ,
ரிடையறு துருகியோ திடுதலே யுரியையா-
மிதனைநீ பெறுகெனு விறைவிதா னருளியே.

---

26. களங் காட்டல்.

இலகுநா யகிதனு ரருளதாம் விழியினு-
விறைவனுர் செயலிதா மெனவினே யருளவே,
யலகைபோ யடையயோ கினிகளா யருளினு-
ரடிதொழா வமர்செய்மா களமெலா மளவியே.

ஓராத மயலார்விட் டொழிந்த போதே-
யுடனுகும் பிணிதன்னை யொழியாச் சுற்றம்,
போராத துவந்துவங்கள் போதல் துக்கம்- [மின்.
பிணம்போகப் போமாபோற் காண்மின் காண்

தொத்தறவே மநந்துஞ்சப் புலன்களைந்துந்-
துஞ்சியவா நஞ்சுமிழ்வா யஞ்சுஞ் சோக்,
கத்தறவே யடிக்கழுத்தை யரிய மாய்ந்த- [மின்.
கறையனற்கட் செவியொத்தல் காண்மின் காண்

மைப்படியு நறுங்குஞ்சி மாயை மாய-
மாய்ந்தபடி வையமெரி மருவ வேரிற்,
கப்புடனுங் கிளையுடனும் மாறே ராகக்- [ன்.
கரிசறப்பட் டமையொத்தல் காண்மின் காண்மி

அவிழாத பிணியாக்கை யுடைய வஞ்ஞு-
னழிந்தபடி தான்சாவ வுலக மெல்லாங்,
கவிழாதோ வென்னுமுறை யார்க்கு மேற்கக்-
காமணிபோற் காட்டியவா காண்மின் காண்மின்.

நெய்விட்ட கருங்குழலார் தம்பால் வைத்த-
நெஞ்சொழிந்தா ரைம்புலன்சே ரின்ப நோக்,

கைவிட்டா ரொழியர்வா னந்த போகக்-
காமுகராய் முடிந்தபடி காண்மின் காண்மின்.

இணைப்பரிய பேரின்பந் தன்னின் மூழ்கி-
இன்புறப்பட் டெவ்விடத்து மெக்கா லத்துங்,
கணப்பொழுது மின்பமிலா வுடம்ப ரின்பங்-
கைவிடனீத் தமைகாட்டல் காண்மின் காண்மின்.

செற்றவர்க டம்முடனுஞ் செறுதற் கென்றுஞ்-
சிந்தைசெயுந் திறன்மறந்து சிறப்பே செய்யக்,
கற்றவர்தம் முடனுன பிறப்பை யெல்லாங்-
கரிசறுத்த பெரியசினங் காண்மின் காண்மின்.

பழிப்பாகி யொருகாலு மிதுகொண்டு கௌவுற்ற-
பயனற்ற பொருள்விட்டெலா,
மழித்தாலு மழியாத பொருள்பேணி யிவருற்ற-
வாராமை காண்மின்களோ. 9

ஓராக மேபண்டு வடிவென்றி ருந்தார்க-
ளுணர்வற்று மொழிவற்றதோ,
நேராக வுந்தங்கள் வடிவான திவர்நேதி-
நேதித்தல் காண்மின்களோ. 10

---

27. கூழடுவார்.

இந்தக்க ளம்பட்ட பாட்டுக்கு நேரொப்பி
டத்தேடி டாதிசனர், சந்திக்க விதுபட்ட தொப்
பப்பெ ருங்கூழ்ச மைப்பாரை யழைமின்களோ. 1

சாந்தி யுளவரு தாந்தி வந்தடி தந்தார் திரு
வரு டன்னோடே, மாந்தி நல்லறி மாலாய் கூழட 2
வாரீர் கூழட வாரீரே.

மேலா ரொடுமிகு முறவீ தீவினை மிகுவா
ரொடுவிடு தூரவியம், மாலா ரொடுவரு கருணைய் 3
கூழட வாரீர் கூழட வாரீரே.

பொறையே மிகவரு நிறைவீ புகழ்புனை
பொன்னீ யருளினை யுன்னியக், குறையா நிறை 4
வுறு திருவீ கூழட வாரீர் கூழட வாரீரே.

முடிவே திதுவரு முதலே தெனவொரு
மொழியா லளவிட முடியாத, வடிவே யடைவ 5
தொர் மதியே கூழட வாரீர் கூழட வாரீரே.

பணியே சூடிய வணியே பாடிய பத்தீ
கூடிய சித்தீரிர்க், குணியே கோமள மொழியே 6
கூழட வாரீர் கூழட வாரீரே.

தன்போ லெவரொடு மன்பே விளைவதோர்
தாயே பவமெனு மாயாவிவ், வன்பே கெடவரு 7
மன்பே கூழட வாரீர் கூழட வாரீரே.

ஒருமை யெனமுன் வகுத்த சித்ர மாகிய-
வுலக வுரலை யமைத்து லக்கை யாகவிவ்-
வுலோகர் பழுவை யொடித்தொ டித்து நீளெயி-
றுதிர்செய் தரிசி புடைத்தி டித்து மேலவர்,
பெருமை முடியை யடுப்பு வைத்து மேலுறு-
பிணிசெ யுடல்க டத்து லைச்செய் தாருயிர்-
பெரிய விருளை நெரித்தெ ரிப்ப தாய்வினைப்-
பிதிர்செய் தமிர்த மினிச்ச மைக்க வாருமே. 8

பரவை யுலகம னைத்து முற்றெ மாருயிர்-
ப்டர்செ யுடல மெடுத்த ழித்து நோயொடு-
பகலொ டிரவு பசித்தி ளைத்தி டாவகை-
பவமெ னிருளை யறுத்து தித்த சோதிசெய்,

யரவ மறைகள் சிரத்து நிர்த்த மாடிய-
வரிய சொருப னெனக்கு வைப்பெ னுருயி-
ரமல ரடியர் சிரத்து வைத்த மாமணி-
யடிகள் பரவி யுலக்கை குத்த வாருமே. 9

---

28. சும் முலக்கை.

அருவரையா யிரஞ்சிரங்கொண் டருமறைக
ளறியாத, சொருபரையாங் கண்டனமே சும்மே
லோ சும்முலக்காய். 1

மாயவடி வளவாகி மதியிலியா யுழல்வேற்
குத், தூயவடி சூட்டினர்காண் சும்மேலோ சும்மு
லக்காய். 2

பின்னமொழி வகைபுரிந்தெம் பெருங்கரு
ணைப் பெருமானுர், சொன்னமொழி யொன்றே
காண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். 3

நம்மாலே காண்கின்ற நாமும்போய் நாமா
கிச், சும்மாவே யிருந்தனங்காண் சும்மேலோ சும்
முலக்காய். 4

வான்றுடங்கு முலகுதனின் மன்னுசரா
சரங்களெலாந், தோன்றுமிடன் பிறிதுண்டோ
சும்மேலோ சும்முலக்காய். 5

உலகாகி யுயிராகி யுணர்வாகி யொருபொரு
ளே, துலங்காமை கண்டாயே சும்மேலோ சும்மு
லக்காய். 6

சாத்திரமென் செயநமக்குத் தர்க்கமய லறுத்
தபிரான், தோத்திரமே யமையுமது சும்மேலோ
சும்முலக்காய். 7

வல்லவகை பரனருளே வாயார வாழ்த்தா
தே, சொல்லுவது பிறிதுண்டோ சும்மேலோ
சும்முலக்காய். 8

சத்தமா திகளுமெலாந் தற்சொருப மான
பரி, சுத்தமாய் விட்டதுகாண் சும்மேலோ சும்மு
லக்காய். 9

---

29. கூழ் சமைப்பு.

மிடையிரு வினைகள் பற்கள் மேவரு மறி
யார் பற்கள், அடையவு மிடித்தீ ராகி லடங்கவு
முலையுட் பெய்யீர். 1

இழைக்கும்வல் வினையெ ரித்திங் கெலும்
பெலா முருக்கி யுள்ளங், குழைக்குமெய்ப் பத்தி
வந்து குறைவறக் குழைக்கச் *சொல்லீர். 2

செப்பாதே பலவு நின்று சிலுப்பற விருத்தி
யின்பந், தப்பாதே பதத்தைப் பார்க்கச் சாந்தியை
யிருத்திக் கொள்ளீர். 3

கனித னக்குநிகர் நெக்கு நெஞ்சுகள்-
கரைந்து கன்னலொடு பாலுமொத்,
தினிதி னிப்படிச மைத்த போனகமெ-
டுத்து மெத்தெனவி ருத்துமே. 4

---

* சொல்வீர் - என்றும் பாடம்.

30. கூழ் வார்ப்பு.

தண்மை யாரும்வகை மீளு மாளுடைய-
தம்பி ரானரிய தாள்கடா,
முண்மை யாலுரிய வன்ப ரின்புறுமு-
ளக்க லங்களைவி ளக்கியே. 1

கடங்க ளோடுமுள மான மெய்ப்பரி-
கலங்க ளோடுமுள வாவிதா,
னடங்க நீயமிர்து செய்க வென்னவரு-
ளையை தானமிர்து செய்யுமே. 2

அணங்கு தன்றிருவு ளப்ர சாதமது-
வடைய வேரிறைய வயிலுவீ,
ருணங்கு கின்றவுட லான பேய்களையு-
முடைய நீரழையு முண்ணவே. 3

வெந்த வுடலம் விடும்பரிசு- வீடு வினவி மிகப்
பசித்து, வந்த பேய்க்குப் பசிதீர- வாரீர் மெத்த
வாரீரே. 4

நசித்தே னிந்தக் கணத்துள்ளே நசியா வண்ண நல்குமிகப், பசித்தே னென்று பதைக்கின்ற பதைப்பைத் தணிக்க வாரீரே. 5

எட்டுக் கரும முட்டறச்செய் தெட்டுக் குணத்தோ டெழின்முத்தி, வட்டத் திருக்கப் போமூத்தை வாய்ப்பேய் தனக்கும் வாரீரே. 6

ஒளிதங் கியமா மறையோதி யுள்ள பொருளை யுணராதே, பளிதஞ் சுமந்த கழுதையாம் பனவப் பேய்க்கும் வாரீரே. 7

படித்து மறைகள் பொருள்படுத்திப் பயனி னெட்டிப் பாராதே, வடித்த கிளிபோல் வருமாயா வாதப் பேய்க்கும் வாரீரே. 8

வேதா கமங்கள் சொன்னபொருண் மெய்ம்மை யறிவார் போலிருந்து, பேதா பேதஞ் சாதிக்கும் பெரும்பேய் தனக்கும் வாரீரே. 9

சுத்தப் பிரம மதுநிற்கத் தொள்ளைச் செவியி னுணவான, சத்தப் பிரம மென்றோதுஞ் சளப்பேய் தனக்கும் வாரீரே. 10

பணியப் படுவா ருள்ளிருக்கும் பரதே வதையைப் பாராதே, மணியைத் துலக்கிக் கிணுகிணென வரும்பேய் தனக்கும் வாரீரே. 11

ஞானம் போலே பலசொல்லி நாடற் கரிய முத்தியினுந், தானுஞ் சிவனும் பாசமுமென் சைவப் பேய்க்கும் வாரீரே. 12

துரியா தீதம் பதினாலிற் றோன்றி யெவர்க்குந் தோன்றாத, பெரியார் தம்மை நானென்னும் பிரமப் பேய்க்கும் வாரீரே. 13

வெறுவாய் கொண்டு மென்றுமந விகாரங் கொண்டு சிலபிதற்றிப், பெறுவா ரன்றி முத்தி பெறும் பிடகப் பேய்க்கும் வாரீரே. 14

உடலை விடுகை முத்தியென வுரைத்த வுண்மை யுணராதே, முடலை யுடலை நானென்னு முழுப்பேய் தனக்கும் வாரீரே. 15

தியக்கந் தீர்வார் நன்முத்தி சேர்வா ரென்னுந் திறங்கேட்டு, மயக்கஞ் செய்யும் வாமப்பேய் வாய்க்கே நெருப்பை வாரீரே. 16

அச்சந் ததிக ளெல்லாமா யல்லா திருக்கு மறிஞரையு, மெச்சந் ததியுந் தமக்கேயென் றியம் பும் பேய்க்கும் வாரீரே. 17

---

31. தோத்திர மாகிய குணலை வாழ்த்து.

நின்ம லன்கருணை யாய டங்கிடவு- நெஞ்சி றந்திடநி னைந்தபின், பொன்ம லர்ந்தவிரு தாளி னல்லவருள்- புகழு வாருமுள மகிழவே. 1

பாவிடை நூல்படு சிந்தையினிற்- பதைப்பற வந்தப ராபரனுர், சேவடி தந்தமை பாடீரே- செய்ய கருணையைப் பாடீரே. 2

மீட்ட விரகினைப் பாடீரே- விளம்பிய தோன் றென்று பாடீரே, நாட்ட வருளினைப் பாடீரே- ஞான விநோதனைப் பாடீரே. 3

என்னையொ ழித்தமை பாடீரே- யென்னுயி ருண்டமை பாடீரே, தன்னைய ளித்தமை பாடீ ரே- தத்துவ நாதனைப் பாடீரே. 4

துன்னிநி றைந்தொழி யாதுநின்ற- சொரு பா நந்தச் சுடர்வையந், தன்னின டந்தமை பாடீரே- தானெனை யாண்டமை பாடீரே. 5

ஞாநமு ஞேயமு நானுமென்று- நாடிட வொன்றின்றி நின்றதுநா, மான முழுநலம் பாடீ ரே- யல்லதில் லாதமை பாடீரே. 6

மதியிலி யாவுழல் கின்றநம்மை- மாநுட னுயவ னுளவந்த, வதிசய மேனினைந் தாடீரே- யார்த்தெழுந் தார்த்தெழுந் தாடீரே. 7

என்றிவை யேமிகப் பாடிப்பாடி- யெழுந் தவி ழுந்தெழுந் தாடியாடி, நன்றித ருங்கண மானதெல்லா நாநாவி தம்பட நட்டமிட்டே. 8

ரவுசெல வுறுபழைய வழியொழிய மொழியுங், யவனடி பரவியிடு குணலைபல பலவே. 9

ரைகழிய வுளமழிய வுணர்வழிய வணையுங், ரைகழல்கள் பரவியிடு குணலைபல பலவே. 10

தமதென விழிசொரிய மயிர்புளகம் வரவே, துகுதென வுளமுருகு குணலைபல பலவே. 11

கொடியபவ முடிவுசெய்த குரைகழல்கள் பரவா
முடியவிவ ரிடுகுணமொழியமுடி விலதே. 1

பிணக்குறு மாறுசமயங்கத்திப்- பேரிரு
சேர்மநங் கொண்டுநின்று, கணக்கிடு மாறு
விர்த்தபிரான்- கழலிணை பாடிக்க ளித்தனரே. 1

பாசமல மறவருளு பார்வையான் வாழியே-
பாடுமறை முடிவினட மாடுவான் வாழியே,
வாசமல ரெனமுழுது மேவினுன் வாழியே-
மாகாறி வரியவிரு தாளினுன் வாழியே. 1

கோசமொடு முழுதுமற நூறினுன் வாழியே-
கூறவிர கரியமொழி யோதினுன் வாழியே,
நாசமறு மறிவுருவ மாயினுன் வாழியே-
நாடிலது கழலங்கிழ் மேனியான் வாழியே.

நினையு மாற தின்றி நின்றி லங்கு சே
வாழியே- நேச மோடு மீசனென்ன நெ
லாத வஞ்சனு, மெனையு நீதி யன்ப ரோடு வ
நாதன் வாழியே- யென்னை யாள வந்த கோ
மென்றும் வாழி வாழியே. 1

ந்த பாசம் வேரொ டும்ப றித்துவீழ வென்முடி,
ந்த பாதம் வாழி யேச மைந்த பார்வை வாழியே.

வைத்த வைத்தகண ழித்தவடி வாழியே-
வைப்பி லாதகண ளித்தவடி வாழியே,
யத்தி முத்தியரு ளீசனடி வாழியே-
யென்னை யாளுடைய வெந்தையடி வாழியே.

த்தம றைதொடர்ந்த தாளினுன் வாழியே-
துற்றுவரும் பெரும்பவ நாசனீ வாழியே,
த்துவ நெறிதிறந்த சேவகன் வாழியே- 19
தற்கச மயசண்ட மாருதன் வாழியே.

ழிதங் குருபரன் மெய்ப்பத்த ரானவர்-
ழிமறை துணிபொருள் சித்தித்து வாழ்பவர்-
ழிபர மாநந்தந் தித்திக்க வாழ்பவர்- 20
ழிசொரு பாநந்தன் தத்வப்ர காசனே.

ஆகப் பிரிவு 31-க்கு செய்யுள் 494.

அஞ்ஞ வதைப் பரணி முற்றுப் பெற்றது.

சர்வஞ் சின்மயம்.

வெண்பா.

தரணிபுகழ் தத்துவனர் தாமுரைத்த ஞானப்,
பரணிதனைக் கட்டவிழ்த்துப் பார்த்தாற்-காணமு
சேர்ந்துமண வாத சிவமணமே பூரித்த, [டன்,
சாந்தமண நாறுமே தான்.

குரு வஸ்துதி.

பாசமனைத்தையுந் தனித்தனிப் பரிந்திட நீக்கி
நேச மாகிய வறிவுரு நீயெனக் காட்டிப்
பேசு மேழ்வகைப் பிறப்புனக் கிலையெனப் பேசித்
தூசு நீக்கிய சுயஞ்சிதா காசனைத் தொழுவாம்.
